

DOSSIERNo.: OD 895

NAAM: COMUNESLE IN ITALIA

Uit		In	Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
17/1/20	I	20/1/21									
20/1	4	20/1									
4/2	4	4/2									
25/2	4	26/2									
4/3	4	4/3									
15/3	4	15/3									
3/4	4	3/4									
15/7	4	15/7									
18/8	4	18/8									
24/12	e	24/12									
12/1/51	e	15/1/51									

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 895

NAAM: COMMUNISME IN ITALIE

1. Inpres in alg. oriëntatie G My 12-1-51

2DE KWALITEIT

31293

No: 466.- DIENSTGEHEIM.-

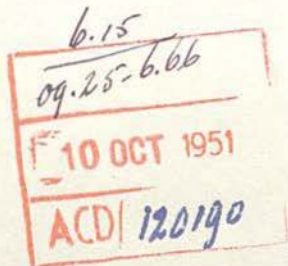
6 October 1951.-

Onderwerp: "Invloed Communistische
vijfde colonne in ITALIË".-

Bijlagen : één.-

A A N : K.A./R.A.-

V A N : W.-

Rechtblad is vernietigd

Hierbijgaand heb ik de eer U te doen
toekomen, een opgeplakt artikel uit "DE ANTWERPSE GIDS"
van Donderdag, 4 October j.l., betreffende bovenvermeld
onderwerp, naar de inhoud waarvan ik U moge verwijzen.-

Functionaris van Veiligheid over geval van oorlog:
**Italië dadelijk buiten gevecht
door communistische vijfde colonne**

Zo talrijk dat politie weinig zou kunnen uitrichten
in geval van opstand

« Telefoon, telegraaf en radio »
zouden dadelijk uitgeschakeld zijn

Een hooggeplaatste functionaris van de veiligheidsdienst, van het Italiaanse ministerie van Binnenlandse Zaken, die niet met name genoemd wilde worden, heeft de waarschuwing doen horen, dat Italië in geval van oorlog binnen de eerste paar dagen buiten gevecht gesteld zou kunnen worden door zijn communistische vijfde colonne.

Hij deelde mede, dat Italië binnen enkele dagen zou kunnen verlamd worden door zorgvuldig georganiseerde sabotage van zijn leger, politie, transportwezen en verbindingen en voegde hieraan toe: dat « geheime ondergrondse cellen » van de communisten « grote vorderingen » hebben gemaakt in het zich indringen in de sleutelposities, die nodig zijn om dit mogelijk te maken.

Hij verklaarde dat de communistische partij, die zegt twee en een half miljoen leden te tellen, een zodanige numerieke meerderheid boven de politie en de mannen van de veiligheidsdienst heeft, dat het mogelijk is, dat deze diensten zullen blijken, ingeval van oorlog, weinig tegen een gecoördineerde communistische opstand te kunnen uitrichten.

COMMUNICATIES VERBROKEN

Telefoon en Telegraaf kunnen bijna onmiddellijk buiten werking worden gesteld, daar de beambten van het ministerie voor verkeerswezen bijna voor 70 t.h. communisten zijn. De spoormannen zijn voor bijna 60 t.h. communisten en de elektrische centrales, die de spoorwegen van stroom voorzien, kunnen gemakkelijk door sabotage-groepen worden uitgeschakeld. Hetzelfde geldt voor de rijksradiostations, het enige communicatiemiddel, dat de regering na uitscha-

keling van telefoon en telegraaf nog zou overblijven.

CELLEN

Voorts zouden naar men meent in steeds groter aantal communistische cellen zijn georganiseerd in het leger en onder de « trouwe » carabinieri, die in tijd van oorlog als militaire politie optreden.

Hieraan is ook niets te doen, omdat de meeste dienstplichtigen zich ijlings tot communist zouden verklaren, als de communisten niet meer zouden behoeven te dienen.

"DE ANTWERPSE GIDS"

van Donderdag, 4 October 1951.-

RAPPORT van ACD voor B

Betr: E. BERLINGUER

OP KAART
ACD/ 46
DATE 14/10/51
PAR: 7

16.384
09.25

6.536.4
05.15-09.238
14 SEP. 1951
ACD/ 118194

Betrouwbare, niet nader te controleren bron meldt bij
bericht ACD/118159/221/A-1

Schuttelad in samenvatting d
Deastis, Ambassadeur van Italie, Warschau zond op 4.9.'51 het volgende bericht aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Rome.

X | Zowel gisteren als vandaag heeft een delegatie van de Raad van de INTERNATIONALE STUDENTEN UNIE, die op het ogenblik in Warschau bijeen is, erop aangedrongen door mij te worden ontvangen om mij een motie aan te bieden, die door de Raad is aangenomen tegen de Italiaanse Regering, die ENRICO BERLINGUER heeft verhinderd aan de bijeenkomst deel te nemen. Ik heb het volgende doen antwoorden: "Het gaat hier over een administratieve kwestie, die zich heeft voorgedaan tussen de Italiaanse Regering en een Italiaans staatsburger, die zich op het ogenblik nog in Italie bevindt. Dientengevolge wil en kan de Ambassade van Italie in Warschau zich niet bemoeien met een kwestie van deze aard, zolang deze nog in behandeling is, maar zij zal altijd met genoegen iedere Italiaanse onderdaan als zodanig te woord staan". Het voorgaande voor het geval dat ----. De delegatie bestond uit een Pool, een Tsjechoslowaak en een Italiaan, genaamd ALESSANDRO.

NB: Bij gebruik van deze informatie buiten de dienst moet de telegrafische herkomst worden verzwegen.

ACD, 118194, 14.9.'51

ACD/1
WJH

Speciale instructies aan A C D, (Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

ONAFGEDAAN

08 095

CO V 112591
V 114957

8

Afd./Sect.: P7

Dat.: 18/10

Par.: on

Interne aanwijzingen A C D.

W

A C D.

Dat.:

Par.:

29/10/51

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

1 KARR - KBN - B -
Baama relans KA. ^{RC 17/51}

2 Gezien KARR door naar KED. ^{RC 17/51}
_{16/2/51}

3 HB MB.

BT 9-7-51

BT

BT

BT 7-7-51

27-7-51

Gez KA 4/8 51 D

Reol. 29/10/51

BT 16.7.51

4 K.a. van normale foto - copie rapport. Indien
peers geschied, gaarne per aanbrenging briefje
en foto m. of foto-copie aanbrengen a.o. ¹¹²

5 dit is gebeurd. zie aemb. briefje a. Vice ltn Pres v. St. P. 51 ¹¹²
₅₉₁
K. 29.5.1951

6 b Niet te bergring vanwege a.o. ^{18/10/51}

7. *Wiegen von bezeugt?*

Pro p. 19/10/17

~~B III~~

~~B IV~~

20/9

~~B XI~~

16-10-51

19-9-51

112591
PARTEMENT VAN
BINNENLANDSE
ZAKEN

'S-GRAVENHAGE,

1 AUG 1951

194

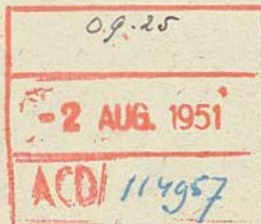
No.

4267^I

Afd.

Kabinet.

112591
Ik heb de eer U mijn schrijven van 20 Juni 1951,
no. 4267 afd. Kabinet in herinnering te
brengen. Ik zie Uw antwoord gaarne binnen enkele dagen
tegenmoet.

's-Gravenhage,

1 AUG 1951

194

De Secretaris-Generaal van het
Departement van Binnenlandse Zaken

PRINSEN

DEPARTEMENT VAN
BINNENLANDSE
ZAKEN

AAN

Hoofd Binnenlandse Veiligheidsdienst

Javanstraat 60

No. 1151

DEPARTEMENT VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

50 Levenshage

9451 '48

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

BERICHT OP SCHRIJVEN VAN

NR. 4267 AFD. Kabinet

BETREFFENDE 's Gravenhage, 20 Juni 1951.
Politiek-Italië.

div.bijl.

MEN GELIEVE BIJ HET ANTWOORD NAUWKEURIG
HET ONDERWERP, DE DAGTEKENING EN HET
NUMMER VAN DIT SCHRIJVEN TE VERMELDEN

09.25
29 JUNI 1951
Vertrouwelijk

ACD/112591

*Mr. Meas t/a
f 25/6*

Hierbij doe ik U ter kennisne-
ming toekomen een rapport over Ita-
lië, behorend bij schrijven van de
Minister van Buitenlandse Zaken d.d.
14 Juni jl., n° 54232.

Na gemaakt gebruik ontvang ik
bijlage dezes gaarne retour.

DE MINISTER ZONDER PORTEFEUILLE,
Voor de Minister,
DE SECRETARIS-GENERAAL,

W. van der ... 29/6
I Br. Margasent t.l.

Aan
het Hoofd van de Binnen-
landse Veiligheidsdienst.

II na azeneding gaarne i CO. e
t.l. aan:

- 1) KA/RA
- 2) KSW.
- 3) B.

waarna retour KA.

ter kennisgeving na vervaardiging
fotocopie KA.
28/6.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

No.: 112591
Bijl.: 1
Betr.: Politiek Italië

UITGEBOEKT

's-Gravenhage, 31 Augustus 1951
Javastraat 68.

VERTROUWELIJK

Hiermede heb ik de eer Uwer Excellentie de bijlage, behorende bij Uw schrijven No. 4267 Kabinet, dd. 20 Juni 1951, welke U mij ter kennisname deed toekomen, terug aan te bieden, met dankzegging voor de verleende inzake.

Het Hoofd van de Dienst,

Mr. H.W. Felderhof

Aan Zijne Excellentie
de Vice-Minister-President,
Minister zonder Portefeuille,
Ministerie van Binnenlandse Zaken
te
's-GRAVENHAGE.

UITTREKSEL

Uit : OD 36

Naam: COMMUNISTISCHE CONGRESSEN IN HET BUITENLAND

Voor : OD 895

Naam: COMMUNISME IN ITALIE.

Ag. nr: 113832

Afz. : (B).D.A./-1-067/W.1034 .SPIDatum: Juli 1951

Aard van het stuk: Betreft: Communisme in het Buitenland

ITALIE

BOFFA Guiseppe

faisant l'objet d'un arrêté d'expulsion à notifier.

DI VITTORIO, Guiseppe, Cerignola,, 11.8.1892.
MARI Mario, Florence (Firenze) 28.8.1883

OD 895

Uitgetr. door: T.G.

Op aanwijzing van: B III t

Datum: 18.1.52

FOTO
No. 467-

B/AS
BUREAU
NEERKLANDS

DE BUREAU ZAKEN	
DE	INGEKOMEN
NO	31 MEI 1951
PROV. 40960	N. 54232
	Rome, 28 Mei 1951.

(M)

No. 3221/527. Vertrouwelijk.
Politiek.

HK

Ik heb in mijn berichtgeving meer dan eens de gelegenheid gehad er op te wijzen hoe Italië zich snel naar boven heeft gewerkt uit het naoorlogse dieptepunt. Een opgang zowel economisch als politiek. De economische vooruitgang is natuurlijk voor een groot deel te schrijven op het credijt van de hulp die de Verenigde Staten op diverse wijzen hebben verleend, doch mede te danken aan het krachtig aanpakken hier te lande van het herstel; tenslotte is een belangrijk element de arbeidzaamheid en de soberheid van de bevolking. In de internationaal-politieke sfeer zijn de vorderingen, waarop Italië kan wijzen, wellicht nog belangrijker dan die verkregen op economisch terrein.

De status van een overwonnen en weinig geachte vijand achter zich latend, wist Italië het lidmaatschap van het Noord-Atlantisch Pact te verwerven en neemt in de Europese gemeenschap een steeds sterkere positie in. Italië heeft daarbij ongetwijfeld den wind mee gehad, doch ook op behendige wijze gebruik gemaakt van de situatie.

Uit het communistisch gevaar, dat het land scheen te bedreigen, heeft het niet slechts materiele baat weten te halen, te weten de stroom van Amerikaanse hulp, doch ook politieke. Het succes van Sforza's politiek van toenadering tot Frankrijk is bijvoorbeeld mede te danken aan het feit, dat het Frankrijk's belang was dat Italië een politiek betrouwbare nabuur bleef. Hoelang zou Frankrijk het hoofd kunnen blijven bieden aan het communisme, indien Italië daaraan werd overgeleverd? Noord-Italië vormt voorts een glacis voor Frankrijk's verdediging, een tweede consideratie, die de toenadering tot Italië verklaart en de steun, die Frankrijk aan Italië verleende bij de toelating in de Noord-Atlantische gemeenschap.

Behalve door een streven naar goede nabuurschap, dat zich verder bijvoorbeeld uitte in een snelle liquidatie van de hangende kwesties met Griekenland, heeft Italië, als middel om zijn positie te versterken, vooral aangegrepen de internationale samenwerking in al zijn vormen.

Vandaar veel officiële belangstelling voor de Raad van Europa, - actieve medewerking in de OEES - , en natuurlijk

Zijner Excellentie
den Heere
Minister van Buitenlandse Zaken
's-Gravenhage.

in de voornaamste

28.5.1951

No. 3221/527. Vertrouwelijk.

in de voornaamste plaats, het met succes bekroonde streven in het Noord-Atlantisch Pact te worden opgenomen. Daarna valt nog te vermelden de toetreding tot het Schuman-plan. Italië realiseerde zich zeer wel het gevaar daar buiten te blijven, maar wist desondanks in die combinatie zijn belangen eerst veilig te stellen (aanvoer van Noord-Afrikaanse erts). Een van de laatste voorbeelden van Italië als voorstander van brede internationale samenwerking is het onlangs neergelegde voorstel voor een Europees luchtruim, dat dit land met zijn noodlijdende burgerluchtvaart geen windelieren zal leggen, als een Europese regeling, zoals Italië zich die voorstelt, tot stand zou komen.

Wanneer het er echter op aankomt om voor de Europese samenwerking offers te brengen, dan staan de Italianen gemeenlijk niet in het voorste gelid. Ik moge bijvoorbeeld verwijzen naar de tariefonderhandelingen te Torquay.

Het lidmaatschap van de U.N.O. kon dusver om de bekende redenen niet worden verwezenlijkt en van dit forum kan Italië daarom slechts zijdelings gebruik maken.

De Italianen beseffen zeer wel dat hun positie op het politieke toneel steeds gunstiger wordt. De "anomalie tussen het Vredesverdrag en de Atlantische alliantie", en "het volledig herstel der Italiaanse soevereiniteit" zijn twee veel gebruikte thema's; bij alle voorkomende gelegenheden wordt voorts naar voren gebracht de "onbillijkheid" om van Italië nog meer offers te vragen inzake Triëst. Men ziet dit bijvoorbeeld in de campagne voor de herziening en veroordeling van het Vredesverdrag, waarover ik meermalen rapporteerde. (Aan een zeer recente speech van Sforza, te Genua gehouden, wijdde ik juist een afzonderlijk rapportje). Behalve de reeds verkregen uithelling, is de bedoeling via een "morele" opheffing van het verdrag, zich te bevrijden in de eerste plaats van de clausules, die de vrijheid op militair gebied beperken (waar alles voor te zeggen valt); maar ook, althans volgens de laatste speech van Sforza, van de "economische" clausules, voorzover zij zijn "opgelegd" door de overwinnaar en het economische leven van Italië benadelen (oorlogsschade, voorzover niet in bilaterale conventies geregeld!).

Wat de koloniën betreft, waar Italië genoeg heeft moeten nemen met een ongunstige oplossing inzake Eritrea en

een preciaire.....

28.5.1951.

No. 3221/527. Vertrouwelijk.

een precaire positie voor zijn onderdanen in Lybië, zullen gedane zaken wel geen keer nemen.

De Italiaanse diplomatie weet meesterlijk gebruik te maken, zowel van eigen zwakte als kracht: zij weet te wijzen op het belang van Italië's strategische ligging, en dan tevens duidelijk te maken aan de medeleden van het N.A.P. dat het land de middelen niet bezit om zijn rol, overeenkomend met het belang van die positie, naar behoren te vervullen, met andere woorden dat het ontbrekende van elders moet komen. En daar verder te grote eigen inspanning het binnenlands economisch evenwicht zou verbreken (waarbij iedereen nog verder van huis zou zijn!) moet de grootste inspanning dan ook elders plaats vinden.

Met deze krachtiger wordende internationale positie gaat gepaard een stijgende zelfbewustheid. Men kan die waarnemen in den toon van officiële uitingen, in de pers en vooral in de gesprekken, die men hoort of voert. Dit verschil in toon treft zeker iemand, die als ik, hier verblijft sinds 1947, toen de Allied Control Commission hier nog een sceppter zwaaide.

Ik heb hier voor mij het nummer van 30 April van "Esteri", het veertiendaagse tijdschrift, waaraan het Ministerie van Buitenlandse Zaken belangrijke bijdragen levert en vind daarin bijvoorbeeld artikelen, getiteld: "Tebovenkoming (superamento) van het vredesverdrag"; "de Europese rol van Italië"; "Italië in de Atlantische strategie".

Waarheen zal deze grotere zelfbewustheid ons leiden? Logischerwijze naar een sterker nationalisme. Nationalisme in de eerste plaats naar binnen. Het is met het Italiaanse nationalisme wat vreemd gesteld. Historisch is het jong en het regionalisme is nog geenszins verdwenen. Ik laat nu even terzijde de (Duits sprekende) streken in Noord-Italië, die destijds aan Oostenrijk behoorden, maar afgezien daarvan vindt men in Italië, wellicht meer dan elders, l'esprit du clocher. De tegenstellingen in landsaard, de oude gewestelijke bindingen, zijn nog sterk; er bestaat tegenstelling tussen Sicilië en het "continent", tussen het "mideelde Zuiden" en het rijke Noorden, ja zij bestaan, maar toch is er een vrij sterk ontwikkeld nationaal gevoel dat zich doet gelden ten opzichte van het buitenland. Dit chauvinisme uit zich op hartstochtelijke wijze

bij internationale

20.5.1951.

3221/527. Vertrouwelijk.

bij internationale wedstrijden, op soms bittere wijze in de politiek (Triest, koloniën). Ongetwijfeld hebben de 20 jaar fascisme bijgedragen tot de ontwikkeling van een meer nationalistischen geest.

In tegenstelling tot deze ontwikkeling in nationalistischen zin schijnt de aanwezigheid van een krachtige communistische partij. Doch men zou m.i. de waarheid te kort doen indien men de Italiaanse communisten en bloc als anti- of anationaal zou beschouwen. Er bestaat zeker een kleine en belangrijke groep - en het is de leidende groep - die cominformistisch is, maar een verschijnsel als de afval van Cucchi en Magnani is er om ons er aan te herinneren dat de Italiaanse communisten toch nog Italiaan zijn. Zelfs vaak ook nog katholiek! Vele communisten aanvaarden bijvoorbeeld niet de ex-communicatie van de kerk en men kan bijvoorbeeld zien dat in een overwegend communistisch dorp, praktisch iedereen knielt, als het madonnabeeld in processie door de straat wordt gedragen!

Dit nationalisme leeft zeker bij de jeugd, bij het kader van leger en vloot, bij alles dat vroeger fascist was - en dat was nog al wat. Het vindt zijn voedsel in teleurstelling over den verloren oorlog en kijkt - hoe kan het anders - terug naar de periode van expansie, van machtsvertoon, van zeggenschap in den kring der groten, naar de tijd van Mussolini.

En niet slechts de "grootheid" doet kijken naar het fascisme, ook de ontevredenheid over de tegenwoordige "democratie". De critiek is natuurlijk vaak onbillijk en men sluit gaarne ook de ogen voor het goede dat onder het democratisch - of liever Christendemocratisch - regiem is bereikt, maar er valt nog genoeg te critiseren. Aan deze democratie kleven trouwens nog vele resten uit de jaren aan het eind van de oorlog. In het kielzog der geallieerden, die meenden de wet te moeten verzetten, kwam in den tijd van de zogenaamde "Nationale Comités der Bevrijding" heel wat raar volk aan het roer. Vandaag zit Italië dan ook steeds met een vrij lastige erfenis uit den naoorlogsen tijd. Een constitutie bijvoorbeeld met enige door uiterst links geïnspireerde moeilijk hanteerbare begrippen en vele gemeenten in handen van communisten, waaronder verscheidene grote steden. Men hoopt dan ook door de "verbinding van lijsten" in de aanstaande verkiezingen voor gemeente en provincie, een groot aantal gemeenten aan de greep der communisten te kunnen onttrekken. De staat van dienst

van het communistische...

28.5.1951.

№. 3221/527. Vertrouwelijk.

van het communistische gemeentebeheer is niet best: er zijn honderden gerechtelijke acties te melden tegen communistische burgemeesters en wethouders wegens allerlei ongerechtigheden als verduistering van gemeentegelden, vorming van geheime wapenbergplaatsen of nog ernstiger feiten.

Dit alles wordt beschouwd als "zegeningen van de democratie", op wier debet ook worden geschreven de systematische stakingen, in allerlei vormen en gedaanten, die het economisch herstel van Italië met Marshall hulp moeten belemmeren. Corruptie schandalen helpen mede om de "democratie" verder te discrediteren. Men zegt dat de tegenwoordige "hierarchy" nog meer stelen dan de oude. Velen geloven niet aan de mogelijkheid om langs democratische weg orde te scheppen en een eind te maken aan het gewroet van den binnenlandse vijand. - Wij hebben een Mussolini nodig om deze rommel op te ruimen. - "Nooit was ik vrijer dan als Caesar's slaaf!".

Zo wordt dus onvermijdelijk het nationalisme fascistisch gekleurd. Men mag niet vergeten dat het fascisme de verdienste had, dat het een perspectief gaf, een visie schonk van een groter, sterk en beter Italië, roemzuchtig en gevreesd en dat door zijn veroveringen en kolonisatie (het hoogland van Abessynië) een betere toekomst zou brengen voor het overbevolkte land. Without vision the nations perish.

Wil het bovenstaande zeggen dat Italië bezig is fascistisch te worden? Neen, maar wél dat sommige accenten anders komen te liggen.

Dat het nationalisme wat autoritaire kleur krijgt, kan geen verwondering baren. Italië heeft niet de typisch westers-democratische ontwikkeling gekend, die Engeland en de landen aan de Noordzee kenmerkt. Een democratie naar onze begrippen, waarin aan den tegenstander alle vrijheid wordt gelaten en gegarandeerd, veronderstelt dat het politieke spel volgens zekere regels wordt gespeeld. Men mag zich inderdaad de vraag stellen of in Italië, zonder het gebruik van autoritaire middelen, een zekere vrijheid voor allen blijvend kan worden gewaarborgd.

Dat de bovengeschetste ontwikkeling van stemming zich binnenkort in politieke gevolgen van betekenis zal openbaren, geloof ik niet. Enige toeneming van de stammen, uitgebracht op de M.S.I. kan zich voordoen. De thans plaatsvindende administratieve.....

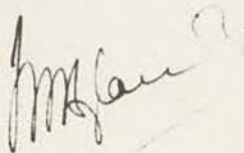
28.5.1951.

No. 3221/527. Vertrouwelijk.

administratieve verkiezingen zullen een indicatie geven van krachtverhoudingen, waarmede de Gasperi zal rekening houden bij de herziening van zijn Kabinet. Het belang, dat de Gasperi hecht aan deze verkiezingen, blijkt uit de enorme oratorische activiteit, die door het gehele Kabinet in de afgelopen weken is aan de dag gelegd door geheel het land.

Voorlopig is m.i. een blijvend overwicht te verwachten van de Christendemocraten, die het meest betrouwbare bolwerk blijven tegen het communisme. Een versterking van het nationaal gevoel in brede kring zoude aan de Regering en Parlement de steun geven, die zij behoeft, om de nodige maatregelen te nemen tegen de sabotage van economisch herstel, die onder communistische leiding wordt gepleegd. Een stakingwetgeving, die het stakingsrecht binnen redelijke perken terugbrengt en de continuïteit garandeert van vitale diensten, behoort m.i. tot die maatregelen, maar de jongste staking van het overheidspersoneel heeft weer eens aangetoond welk een delicate zaak hier te lande de regeling van het stakingsrecht is.

De Gezant,

UITTREKSEL

Uit : OD 1593

Naam: ENGELSE POLITIEKE OVERZICHTEN.

Voor : OD 895

Naam: COMMUNISME IN ITALIE.

Ag. nr: 109164

Afz. : KARA

Datum: 27-3-51.

Aard van het stuk: Communistische activiteiten in Italië, Syrie en het Verre Oosten.

Verwijzing:

Zie voor stuk no.109164 OD 1593.

Uitgetr. door: L.J.

Op aanwijzing van: C.

Datum: 11-6-51.

UITTREKSEL

Uit : OD 1593

Naam: Engelse Politieke Overzichten.

Voor : OD 895

Naam: Communisme in Italie.

Ag.nr: 109129

Afz. : KARA-H

datum: 5-5-51

Aard van het stuk: Rapporten over Communisme in Italie Duitsland (Russische zone)
Duitsland Joegslavie en het Verre Oosten.

AFSCHRIFT

ITALY

PCI policy in practice in the Province of Gorizia.

1. It is interesting to see how the policy of the PCI is working out in practice in the province of Gorizia.
2. At the provincial Congress of the Christian Democratic party held in Gorizia on 18th February and at an MSI meeting held in the same town on the same date, several leading local members of these parties severely criticised the Government for trying to set up friendly relations with Belgrade and demanded energetic measures to protect Italian nationals and property in the Yugoslav Zone of the FTT and Yugoslavia.
3. Members of the PCI in Gorizia went out of their way to sow discord in the PSLI and succeeded. They asked rank and file members of the PSLI if they agreed with the decision of their Party Directorate in sending a delegation to Yugoslavia. The question found its way to the local Directive Committee of the party, was discussed in a very stormy special meeting, and finally settled when the On Ceccherini protested to Party Headquarters against the despatch of the delegation.
4. In Gorizia province, the PCI did not find it very difficult to work up feeling against the Government among the refugees who belonged to the reactionary Movimento Istriana Fevisionista. The PCI pointed out that they were the victims of two false nationalisms - that of Tito's which had forced them to leave their homes, and that of de Gasperi's which had sacrificed them on the alter of the Rome-Belgrade Axis.

Uitgetr. door:

JR

Op aanwijzing van:

B

Datum: 18-6-51.

UITTREKSEL

Uit : OD 1593 Naam: Engelse Politieke Overzichten.
Voor : OD 895 Naam: Communisme in Italie.
Ag.nr: 109129 Afz. : KARA -H datum: 5-5-51

Aard van het stuk: Rapporten over Communisme in Italie Duitsland (Russische zone)
Duitsland Joegoslavië en het Verre Oosten.

AFSCHRIJF

Free Territory of Trieste

Political/Communism.

Third Congress of the P.C.T.L.T.

The Third Congress of the Cominform Communist Party of TRIESTE was held on 9/11 February, two weeks later than was planned. It seems to have been a rather monotonous gathering, all the old slogans were repeated and the speeches of the delegates became so repetitive that it was necessary for the Chairman to ask the delegates not to copy the remarks of other speakers. There are, however, some conclusions to be drawn from the Congress. In the first place there was much more pro-Russian propaganda and STALIN worship was more in evidence. A new twist to the Peace Campaign, opposition to German rearmament, was given great prominence, There was a promise of greater activity against what were called the "Tito Fascists". Lastly there was more than the usual amount of breast-beating and self criticism. At the end of the proceeding a new Central Committee was elected and within a week a new Executive and Control Commission were nominated. About 400 people were present on the first day of the Congress.

Regarding the strength of the party VIDALI was fairly frank. The party has a membership of about 10,000 and the worst deficiency, as revealed by informants in cells and sections has been and still is absenteeism. The PCTLT leaders' remarks indicating that the biggest deficiency was in criticism and self-criticism must be taken as part of the current tendency to confess everything as a fault which is not in accordance with the line laid down by MOSCOW.

Uitgetr. door: JR

Op aanwijzing van: B II

Datum: 18-6-51

The attached reports come from our representative in Trieste
and were obtained from a regular and well-placed source in
the Gorizia area.

D

ED 89/8

I T A L Y

POLITICAL

A.N.P.I. - GORIZIA Province.

UITTREKSEL	
Uit :	22/4/50
Af no.:	12-044
Voer :	1-12-50

1. The Third Congress of the Province of GORIZIA branch of A.N.P.I. (Associazione Nazionale Partigiani d'Italia) which has been postponed so often since May, 1950, is now planned to take place in September.
2. The fundamental reason for these delays is that A.N.P.I. in this province has been hopelessly disorganised ever since the majority of its Slovene members joined the pro-TITO F.D.S. after the Cominform rift.
3. The existing Executive Committee of A.N.P.I., consists of: Silvino POLETTO, Marco PUSTETTO, Vico BERGAMAS, Mitko MARVIN, Mario GEROMET and Fausto CAUZER (secretary), is divided about:
 - (a) Who is responsible for alienating the Slovenes.
 - (b) Whether the Slovenes should continue to be included in A.N.P.I., and
 - (c) Who, among the Slovenes, should be included in the candidates list for the new Executive Committee scheduled to be elected at the Third Congress.

PUSTETTO is accused of pursuing a chauvinistic anti-Slav policy, and of being primarily responsible for driving the Slovene partisans into the F.D.S., thereby destroying the unity and force of the provincial partisan cadres. On the other hand, PUSTETTO maintains that the Slovene partisans had, in any case, become unreliable after the Cominform rift, and that it would be folly to continue to co-operate with them.

4. In spite of PUSTETTO's objections, the Executive Committee decided to co-operate with the Slovenes, and is now faced with the problem of finding Slovene candidates for the new Executive Committee who are of Cominformist persuasion, and who are prepared to sit on the Committee even if they do not enjoy the support of the Slovene rank and file.
5. In order to overcome this problem, Fausto CAUZER, Secretary of the Province of GORIZIA Branch of A.N.P.I., intends to take advantage of a rule about to be promulgated by the National Committee of A.N.P.I. whereby all Partisans who fought abroad will become eligible to join A.N.P.I., and he is now busily trying to persuade these prospective new members to use their votes in order to re-elect Mitko MARVIN, a Slovene Cominformist, on to the Executive Committee.

ITALY

"Unita" and "Delo" Celebrations.

1. After having been repeatedly postponed, the celebrations organised by the Communist newspapers "Unita" and "Delo" (Slovene Cominformist paper published in F.T.T.) took place at Doberdo, near Gorizia, on 13th August 1950.
2. The fundamental object of these celebrations was to effect a rapprochement between the P.C.I. and the Slovenes in the province of Gorizia, particularly those who defected from the P.C.I. and A.N.P.I. to the F.D.S. (Fronte Democratico Sloveno, - the pro-Tito Slovene Democratic Front).
3. The Executive Committee of the Gorizia Federation of the P.C.I. took the organisation of these celebrations very seriously. All P.C.I. sections were warned that severe disciplinary measures would be taken if they did not arrange for the maximum number of party members and sympathisers to attend, and "Miro", who is in charge of the Slovene section of the Federation, spared no efforts in trying to persuade the Slovenes to come.
4. The F.D.S. took up the challenge and warned the Slovenes against the "machinations of the P.C.I." That the F.D.S. succeeded in its object is clearly reflected in the fact that of 700 persons who attended the celebrations, only 10 were Slovene.
5. The celebrations began with music provided by the band of the "Nesna" Cultural Circle of Santa Croce, F.T.T. Poletto, Secretary of the Gorizia Federation of the P.C.I. then welcomed all the Italians and Slovenes present in the name of the P.C.I. Justo Kosuta, of the Slovene-Croat Cultural Circle of the F.T.T., followed with a violent speech in Slovene in which he attacked Tito and appealed to all Slovenes to abandon Tito and the F.D.S. and unite with their Italian comrades under the international flag of Communism.
6. The most important speech was made by On. Arrigo Boldrini, National President of A.N.P.I. He emphasised the importance the Party Directorate placed on the Slovene problem in Gorizia province. He remembered how the Italian and Slovene partisans joined forces in Doberdo in 1943 and initiated the struggle against the Fascists and Nazis, and appealed to the Slovenes to rejoin their Italian comrades and fight for Communism. He went on to criticise the present Italian Government, pointed out how it was dragging Italy into an imperialist war against the U.S.S.R. and concluded by saying that the workers would never fight against the U.S.S.R., but for her.
7. Speeches in the same vein were made by Avv. Bugliari, Vice-President of A.N.P.I., and Gasperini of "Il Lavoratore", Trieste.

ITALY

Collaboration between P.S.I. and P.C.I. Gorizia Province.

1. As a result of the poor progress made in the Peace Campaign and the general lack of interest shown by the working class in the province towards the aims of the P.C.I. and the pro-Nenni P.S.I., the Executive Committee of the Gorizia Federation of the P.C.I. invited the Executive Committee of the Gorizia Province branch of the P.S.I. to a joint meeting in Gorizia on 30th July 1950, in order to discuss matters of mutual interest. About 60 persons, including leading activists of both parties, attended. The meeting was presided jointly by Zocchi of the P.C.I. and Boscarol of the P.S.I.

2. The first speaker was Poletto, Secretary of the Gorizia Federation of the P.C.I. He described the delicate political situation the war in Korea had provoked, a war which the imperialists were trying to extend, and emphasised the need for both parties to collaborate more closely in order that they might be better able to face any emergency that may arise. He went on to describe the importance of the peace campaign and lamented the fact that the P.S.I. were not helping sufficiently because they seemed to be unaware of its importance. He then described the political and trade union setbacks his party had suffered, - defections to the F.D.S., apathy of trade union members, non-payment of party dues, etc. and appealed to the P.S.I. to collaborate loyally in the newly formed "Giunta d'Intesa" against Titoism.

3. The second speaker was Boscarol of the P.S.I. (Monfalcone). He said little about the Peace Campaign, but made up for that by criticising the leaders of the local P.C.I. Federation in the most scathing terms. He said the leaders of the local Federation had become too exclusive and were no longer in the vanguard of the workers. The P.C.I. lacked teeth in trade union affairs and negotiations. The weak financial position of the Federation, the meagre results of the Peace Campaign, the defections from the Party, the whole stagnant state in which it found itself, could all be attributed to the fact that the Party had lost touch with the masses and had neglected to look after their economic and social needs.

4. Zocchi spoke next. He ignored almost everything that Boscarol had said, and concentrated on the Peace Campaign. Again and again he emphasised the importance of this campaign, and warned the P.S.I. not to underrate its importance. He pointed out that the little committees, the house, road and district committees which were engaged on the humble task of collecting signatures today, could be mobilised tomorrow for a display of force. He concluded by saying that without doubt the Party could count on all those who signed the peace ballots to fight for the ideals of the Party in the event of an emergency.

5. After a general debate, the meeting approved a resolution whereby the "Giunta d'Intesa" of the two parties would meet at regular intervals, at least once a month, in order to solve current problems of mutual interest.

100 895

The attached reports come from one of our regular sources,
who is a minor official of the Italian Communist Party in
North Italy. E

ITALY

Security Instructions to Sections of the Turin Federation
of the P.C.I.

The Secretariat of the Turin Federation issued the following confidential instructions in writing to all Section secretaries on August 7th 1950.

1. From now on all meetings held on Party premises would have to be of a strictly normal political nature.
2. A detailed inventory would be made of all documents and material held at Section Headquarters. Any documents not dealing with normal overt Party matters would be transferred to private houses.
(The term private houses would be taken to mean any house occupied by a Comrade who was not a well-known member of the Party either locally or nationally).
3. The circulars sent to Sections from Federation Headquarters would be opened by the Section Secretary or his deputy only.
4. During the holiday period three Comrades would be detailed to do guard shifts on Section Headquarters.
5. Surveillance of suspect Comrades would be intensified.
6. If the Police intended to occupy the local Party premises, the Comrade on guard duty would immediately telephone to Federation Headquarters, when he would be told what to do.
7. Restricted Party documents would no longer be kept on Section premises.
8. Every Section Secretary would make arrangements so that he would be found easily if he was required during the course of his holidays. Consequently every Section Secretary would report personally to the Cadres Office at Comollo, and leave a note there of his holiday address.

25th August, 1950

I T A L YPolitical/Communist ActivityP.C.I. Policy towards Women Land Workers

The following is based on a translation of a directive circulated by the Central Woman's Commission of the P.C.I. to all Federations. It is dated July 1950.

1. We wish to draw the attention of the Provincial Women's Commissions to certain categories of female land workers who are either already engaged in our struggle, or who are about to begin agitating for the solution of their individual problems. These categories are four in number:-

Seasonal Workers
Joint Cultivators (Compartecipanti)
Sharecroppers
Smallholders and Direct Cultivators.

2. Seasonal Workers

The Seasonal Workers are women who are taken on for the period of the olive, almond, tomato or citrus fruit harvests. The class exists throughout the whole of Central and Southern ITALY, but it is most numerous in APULIA, CALABRIA and SICILY. These women workers have to endure very primitive conditions of work and a very low standard of living. The Women's Commissions must start working for this class of worker now, during the almond harvest, so that when the olive harvest, which is the most active period, starts in September, a movement to fight for their rights is already under way. The objectives must be:-

- (a) The concession of a work contract which includes the provision of an adequate wage, paid for fixed working hours.
- (b) Security of employment.
- (c) A worker's assistance and insurance scheme which will provide assistance at the place of work in the form of free soup kitchens and dormitories for migrant workers, and a minimum sum for the benefit of workers' children.
- (d) Full application of current legislation.

3. Joint Cultivators

There are two typical forms of joint cultivation. The first is the system by which the worker pays his contribution in work. This system belongs to EMILIA and the VENETO. In these areas the women individually and collectively, work as joint cultivators like their menfolk. The fundamental problem which this class faces is the need for the revision of the form of contract, and of the system by which the products are distributed.

The second system is known as 'the Joint Family System'. Pieces of land are worked by the family as a whole, and the wife receives a fixed wage from her husband. This type of work breeds a form of exploitation which is not far removed from Feudalism.

The system prevails throughout LOMBARDY, VENEZIA, NOVARA, PARMA and PIACENZA, and the landowners use it not only as a means of achieving maximum exploitation of labour and land, but also as a means of diminishing resistance by causing internecine family strife. This type of worker must fight for the following objectives.

- (a) Improvement of the system for distributing products.
- (b) Equal division of land between all applicants.

4. Sharecroppers

The following should be the aims of all women who work under the sharecropping system of farming lands:-

- (a) The application of basic reforms on the business side, applied through Business Councils.
- (b) The mechanisation of agriculture.
- (c) The occupation of uncultivated land.
- (d) The extension of hamlets and villages, the construction of landworkers' houses and residential areas throughout the Centre and South of the country; the improvement of all farm buildings throughout the sharecropping zone.
- (e) Abolition of the new Law of Contract as applied to sharecropping.
- (f) Immediate redistribution of all products recently collected by the landlord from his tenants.
- (g) Improvement of the system for the distribution of products.
- (h) Application of the GULLO Legislation in toto.

Specific reforms which the

Specific reforms which the female workers demand are:

- (i) Abolition of the Droits de Seigneur and of gratuities.
- (j) Application of the legislation for the protection of pregnant women to sharecroppers.

The satisfaction of those more particularly feminine grievances, and the full participation of women in the Business Councils, are essential prerequisites for the success of sharecroppers in their struggle for emancipation.

4. Smallholders and Direct Cultivators

This category of landworker is numerous throughout the whole of ITALY but in some regions, PIEDMONT, LIGURIA and CAMPANIA for example, the greater part of the active population is composed of Direct Cultivators. The number of female Direct Cultivators throughout ITALY exceeds 3 million, and those who are members of the ASSOCIAZIONE COLTIVATORI DIRETTI (a branch of CONFEDERAZIONE TERRA), or of other local organisations, number some tens of thousands. The problems of this class vary considerably, not only on the national, but also on the local scale. Everywhere their situation is grave, especially in view of the intensification of the current agricultural crisis. The general problems which interest this class of Female Land Worker are, therefore:-

- (a) Relief from financial burdens
- (b) Reduction of rents.
- (c) Removal of taxation on labour.
- (d) Abolition of the payment of collective tithes.
- (e) Health assistance, which should cover lying-in expenses, cost of drugs and medicines, etc.
- (f) The solution of the education problem.
- (g) Compensation for war damage.

5. The Women's Commissions must therefore take the following action:-

- (a) Instruct all Women Comrades who work in the Mass trade Union Organisations and in the U.D.I. to keep in contact with the various categories of women land workers in the area. They must study the individual problems of each class, so that they can mobilise as many as possible for the struggle for the redress of their individual wrongs.
- (b) Organise the Conferences for the Defense of the Female Landworkers on a general scale. The various categories of Trade Unions must be strongly supported and, wherever possible, groups of women landworkers must be organised to fight for concrete assistance programmes, and for the redress of grievances. Wherever possible these operations should be co-ordinated with existing Trade Union agitations, and should be carried out with the full support of

/the Chamber of Labour

Chamber of Labour, and in conformity with the Law.

(c) Sharecroppers

The Commissions must lay down the following tasks to be executed immediately:-

- (i) Full participation of all sharecroppers in the general agrarian struggle.
- (ii) Recruitment of more women 'collectors'.
- (iii) Organisation of Women's Commissions both in the League and in the Provincial Federation of Sharecroppers.

(d) Seasonal Workers

A Committee for the Defence of Seasonal Workers has been set up on a national scale, and is receiving the support of all the democratic organisations. Similar Committees must now be set up throughout the areas where seasonal labour is employed. Their task will be to support the type of seasonal worker which is most strongly represented in the area at that particular time. They will be called "Committees for the Defence of the Almond Harvesters: Committees for the Defence of the Olive Harvesters, etc."

(e) Joint Cultivators

The Commissions must concentrate on the setting up of a Committee for the Defence of Direct Cultivators in accordance with directives of the Federation of Day Labourers.

(f) Smallholders and Direct Cultivators

The best forms of organisation must be studied so that eventually groups of women can be formed on a local scale. The organisations so formed must be flexible and adaptable, and eventually the members should be induced to join the U.D.I.

(g) Assistance Schemes

Particular attention must be paid to assistance schemes for seasonal workers and their children. Complete lists of all female workers should be compiled, so that they will be able to share in the benefits provided for male landworkers. Such benefits would include: joint benefit schemes, accident insurance, sickness funds, old age insurance and unemployment benefits. The Commissions must keep a watch to ensure that the law as it stands is respected by employers, and must fight to make the law more adequate. Assistance schemes for women workers and their children at the place of work must be improved, and, where local conditions permit, the possibility of organising mutual benefit societies among female workers should be examined.

23rd August 1950.

I T A L YPolitical/Communist ActivityThe P.C.I.'s Application of Stamps Campaign

Following is a translation of a Directive circulated by the Finance Commission of the P.C.I. to all Regional Federations. It is dated July 1950. The Groups A, B, C and D referred to in the text indicate Federations grouped together according to size.

1. In publishing the list of results up to the 30th June 1950 we must comment that the position has deteriorated instead of improved as compared with last month, although greater effort has been applied to the task. Since the end of April the following towns in Group 'A' have made definite improvements in the lire average: RAVENNA, NOVARA, LA SPEZIA and MANTUA. REGGIO EMILIA, PISA, MODENA CREMONA and ROME have also done better, but to a less extent. SIENA has made a very slight advance. All the other towns have produced results which are worse than those obtained in previous months and some, like SAVONA, TURIN, COMO and BOLOGNA, give cause for serious concern. Of the 8 Federations which previously beat the lire average of L50, only 2 remain in this position. Exactly the same applies for the 90% application average; only 2 Federations have beaten it this time, while 8 did so before.
2. The marked drop in the figures for the results obtained by COMO, BOLOGNA and SAVONA is extremely worrying when comparison is made with past statistics. On the other hand progress at NOVARA and LA SPEZIA was good and tolerable progress was made at MODENA, REGGIO EMILIA, RAVENNA, SIENA and CREMONA. PISA Federation deserves particular mention even if a slight drop in application figures was registered and the L50 average for each Party member was not reached. For more than a year this Federation has obtained results which have fluctuated between 90% and 100%; this represents a continuous and steady advance in the lira average. These results should become normal for every Federation, especially those whose strength and standard of organisation fit them for a higher standard. At the forthcoming National Finance Assembly the Comrades of PISA must explain the methods by which these results were obtained.
3. With the other groups the situation is even worse. In Group B GROSSETO, VENICE, ANCONA, RIMINI, UDINI, PERUGIA and to a certain extent PISTOLA, are making some slight improvements in the lire average, and in the application of stamps, while all the others lag behind. Some Federations, for example AOSTA, PAVIA, TERNI, PARMA, BERGAMO, ROVIGO and BOLZANO have definitely done better at the application of stamps. The only possible explanation for the situation at FORLY is that there must have been serious dereliction of duty. This Federation obtained an average of L35 for the lire average competition, and a figure of 4.7% for the application of stamps, over the period of the last six months. FORLI, in fact, was beaten by RIMINI though this is no reason why RIMINI should be satisfied with its results.

4. In Group C 5 Federations improved in the lire average, but only TREVISO achieved better results in application. All the other Federations produced results which were worse than those obtained in previous months. The situation is serious, especially for those Federations which are below 35% in the application of stamps, and below L40 per member in the lire average. In Group D the position is still worse. Only RIETI Federation has shown any drive, and it is the sole Federation which has made any real improvement in both the lire average and in the application. We hope that this will not be one of these purely sporadic efforts which we have so often seen before. Advances made at AQUILA and AVEZZANO were extremely slight. All the other Federations showed a deterioration in results and averaged less than L40 per Party member in the lire average, and under 50% in application.

5. The general decline is indicative of what is happening on a national scale. Throughout the Party there has been a marked drop in the figures for both the lire average and the application of stamps, and for the latter our results are lower than the percentage reached at the end of 1949 (63.5 as compared with 63.75% on 31.12.1949). This is far from encouraging if one remembers that the Party Directorate has made continuous efforts to spur the Party on, particularly with reference to the application of stamps. The National Assembly will examine this aspect of our work extremely attentively, and will certainly issue definite instructions as to how our present stagnation and lack of sustained effort is to be overcome.

6. We must not, however, expect the problem to be solved by a magical formula issued from the Assembly, or imagine that better results will be achieved just because we have had unfortunate experiences recently. We shall only succeed in making a definite improvement in the situation if we use our past experience as a weapon, and attack the problem with all our might. Each Comrade must work with drive and tenacity. The political importance of these activities is very great, and they can exert a great effect on our struggle for the defence of peace, which is our basic task as members of the Italian Workers Party.

ITALY

F.G.C.I. "Peace" Directives.

The following directives, dated July 1950, were sent by the National Committee of the F.G.C.I. to all Provincial Federations.

1. Committees of Peace and Committee of National Liberation (C.L.A.)

We must draw a parallel between the past struggle for liberation and the present struggle for the banning of the atomic bomb and for peace. We must look upon the present Committees for Peace as Committees for National Liberation risen in the struggle against Nazi Fascism. Why? If anyone asks you this the answer is perfectly straightforward, that in these days the people had to be freed from foreign oppression, and today all peoples and not only our own must free themselves from the terrible threat of the atomic bomb. These Committees which we must set up in every place of work and every block of houses where they do not already exist, and make them effective where they do exist, must have one definite aim, to organise the defence for peace and to secure approval from the whole people for the Stockholm Appeal. At the same time everyone whom we approach and make aware of the danger before us must be continually propagandised and given relevant material so that he or she may also become a partisan for peace.

2. Work of the Sections.

Youth Sections are already at action stations. We must not forget that during the course of the campaign for the collection of signatures, in whatever form it may take, the recruitment of fresh young people is the most important of all our tasks.

3. Mass Activities.

The problem of peace and the banning of the atomic bomb must be explained carefully to all categories of young men and women through mass activities, whether sporting, tourist, recreational or cultural.

4. Catholic Youth: Two Targets - Signatures and Recruitment.

We have already said that infiltration including sporting organisations gives us many opportunities for useful work, but this is not enough. There are other young men enrolled in Catholic organisations, and the military recruits who represent a large part of the population which we cannot afford to ignore. Among Catholic youth we must be particularly active among the rank and file and not attempt to win over the leaders who would probably give a blank refusal and spoil any chance of success. Instead of this, if we work on the plain members it is easy to obtain their approval for the Stockholm Appeal and after we have obtained a large number of signatures we can then go for the leaders who will feel themselves to be isolated from the rest if they refuse to sign. Do not again let us forget the possibilities of recruiting; these we have found from experience to exist if we reveal to these young men and women the true nature of the political and economic situation which up to now has been concealed from them.

5. Young Military Recruits.

With these people we must act with precision but with tact. When talking to them we must explain why it is necessary to ban the atomic bomb, what consequences its use would have for them and their particular position in the event of a conflict; their complete subservience to American officers and that they would merely be acting as cannon fodder in a war of a colonial nature. We must appeal to their popular origin; they are all sons of the people although they wear uniforms. All this will modify their

/attitude

attitude towards us which is merely the result of reactionary propaganda carried out in the barracks with the idea of killing the natural feelings which bind them to us and to our struggle. In France entire barracks including all the officers have signed the Appeal. In Italy a few officers have signed but what we want is for tens of thousands of young soldiers to sign it and for the Army which is now submitted to every form of political and clerical oppression to show its true identity as an Army of peace at the side of the people.

6. Young Workers.

Our work among this category is considerably easier, but we must take care to pay full attention to the small workshops where the young worker is submitted to intense exploitation and needs every help which we can give him. We should talk to them of the nature of the atomic war which the imperialists wish to impose on us because they know that they must take this desperate measure in face of the unity of the working class and the united action of the peoples.

R/8609

16th August 1950.

ITALY

Political (Communist Activity)

Points of Directives issued by the National Directorate of
the F.G.C.I. to its Provincial Federations

(July 1950)

Youth's "Anti-War" Day.

1. On the 23rd of July the "Youth Anti-War Day" will be celebrated. The programme of the youth organisations for this function will consist of excursions, meetings of Communist girls and of the Pioneers, competitive sports meetings, meetings for the award of prizes to the most successful collectors of signatures (for the STOCKHOLM Appeal) and drives against hostile organisations. The Day must be regarded as an opportunity for an intense drive on the collection of signatures for the STOCKHOLM Appeal, as well as an occasion for mass demonstrations.

The "Constructors Movement".

2. Up to now the "Constructors Movement" has not reached its objectives, and has not developed into a mass movement proper. A powerful "Constructors" organisation must be created in every Federation, so that thousands more boys and girls give their allegiance to the F.G.C.I. The movement must be popularised in the press, meetings must be held on provincial and zonal levels to discuss recruitment, and the best recruiters must be rewarded with decorations. More and more boys and girls must be made to feel proud of being called "Constructors" or "Shock Workers".

The Assembly of NICE

3. We must ensure the greatest possible participation of young delegates in the Assembly of NICE. At NICE we must be prepared to present an account of the part played by Italian democratic youth in the struggle against war. We have accepted the challenge of French youth, and every aspect of our work in preparation for this assembly must be intensified. The Assembly will represent the solidarity of ITALY and BRITAIN in defence of peace, and their determination not to repeat the mistakes of 1940, through participating in another Imperialist War.

Co-operation Month.

4. The Co-operation Month will start on the 1st July. Every day must be devoted to some type of youth activity, especially those types of sport which draw large numbers of young people together (races, gymnastics, etc.). Tours, visits to Co-operative organisations and organised cycle tours will also form part of the Month. F.G.C.I. Secretariats must make the necessary arrangements with the Provincial Federations of the Co-operatives to link up the Youth with the Co-operative Movement.

Sports Meetings.

5. The object of the "Friends of U.M.I.A Sports Meetings" is to attract the greatest numbers of young men and women, and sportsmen generally, to the Party, to the F.G.C.I. and to the other democratic organisations through the medium of sport. The "palio" must hence be organised in all provinces, cities, towns, and villages, work must be started in those areas where the chances of success are greatest, pour encourager les autres, and maximum publicity must be given to the movement. Meetings must be held of Section leaders, activists and of Comrades who held prominent positions in sports clubs. A directing committee for the "Palio" must be set up in areas where the U.I.S.P., which is primarily responsible for the "Palio", has no local branch.

The Young Peoples' Press.

6. The F.G.C.I. Press and Propaganda Commission notes that the "young peoples' page" of the provincial Party press organs is not always in step with events. Propaganda, and accounts of holiday activities, are generally well done, but not enough encouragement is given in the drive for the collection of signatures. More attention must be paid to the castigation of slack organisations, and to the drive for the distribution of youth publications generally.

Financial Questions.

7. (a) A campaign is being launched to achieve the following objects :-

- (i) Ensure that all F.G.C.I. Sections issue membership cards to their Comrades.
- (ii) Ensure that every employed Comrade stamps his card to the minimum value of L.50.

So far BOLOGNA has issued 210 cards, and FLORENCE has issued 50. Federations like FERRARA, PISA, ALESSANDRIA, BIELLA, LA SPEZIA, PADOVA, ROVIGO, UDINE, VENICE, PARMA, RIMINI, NAPLES and PESARO have made no effort, although the original directive is now four months old. We do not want a repetition of what happened at BRESCIA, where the F.G.C.I. has just been reduced to one member from lack of funds. This campaign must be backed by an intensive propaganda drive, and the Party's financial chief at Section level must hold meetings to explain the importance of the campaign.

- (b) The campaign against the use of the atomic bomb is getting a good response from the population. The campaign must be intensified but must at the same time be strictly controlled from the financial point of view. This applies to all campaigns and demonstrations.

Summer Activities for Girls.

8. During the summer months the girls sections must intensify their activities. Tours, walks, camping holidays, beauty contests and competitive sports must be organised. These activities must be thrown open to non-Communist girls, and all girls should be invited to visit our Sections for rest and relaxation. During this summer recruitment for the F.G.C.I. must be intensified, and the various sporting activities of the U.I.S.P. must be boasted. "NOI DONNE" and "PATTUGLIA" must be distributed on the bathing beaches.

Distribution of Communist Literature at Holiday Resorts.

9. Party literature, notably "PATTUGLIA", "GIOVENU' NUOVA", BERGAMI's "LA CITTA' MERAVIGLIOSA", SPINELLA's "LA STORIA PIU' BELLA" etc., must be distributed amongst young people having their holidays at the various holiday resorts. ROME has already organised a successful method of distribution. GENOA, which has used beflagged boats filled with young men playing maddelina, has been particularly successful at distributing literature on the beaches. Recruiting forms for the Party should also be handed out. Any suitable technique, such as photographic competitions for the most beautiful reader of PATTUGLIA, should be made use of.

Contest of the Young Peoples' Press.

10. Prizes for the best results in collecting subscriptions for the various press organs of the F.G.C.I. Youth will be awarded on July 31st. The F.G.C.I. sections at FERRARA, SAVOIA, LEGGO, VARESE, PISTOIA, and SOERIO are among those in lead. ROME, BOLOGNA and FLORENCE are not in the running. Lambrettas and other prizes will be awarded to the winners of this contest.

G.M.,

6 Maart 1951.

Litt D 12 - S 2 - 339/51 - Confidentieel.

Bijlage: één.

Onderwerp: Plan voor gewapende opstand in Italië

CONFIDENTIEEL

Wellicht ten overvloede doe ik U
hierbij te Uwer informatie toekomen een foto-
copie van een artikel uit de Volkscourant van
27 Februari 1951 betreffende de ontdekking van
een plan voor een gewapende opstand in Italië.

AAN Hfd B.V.D.
Hfd Sectie G 2 B
v.d.Gen.Staf,
Jan v.Nassaustr. 123,
's-GRAVENHAGE.

6.15
09.25
06.14
06.34L
09.25
06.34L
09.25
06.34L
8 MRT 1951
104119
Schutblad is vernietigd

CONFIDENTIEEL

Volkscourant d.d. 27-2-1951.

ONTDEKKING VAN POLITIE Plan voor gewapende opstand in Italië

„Verraad” van ex- communisten

(Van onze correspondent)

ROME, 26 Febr. — Het is de politie in Milaan gelukt bijzonderheden te ontdekken over een communistisch plan voor een gewapend oproer. Reeds lang vermoedde men het bestaan van dit „geheime plan voor het uur X”, zoals het in de berichten uit Milaan genoemd wordt. In de loop der laatste jaren zijn achteraf verscheidene data aan te wijzen, waarop de samenzweers gemeend hebben, dat het „op slag van X” was.

Bijvoorbeeld in Juli 1948, na de moord aanslag op Togliatti. Toen braken op verschillende punten in Italië opstanden uit die veel te trefzeker georganiseerd waren om geïmproviseerd te kunnen zijn. De partijleiding had toentertijd moeten genoeg, de losgebroke horden, die op eigen houtje gehandeld hadden, weer in het gareel te brengen. Omdat er geen bevel uit Rome was, was er geen coördinatie en de opzet mislukte. Maar als dat bevel er wel geweest was?

Ofschoon de politie sindsdien alles gedaan heeft om de geheime plannen te ontmaskeren, was dit tot op heden nog steeds niet gelukt. Nu hebben enkele Noorditaliaanse communisten, die in navolging van Cucchi en Magnani de partij de rug hebben toegekeerd, de politie ver-

teld wat ze wisten. Hiermee hangt ook de steeds voortdurende ontdekking van geheime wapen-opslagplaatsen samen. Deze week kon de politie wederom de hand leggen op drie geweldige arsena- len.

Wapendepots

Naar gemeld wordt bevat het communistische plan de campagne nauwkeurige aanwijzingen voor de bezetting der belangrijkste strategische punten, openbare gebouwen en fabrieken. Daarom juist zijn de geheime opslagplaatsen zo verdeeld, dat de communistische strijdgroepen overal op die plaatsen een wapendepot ter beschikking gehad zouden hebben aan de toegangswegen tot de grote steden, in de buurt der fabrieken, gas- en elektriciteitswerken, kazernes en politie-commissariaten. De meeste depots zijn alleen bereikbaar via een geheime gang, dus voor oningewijden nagenoeg onvindbaar. Vele bleken voorzien van een op enige hoogte boven het depot ingebouwde dynamiet-lading, die van een verafgelegen punt electrisch tot ontploffing gebracht kon worden. Het was kennelijk de bedoeling, om indien „een vreedzame bezetting” onmogelijk zou blijken, de gebouwen met de zich daarin bevindende tegenstanders in de lucht te doen vliegen, zonder dat de wapens werden vernietigd. Deze had men dan later van onder de puinhopen kunnen uitgraven.

De vondsten van de laatste weken overtreffen reeds hetgeen de politie het vorig jaar in een tijdsverloop van zes maanden ontdekte. Tot einde 1950 werden in totaal gevonden: 5 kanonnen, ongeveer 3000 machiegeweren en licht geschut met de bijbehorende munitie, 4000 geweren en pistolen, 152.000 handgranaten, 13 miljoen patronen, 1413 ton explosieve stoffen en nog veel bijkomstig materiaal.

Het is typerend, dat de grootste vondsten gedaan werden in de tijden van een bepaalde „psychologische conjunctuur”, die angst-psychose of hoe dan ook gisting teweeg bracht bij de massa. Zo in 1946, na het referendum, toen de republiek werd uitgeroepen; en in April 1948, na de opzienbarende uitslag der verkiezingen. Ditmaal speelt kennelijk de scheurmakerij, die bij Cucchi en Magnani begonnen is, de politie de verborgen arsenaal in handen.

Bovendien trachten velen zich, uit angst voor de gevolgen, van wapens te ontdoen door ze 's nachts weg te slepen en in het water te werpen. In de buurt van Milaan heeft de politie zowel uit een kanaal als uit een modderige beek wapens en munitie opgevisst.

19 December 1950.

Land:

ITALIE

Onderwerp:

Italiaanse communistische Partij.

Referenties:

-

Datum van waarneming:

begin December 1950.

Bron:

betrouwbaar

*6.11
03.25 - 01.12.51*

28 DEC. 1950

ACD/99922

Opmerkingen:

hiernevens moge ik U enige gegevens doen toekomen betreffende een aantal personen uit de Italiaanse Communistische Partij, welke mogelijk voor U van belang kunnen zijn.

SECRET

RA

Verzonden aan:

-

Aan het Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst,
Javastraat 68
'sGRAVENHAGE

Betr: Italiaanse Communistische Partij.

De voornaamste persoonlijkheden binnen de Italiaanse Communistische Partij op dit ogenblik vormen een driemanschap, aan wie voorlopig de leiding van de Partij is opgedragen; zij zijn:

XI Pietro SECCHIA is geboren in 1903; hij staat bekend als een der knapste en meest cynische Italiaanse communisten. Hij is sedert jaren overtuigd tegenstander van TOGLIATTI, aan wie hij "burgerlijkheid" verwijt. Hij is een man van de "directe actie" en van de "harde koers", en is een der medeoprichters van de Communistische Partij ITALIE. Hij verbleef aldaar tijdens het fascisme. In deze tijd kwam hij enkele malen in de gevangenis terecht. Vertoont een bijzondere bedrevenheid in ondergronds werk; organiseerde b.v. in 1931 het vierde partycongres, dat volkomen clandestien werd gehouden onder de ogen van MUSSOLINI's politie. Wordt in brede kringen als "de" gevaarlijkste van de partij beschouwd. Is thans bezig met meedogenloze zuivering. Zal nimmer, naar mij verzekerd wordt, een terugkeer van TOGLIATTI dulden. Hij is reeds verscheidene malen in RUSLAND geweest en heeft aan alle bijeenkomsten van de Kominform deelgenomen. Is een van de ondertekenaars van de oprichting ervan.

XI Luigi LONGO is geboren in 1900 en is sedert jaren vice-secretaris van de PCI; is "de" militaire expert van de partij en opperbevelhebber der ondergrondse strijdkrachten dezer partij. Heeft zijn sporen verdiend tijdens de Spaanse burgeroorlog, toen hij de Internationale Brigades moest organiseren, hetgeen hem prachtig afging. Speelde grote rol bij de verdediging van MADRID. Leefde na 1936 in FRANKRIJK, reisde vele malen op en neer naar MOSKOU. Werd jaren later door de regering PETAÏN aan ITALIE uitgeleverd en in ITALIE gevangen gezet. Werd bevrijd in Augustus 1943. Nam onmiddellijk na 8 September dus na de wapenstilstand en de Italiaanse oorlogsverklaring aan HITLER het commando op zich van de zg. (en hoogst beruchte) "Garibaldibrigaden". Streed met ongelooflijke felheid en wreedheid tegen de aan de Duce trouw gebleven fascistenen in het algemeen tegen de noorditaliaanse troepen van MUSSOLINI's "Sociale Republiek". Maakte zich schuldig aan ongelooflijke wreedheden en misdaden, doch bleek nimmer voor vervolging in aanmerking te komen, aangezien het hier "oorlogshandelingen" betrof. Hij is een verachtelijke misdadiger. Speelde een hoogst belangrijke rol bij de pogingen tot "unificatie" van alle partisanen, tijdens de Italiaanse eindoorlog, dus van Sept. '43 tot het einde. Hij organiseerde een geunificeerde partisanen-strijdmacht, zg. als "bondgenote" van

de Geallieerde legeren - doch in werkelijkheid om een compleet partyleger op te bouwen. Dit leger werd natuurlijk ontbonden na de capitulatie (April '45); doch hij verborg de enorme hoeveelheden wapens en organiseerde het kans ondergronds-gegene leger. Hij heeft een allervoornaamste rol gespeeld bij de zg. affaire van DONGO, waar MUSSOLINI werd vermoord. Hij wordt allerwege beschouwd als degene, die zich de zg. "schat van Dongo" toeigende. In elk geval blijkt dit een gevaarlijk onderwerp van gesprek te zijn. Vele lieden (o.w. enkele journalisten) zijn op geheimzinnige wijze vermoord in de jaren na '45 en het betrof altijd mensen, die "niets wisten van Dongo". Zijn "partisanen" zijn slechts een uiterlijk deeltje van het ganse apparaat, dat hij opbouwde. Eerst jaren na '45 maakten zich de niet- en anti-communistische "partisanen-organisaties" los van zijn (in wezen zuiver-communistische) "Associazione Partigiani Italiani" (API). Hij heeft niet slechts de "gewapende macht van de partij" onder zijn bevelen, doch tevens de ganse spionage-dienst en de inwendige controle-apparaten voor binnende partij zelf. LONGO is een gevaarlijke figuur, weins rol voorlopig zonder enige twijfel het meest belangrijk zal blijven.

X1 Giuseppe d. VITTORIO - geboren in 1892. Is de "big boss" van de (nu nog slechts zuiver-communistische) "CGIL" - Confederazione Generale Italiana del Lavoro, het grote vak-verbond. Was altijd agressief socialist en werd als zodanig in de Kamer van Afgevaardigden gekozen, nog voor de opkomst van het Fascisme. Wordt eerst tijdens MUSSOLINI communist. Is een typische agitator; spreekt handig, vulgair en goed. Was altijd een ideaal leider van de arbeiders-massa. Voor de rest is hij eerder dom en maakt tussen de twee voor-genoemde een ietwat lachwekkende indruk (al was het alleen reeds uiterlijk).

Tijdens het Fascisme leefde hij in FRANKRIJK. Is (naar verondersteld wordt) nooit in RUSLAND geweest - doch had uitgebreide contacten met de communistische centrale te PARIJS. Ook hij vocht in SPANJE en werd, evenals LONGO door PETAIN aan ITALIE uitgeleverd, waar hij gevangen gezet en na de val van de DUCE werd bevrijd (zomer '43).

Zijn politiek gewicht is aanzienlijk verminderd sedert de niet- en anti-communistische arbeiders-organisaties zich losmaakten van de CGIL - hij organiseerde het toen belangrijk verkleinde apparaat en kreeg dit zonder twijfel beter in de hand. Is een uitstekend organisator.

Dat hij deel uitmaakt van het driemanschap is slechts van betekenis voor de grote (domme en onwetende) massa der aangesloten arbeiders. Voor de partij als zodanig is hij van even weinig betekenis als voor de binnenlands-politieke verhoudingen van ITALIE.

Hij is een vriend van TOGLIATTI en NENNI. Men verwacht, niet veel van hem. Dat hij werkelijk een belangrijke factor zou worden in de naaste toekomst, wordt algemeen uitgesloten geacht. Hij is van de drie verreweg de minst belangrijke.

(begin December 1950).

ACD: svp classif onder Kominform

Bergen in VD 095
Bure. 3/4/57

6.15
6.5.5 - og.

Doss. no	Kol. Int. Speculator
afirm	1-11-50

Krachtenspel in Italië.

Op 2 Juni vierde Italië de verjaardag van de republiek. Terwijl de linkerzijde klaagde, dat de republiek, die aan het linkse blok in hoofdzaak haar ontstaan dankte, tenslotte een instrument in handen der clericalen was geworden, verklaarde de minister van Oorlog, Pacciardi, dat de republiek de nationale traditie voortzet, dat de strijdkrachten, wanneer zij hun eed op de republiek afleggen, dit doen in handen van de door het volk gekozenen, zodat zij gehoorzamen aan de Natie in de wetenschap boven politieke twisten te staan en de Natie te vertegenwoordigen op het punt van eer en offervaardigheid.

Intussen is de socialo-communistische oppositie zeer actief en doet de 5e colonne haar werk.

De communistische beweging als massabeweging speelt langzamerhand een minder grote rol. De partij is achteruitgegaan, haar ledenaantal wordt op 1.500.000 geschat, terwijl de C.G.I.L. (communistische vakvereniging) nog 3.500.000 leden zou tellen. De politiek der communisten heeft

nu als steunpunten de organisatie van kaders en para-militaire formaties, waarvan de sterkte op 100.000 man wordt geschat. De Italiaanse communistische partij is sedert de reorganisatie van de Italiaanse onderafdeling der Kominform, die in hetzelfde gebouw gevestigd is als het hoofdbureau der partij, geheel een instrument van de Kominform geworden. De leiding is sterk gecentraliseerd. Hoofd is de Senator Terracini. De partij staat nog steeds onder de onbetwiste leiding van Togliatti en Secchia, terwijl als derde man Vidali in Triëst een grote rol speelt. Zij voeren de bevelen uit, die hen worden doorgegeven.

Deze zijn het grote vredesoffensief, dat in toenemende mate sinds de oorlog in Korea begon, aggressief is geworden. Enrico Berlinguer, jeugdleider, riep in Juli op tot tegenwerking van regeringsmaatregelen, en, met een versie van Lenin's woorden, tot gebruikmaking van de situatie, door het uitbreken van een imperialistische oorlog geschapen, om een opstand voor de vrede te beginnen. In zijn grote rede in het Theater Adriano op 31 Juli richtte Togliatti zich scherp tegen de Paus en tegen minister Pacciardi, welke laatste aangekondigd had, dat de 3 à 400 aanvoerders der 5e colonne bekend waren en te zijner tijd zouden worden geëlimineerd. Togliatti zingt dan een loflied op de Oost-Duitse republiek, waar hij ter gelegenheid van het Congres der S.E.D. gezien heeft, dat een nieuw Europa in wording is, dat zich uitstrekt van de Oeral tot de Atlantische Oceaan, en dat zal overwinnen.

De leiders laten geen twijfel over omtrent de houding der communisten in geval van een conflict en keren zich scherp tegen de Amerikaanse hulp. Italië mag van geen enkel land hulp ontvangen om zijn grenzen te beschermen.

De regering, aan wie het nog niet gelukt is de sociale toestanden in voldoende mate te verbeteren, zodat stakingen op grote schaal voor de herfst weer in zicht zijn, neemt de noodzakelijke maatregelen.

De Christen-democraten kwamen met

Ned. Gewoosten van Briten. Rollen

voorstellen, waarmee Liberalen en Republikeinen zich solidair verklaarden. Niet alleen zal propaganda worden gevoerd, maar ook zullen anti-sabotagegroepen worden gevormd. Als eerste werden nieuwe ordediensten naast de politie in het leven geroepen.

Op het Congres van Katholieke arbeiders (15 Augustus) liet minister Scelba (binnenlandse zaken) zeer duidelijke taal horen. „Men moet begrijpen, dat men sociale rechtvaardigheid kan verwekelijken zonder zich in communistische afhankelijkheid te begeven. Een beweging, die zich door haat, geweld, bedrog en anti-godsdienstigheid manifesteert, kan niet de partij der Italiaanse arbeiders zijn. — De regering zal alles doen om de vrede te bewaren en voortgaan de tijd der sociale hervormingen voor te bereiden. — Alle maatregelen, die nodig mochten zijn, zullen worden genomen om de inspanning van een ieder en van de staat hiertoe te steunen“.

D.D. 895

NOTA

Van: KA-R.A.

Aan: Hoofd B.

No. E.480.

ONDERWERP: Communisme in Italie.

1. Van Sardine ontvingen wij bijgaand rapport om te behouden.
2. Sardine dringt aan om "full security" met dit materiaal toe te passen!

27-2-50.

BIJLAGE: 1

~~Outb. 28.2.50~~

~~Aan H.B. Lk.~~

gemin:

W. J. van Boven

I T. L Y

Political (Communist Activity)

P.C.I. Circulars on the Economic Programs of the C.G.I.L.

Following are partial translations of two circulars, dated 16th and 23rd December 1949, which were sent by P.C.I. Headquarters to all Regional Secretaries.

The most important of the Party's present tasks in the politico-economic field is activity in support of the economic programs of the C.G.I.L. This enables us to approach vast strata of the population whose interests are affected by the present policy of the Government. The Party Directorate, at its 1st meeting, decided on a plan for passing from propaganda and agitation to active mobilisation of all those affected. The main point of the plan is the holding of public lectures, mainly in the regional capitals, on the basis of material supplied by the Economic Committee of Party Headquarters, in order to make clear to the public the Communist position, and our efforts to revive the national economy. At the same time there will be an extensive campaign in the press.

In addition conventions will be organised by the Party for the discussion of local economic problems and those affecting specific categories. Communists in municipal administrations will take the necessary action for the solution of local problems and national problems of local import, such as the C.G.I.L. programme, the electricity crisis, and prices. Communists in the mass organisations will take action towards the solution of economic problems of special interest to the specific categories represented.

Works Management Councils have recently intensified their activities in the collection of information on production and profits. The Party must strengthen the liaison between these Councils and the trade unions. In addition to their activities in connection with the C.G.I.L. programme, the Works Management Councils will pay special attention to the campaign against exploitation of the workers and to a new policy of foreign trade.

16th December 1949.

for The Directorate of the Party
Economic Committee

B. The economic programme of the C.G.I.L. has undoubtedly raised great interest throughout the country, and in the Government press. But I do not feel that all comrades realise its full meaning. There are many confused ideas about the programme even in the democratic camp, and these need to be removed forthwith. Many look upon the programme merely as another example of propaganda, intended to show the need for a new economic policy, and nothing more. This is so, but the matter goes much farther than that. The country must be convinced that, through the programme, the C.G.I.L. intends to mobilise behind certain concrete demands made in the programme all the healthy forces of the country, all those, that is to say, who are neither parasites nor exploiters of the national wealth. This means the development of a broad, mass movement determined to impose on the Government the will of the people through every possible form of struggle. Seen in this light, the programme is not only a piece of propaganda, but an important instrument in the struggle of the popular masses for the improvement of the economic state of the country. Any doubts on its efficacy are therefore out of place.

At the regional conferences to be organised by the Chambers of Labour in connection with the programme, the three main points to be brought out are reforms in the electrical, and building industries, and in agriculture. But at the same time a variety of economic matters of regional and provincial interest should also be discussed, and steps taken to organise a mass movement in every province in support of reforms. Permanent regional and provincial committees must be set up to organise the movements.

The C.G.I.L. has recently taken an important decision in regard to the unemployed. At one of its last meetings the National secretariat decided to organise provincial conventions of unemployed and set up provincial committees of unemployed for the realisation of the programme. No Party official can fail to see the importance of this decision. It will make the unemployed, who are those most immediately interested in the realisation of the C.G.I.L. programme, the driving force of all national agitation. Moreover the scheme is important, not only because of the large numbers of permanently unemployed which can thereby be mobilised, but because it will also facilitate the agitation and struggle of the semi-unemployed, the struggle against dismissals and the actions of the producer class to preserve their position in industrial and commercial activity, and against the threats and compromises of the Government in its economic policy.

All the forces of the Party must support to the full all measures taken in the above connection by the Chambers of Labour, and must use every means to ensure their success.

Rome, 23rd December 1949.

for the Directorate of the Party
Agostino Novella

I T A L Y

Political (Communist Activity)

P.C.I. Circular on Refusal to Unload American War Material

Following is a translation of a directive sent out by P.C.I. Headquarters to all Regional Secretaries of the Party. It is dated 3rd January 1950.

As is well known, American war material will shortly be sent to Italy in fulfillment of the Marshall Plan. It will arrive at our principal ports. Accordingly, we must secure uniformity of action among the masses who earn their living in the ports and on the sea, in order to sabotage the United States plan for sending military supplies to Italy.

The form of sabotage to be adopted will be that undertaken by our French comrades -- a strike of dockers and merchant seamen. In order to make this sabotage effective, all the different maritime unions must be in agreement. At the present time this is not so; the F.I.L.M. is to announce its decision after the assembly of maritime workers.

Federations of the principal ports are accordingly invited to undertake an intensive and thorough campaign of propaganda among the maritime workers, both Communist and non-Communist, in order to induce them, at the forthcoming assembly of the F.I.L.M., to declare themselves in favour of sabotaging the United States plan for sending military supplies to Italy.

3rd January 1950

for the Directorate of the Party
The Committee of Mass Activities

I T A L Y

Political (Communist Activity)

P.C.I. Circular on "Betrayal" Within the Party

Following is a translation of a circular sent by the Secretariat of the Party to all Regional Secretaries. It is dated 9th December 1949.

To be Opened by Regional Secretaries Only

In the course of the recent struggles sustained by the Party various acts of open betrayal on the part of certain comrades have come to light. These comrades exhorted other comrades to give up the fight. In several instances this treasonable action lost us the battle.

This should teach us to be on our guard.

We must strike in good time, and by every means, even the most extreme, without waiting for a particular struggle to finish for fear of creating despondency, against all examples of this kind. We can rest assured, whatever the prestige and popularity of the comrades concerned, that the basic units of the Party and the masses will understand the necessity of measures which cut out the evil at the roots, and that they will rally even more firmly round the Party once they have seen that it has shown itself capable of exercising the necessary political vigilance, and of eliminating every sign of weakness and betrayal, even among the more prominent leaders, and so ensuring an honest, sound and revolutionary control over the struggles of the Party.

9th December 1949.

Pietro Secchia

I T A L Y

Political (Communist Activity)

I.C.I. Circular on Trade Union Activities.

Following is a translation of a circular sent by Party Headquarters to all Regional Secretaries :-

DEROGATIVE FACTORS IN THE TRADE UNION FIELD BY THE GENERAL TRADE UNION COMMITTEE.

The economic situation today is extremely bad, through the policy of the Government and the ever-increasing subjection of our economy to American imperialism. This is shown in particular by (1) the continual dismissals, (2) the crisis in exports, through the devaluation of sterling, which is due to the obstinate refusal of the Government to assist exchanges with foreign countries, and the low purchasing power at home, owing to the high costs of production brought about by the insistence on large margins of profit, (3) by the high rate of unemployment, (4) the amount of uncontrolled commercial speculation, (5) the absorption of savings in order to meet the enormous demands of the Treasury.

Moreover, other factors, such as the increasing switching of certain factories on to war production (FIAT, ANSALDO, TERMINI, and so on), are introducing new aspects into the situation, and show that the owning class is exploiting want in order to swell its profits.

POLITICAL SITUATION AND POSITION OF THE C.G.I.L.

Police interference in trade union affairs is on the increase. Factories are being occupied by the police, and the Carabinieri, supplied with lists of those recently dismissed, forcibly prevent them from entering the factories. All Chambers of Labour must be mobilised to meet this threat; the C.G.I.L. must take action against this decadent reactionism, and call on all workers :

- (a) to fight for the defence and strengthening of democratic liberties and the rights sanctioned by the Constitution;
- (b) to fight with increasing vigour for the right to strike;
- (c) to fight against the imposition of a police state, and insist on the prohibition of the use of the police in any form in trade union disputes ;
- (d) to fight against Government interference in the freedom of the unions.

IMMEDIATE OBJECTIVES OF THE C.G.I.L.

1. Defence of the standard of living of the popular masses, that is :
 - a) Revision of basic salaries.
 - b) Revision of family allowances.
 - c) Payment of certain bonuses.
 - d) Defence of the sliding scale.
2. Fulfilment of a policy of Total Employment, that is :
 - a) Increase and development of trade with Eastern Europe.
 - b) Creation of work for the unemployed.
3. Campaign against Dismissals, with the following demands :
 - a) 40 hour week, to be brought in throughout the country except in cases of force majeure.
 - b) Professional requalifying schools, and guarantee of employment to pupils.

FORMS OF STRUGGLE

The weapon of the strike remains the traditional and basic weapon of trade union disputes, particularly now when the Government is increasing its anti-strike legislation. Other forms of struggle, to be applied as the situation demands, are the following :

- a) Occupation of factories and land as a means of pressure.
- b) Big mass demonstrations.
- c) Large assemblies of workers from one place of work, or a single category, or in one locality, in order to explain the C.G.I.L. programme.
- d) Mobilisation of broad strata of the population in support of the C.G.I.L. programme and the fulfilment of a productive policy of total employment for all the unemployed.

In employing these forms of struggle, it must always be borne in mind that we must :

- a) Strengthen our ties with the categories which are and must be our allies in the trade union struggles which we undertake (share-croppers, small landowners, artisans, technicians, clerks, etc.)
- b) Win over public opinion to our support.

POSITION OF THE L.C.G.I.L.

1. Except in rare instances, the L.C.G.I.L. adopts a favourable attitude to the claims of the workers, but never takes an active part in the struggle. This enables it to :

- a) Take advantage of the successes of agitations.
- b) Throw all responsibility on to the C.G.I.L. if the result of agitations is not completely satisfactory to the workers.

2. The immediate aim of the L.C.G.I.L. is to win over new members by the following means :

- a) Continuous attacks on our own unions in order to destroy the confidence of the more backward among the workers.
- b) Systematic recruitment for the L.C.L.I., and hence the formation of a reserve for the free trade unions.

In all these activities the L.C.G.I.L. is supported by the Civic Committees, Catholic Action, the clergy and the industrialists.

POSITION OF THE F.I.L.

Although the tactics are different, this organisation is on the same level as Christian Democracy.

DIRECTIVES TO MEMBERS OF LABOUR

1. Collateral organisations

- a) I.N.C... and I.N...L... We must increase our welfare work, through these two organisations, in order to compete with the activities of the L.C.L.I. in this field.
- b) Professional Schools - M.N...L... Through these two organisations the masses must be mobilised in the field of sport and recreation, and induced to agitate for more requalifying schools, of which so far there are very few.

2. Linison between Party and Comrades who are Trade Union Officials

- a) Federations must exercise much closer control over trade unions activities, and study carefully all local problems affecting the unions.
- b) All comrades must join their own category union, and must all become trade union activists..
- c) Comrades who are officials in the unions must have far more collaboration from Party officials.
- d) Trade union leaders must be brought far more into the everyday life of the Party, so that their ideological level is raised.
- e) There must be an improvement in the trade union courses for Party leaders, and Party courses for trade union officials.

3. Cadre Policy

- a) There must be an exchange of officials from the centre to sub-centres, and from Chambers of Labour to the headquarters of national unions, and vice versa. New cadres must be promoted with confidence to executive posts, as is done in the Party.
- b) We should not rely on overcoming the weakness of our officials by hoping for a large influx of qualified leaders from outside.
- c) The Party will make an effort to find qualified comrades for the new organisational work of the C.G.I.L. : to replace secretaries of Chambers of Labour who are not equal to their tasks ; to strengthen the secretariats and work sections of the weakest Chambers of Labour ; to help to solve the problem of the regional executive cadres ; and to ensure close collaboration between our economic bureaux and our trade union officials.

4. Problems of Organisation

- a) Effective control over the functioning of the Chambers of Labour, and assistance in repairing their deficiencies, so that they can fulfil their functions of executive organs of the working class struggle.
- b) Effective control over the National Category Federations, to assist them to improve their work.
- c) Inducing regular contacts and agreement between Chambers of Labour in the same region : the Chamber of Labour of the regional capital should exercise a controlling function over the others, and, to this end, the weakest must be strengthened.
- d) The Chambers of Labour must be thoroughly "debureaucratized", and there must be far closer contact between officials and the masses.

This resolution of the Central Trade Union Committee is of particular importance today, when the owning class is increasing its efforts to break the resistance of the workers, and it must be carefully studied. Regional Secretaries must take the necessary measures to ensure that this is done.

Fraternal Greetings

for the Directorate of the Party
The Central Trade Unions Committee

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Res / Goy 37

AFDEELING Kabinet's Gravenhage, den 5 Augustus 1935.

no. 1609

*6.15
19.25*

GEHEIM 1950
ACD 90437

Ik heb de eer U bijgaande stukken te doen
toekomen met verzoek om kennisneming.

*06/323.1
19.25*

*KARA
E*

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
Voor den Minister,
De Secretaris-Generaal,

[Handwritten signature]

Aan

Het Hoofd van de B.V.D.,
Javastraat 68,
's-Gravenhage.

[Handwritten signature]

BINNENL. ZAKEN

KABINET

INGEKOMEN

- 7 AUG 1950

No. 1609

GEHEIM

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Directie Europa

No. 77226-6147 G.S.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft de eer aan
Zijne Excellentie de Minister van Binnenlandse Zaken
..... bijlage dezès ter kennisneming
aan te bieden.

's-Gravenhage, 4 Augustus 1950.

B/AS
GEZANTSCAP
DER
NEDERLANDEN

77226-6147 S.S.
origineel met copie No., 1, 2, 3, 4, 5, aan Ministerie
BZ, copie No. 6 aan Hr. Ms. Gezant Vaticaan,
copie No. 7 en 8 Hr. Ms. Gezantschap Rome.

No. 4449/851. GEHEIM

Politiek.

FOTO-BI.Z.
No. 27784

Rome, 27 Juli 1950.

Gisteren had ik den Minister van Binnenlandse Zaken te dineren hetgeen mij de gelegenheid bood in een driehoeksgesprek met den Amerikaansen Ambassadeur iets meer inzicht te krijgen in hetgeen de terzake meest verantwoordelijke Minister zich voorstelt ten opzichte van het binnenlandse communistische gevaar.

Het kwam mij voor dat zijn geruststellende verklaringen over de kracht van de regering, waarvan ik zeer onlangs melding maakte, niet betekenen dat de Heer Scelba het binnenlands gevaar onderschat. Hij was zelfs van mening dat met de tegenwoordige wettelijke hulpmiddelen, zelfs na eventuele aanvullingen en verbeteringen, niet met succes het hoofd kan worden geboden aan de dreiging van die zijde. Hij kwam tot de conclusie dat de communisten in Italië buiten de wet dienden te worden gesteld en dat de Regering - op het juiste ogenblik - en met negering van parlementaire immunititeit en ongeacht aanwezig of afwezige wettelijke basis, de leiders zal moeten inrekenen en onschadelijk maken. Hij gaf toe dat dit op dit ogenblik nog niet wel uitvoerbaar was, maar er moest worden toegeslagen wanneer het "klimaat" daarvoor zou bestaan.

Ik vroeg hem of wellicht met de Franse Regering, die eveneens met een moeilijke binnenlandse situatie had te kampen, contacten bestonden voor de verdediging van de binnenlandse veiligheid. Behoudens een zekere uitwisseling van informatie - ik begreep op politieniveau - schijnt van een systematisch overleg geen sprake te zijn.

Dat niet alle leden van het Kabinet zo over de vijfde colonne denken zou men moeten opmaken uit een toespraak van Pacciardi, de Minister van Defensie, dezer dagen gehouden na afloop van legermanoeuvres in de Apenijnen. Deze bewindsman meende te kunnen zeggen dat men in Italië niet kan spreken van een vijfde colonne - zijn partijgenoot Sforza pleegt zich even optimistisch uit te laten over het communistische gevaar -. Hij sprak van het bestaan van een 300 à 400 personen, die geestelijk, zo niet ook materieel, eigenlijk een vreemde nationaliteit bezaten. Te juister tijd zou de Regering tegen deze groep wel de nodige maatregelen nemen.

Deze optimistische zienswijze doet des te vreemder aan indien men bedenkt dat juist enkele dagen geleden Togliatti op de samenkomst van communistische voormannen te Berlijn een bedekte bedreiging met burgeroorlog in Italië uitte en daarbij verklaarde dat de Italiaanse

communistische

Zijner Excellentie
den Heere
Minister van Buitenlandse Zaken
's-Gravenhage.

No. 4449/851. GEHEIM

communistiche partij sterk was, 2,1 miljoen ingeschrevenen telde, plus 450.000 aanhangers in jeugdorganisaties ondergebracht, waarbij dan nog gevoegd moeten worden de 700.000 socialistische fellowtravellers. Indien men Italië zou willen meeslepen in nieuwe oorlogen, dan moesten die vijanden van het Italiaanse volk weten, aldus Togliatti, dat ze zullen hebben te rekenen met de Italiaanse communisten, die besloten zijn om zich tot elken prijs daartegen te verzetten.

Nenni is er blijkbaar ietwat van geschrokken zo openlijk op sleeptouw te zijn genomen en zeide in een speech dat naar zijn mening een vreedzaam samenleven van de beide "werelddelen" wel mogelijk was.

Uit mijn recente berichtgeving is Uwe Excellentie bekend dat ook de Gasperi de vijfde colonne niet zo licht telt als zijn collega Pacciardi, maar hiermede is niet gezegd dat de eerste Minister daarom in alle opzichten de zienswijze van Scelba deelt.

De propoganda kruistocht, nu kruistocht van de driekleur genoemd, gaat nog niet van harte. Saragat heeft te kennen gegeven dat de P.S.L.I. volslagen autonomie wenst te behouden wat zijn propoganda aangaat. De P.R.I. (Republikeinen) gaf een verklaring af, instemmende met de gedachte dat elke democratische partij zich onafgebroken zou wijden aan een werkzaamheid die zich stelt tegen de wel opgezette campagne ter deformatie van de werkelijkheid, maar het klinkt platonisch en spreekt niet van een gezamenlijke actie.

De Heer Scelba was pessimistisch over de kansen om uitbreiding van het Koreaanse conflict te vermijden. Hij baseerde zich vooral op twee argumenten, waaraan men zekere waarde niet kan ontzeggen. Ten eerste lijkt het hem voor de Sovjet-Unie aantrekkelijker om toe te slaan voordat West-Europa weer in redelijke mate herbewapend is en voorts achtte hij dat de grootscheepse en vrij kostbare actie tegen de atoombom, die de communisten over de hele wereld hebben georganiseerd, juist vóór de Koreaanse aanval, niet zou zijn ondernomen, indien niet het voornemen bestond om vrij spoedig een oorlog te beginnen. De verdeeldheid en onzekerheid immers die deze campagne in de democratische landen moet verwekken, zal niet onbepaalde tijd blijven duren, zodat het in de rede ligt dat daarvan wordt gebruik gemaakt, wanneer de indrukken nog vers zijn.

Het enige vermeldenswaardige dat ik vernam van den Amerikaansen Ambassadeur was de opinie dat de Amerikaanse vloot en luchtmacht voor Formosa sterk genoeg was

om elke

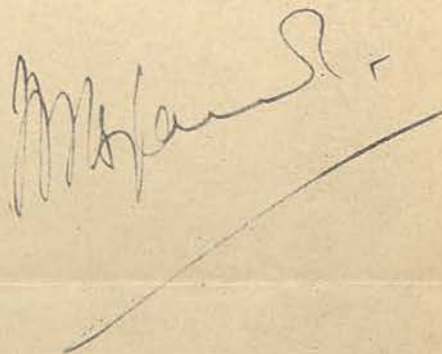
GEZANTSCHAP
DER
NEDERLANDEN

- 3 -

No. 4449/851. GEHEIM

om elke landing op dat eiland te verhinderen. Aannemende dat deze opinie berust op officiële berichten, is van belang de verwijzing van den Heer Dunn naar het groot aantal (minstens 100) opgelegde vliegdekschepen die onmiddellijk in gebruik kunnen worden gesteld.

De Gezant,

A handwritten signature in dark ink, appearing to be 'M. J. van der ...', is written over a horizontal line. The signature is cursive and somewhat stylized.

K. 606

22 April

8 MEI 1950

1950/05014

Land	: Italië
Soort informatie	: Militair-Politiek
Onderwerp	: Wapenvoorraden te San-Marino
Bron	: Betrouwbaar
Datum v. waarneming	: Februari-April 1950

In de Republiek San-Marino bevinden zich wapenvoorraden die behoren tot de belangrijkste waarover de Italiaanse communistische partij beschikt. Zoals bekend, wordt San-Marino geregeerd door een coalitie van links-socialisten en communisten; nauw verbonden met de Italiaanse communistische partij.

Een gedeelte van de betreffende wapenvoorraden bevindt zich zelfs onder de hoede van de politie van San-Marino.

Daar er nauwelijks sprake is van een grens, en zeker niet van een effectief bewaakte grens, tussen Italië en het Republiekje, kunnen de wapens - zo nodig - gemakkelijk naar Italië worden gebracht. Douane- en politiecontrole bestaat er niet langs deze "grens". Slechts een bord met het opschrift "San-Marino" is de aanduiding dat men van het ene land het andere binnenkomt.

De Italiaanse regering is op de hoogte van het bestaan van deze wapenvoorraden, maar zij kan er niet toe overgaan de wegen, die naar San-Marino leiden afdoende te controleren, zonder de verhouding tot dit kleine landje grondig te wijzigen.

De Italiaanse politie heeft kort geleden de weg van Rimini naar San-Marino op discrete wijze laten bewaken, hetgeen echter geen enkel resultaat heeft opgeleverd, daar de wapentrans-

porten bijna steeds geschieden over kleine bergpaadjes, die van de Apennijnen naar San-Marino leiden. Op deze paden is slechts contrôle mogelijk indien men reële versperringen aanbrengt. "

Thans tracht de Italiaanse regering een zekere druk op het bewind in San-Marino uit te oefenen door betalingen die reeds sinds lang verschuldigd zijn te weigeren of te vertragen. Tot nog toe echter zonder enig succes.

A.

Aan het Ministerie van Binnenlandse Zaken,
Javastraat 68,

's-Gravenhage

UITTREKSEL
Uit: OD 974
Voor: OD 895
o.a.v.: AGD 1
Dat: 17.7.'51
Par. 2.5.

007 895
6.15
29.25 - 03.2
31 JAN. 1950
79023

RAPPORT

Aan: HB, HC, HKB

Van: KA-R.A.

No. A. 226

ONDERWERP: De financiering van de Italiaanse C.P. door middel van Import-Export firma's.

1. Clipper vestigt onze aandacht op de edities van de "London Times" en de "London Daily Telegraph" dd. 28.11.'49, die beiden artikels behelsden waarin vermeld wordt, hoe de Italiaanse Communistische Partij tot op aanzienlijke hoogte gefinancierd wordt door de Communisten gecontroleerde import-export firma's.
2. Deze krentenverslagen wijzen er op dat er ongeveer 30 Italiaanse zakenhuizen te Rome, Milaan, Florence, Turijn en Triest zijn, wier handel grotendeels gedreven wordt met de satellietlanden Polen, Tsjecho-Slowakije, Roemenie en Hongarije. De handelsacties tussen de laatstgenoemde landen en de firma's in quaestie zijn grotendeels van monopolistische aard en volgens genoemde krantenartikelen, schat men dat ong. 12.000.000 uit dergelijke bronnen in de kas der Italiaanse Communistische Partij is gevloeid.
3. Er wordt in vermeld, dat Senator Eugenio REALE, lid van het Hoofdbestuur van de Italiaanse C.P., de leider is van de handel tussen de firma's en de satellietlanden. De Italiaanse autoriteiten realiseerden zich de situatie, toen een uitzonderlijk groot aantal onderdanen van satellietlanden Italiaanse werkvergunningen aanvroegen waardoor ze in staat zouden zijn werkzaam te zijn bij de betrokken import-export firma's.
4. Clipper meent, dat de vertegenwoordiger van een Londens blad de opdracht heeft gekregen hier de situatie in Nederland te bestuderen.
5. Clipper verzoekt om commentaar dzz.

31.195D.

COMMUNISTISCHE PARTIJ NEDERLAND (DE WAARHEID)

District Amsterdam, Keizersgracht 323, Tel. 34765.

UITTREKSEL

Uit : OD 243

Ag.nr.: 75195

Voor : OD895

Overgenomen uit : Für Dauerhaften Frieden, für Volksdemokratie!
Vertaling N. Luirink.OVER HET WERK VAN DE BEDRIJFSAFDELINGEN VAN DE COMMUNISTISCHE PARTIJ ITALIE,
door Celso Ghini (lid v.h. Centraal bestuur van de comm. partij Italië)

De arbeidersklasse is de hoofdkracht van de Italiaanse comm. partij, die in haar rijen de absolute meerderheid van de politiek georganiseerde arbeiders verenigt en door het regelmatig opkomen voor de dagelijkse belangen van de arbeiders haar invloed ook op de absolute meerderheid van het in de vakbeweging georganiseerde proletariaat uitoefent, waarvan de resultaten van de in de vakorganisaties en interne bedrijfscommissies gehouden verkiezingen getuigen. Deze resultaten, die aan de anti fascistische strijd in de dagen van de bevrijdingsbeweging en aan de daaropvolgende werkzaamheid van de partij te danken zijn, gaven onze partij in de bedrijven grote autoriteit. De zware nederlaag van het Italiaanse kapitalisme, tengevolge van de ineenstorting van het fascistische regime, de stormachtige ontwikkeling van de arbeidersorganisaties, de morele autoriteit, die de arbeidersklasse en haar organisaties bereikten, terwijl ze er in slaagden de bedrijfsinstallaties voor uitplundering door de Duitse en Italiaanse bandieten te behoeden, de kracht van ^{onze} partij en de met haar verbondenen, dit alles heeft de strijd van de arbeiderklasse voor haar belangen in de eerste twee jaren na de oorlog belangrijk verlicht. Dergelijke successen als het ontslagverbod, de glijdende loonschaal, de erkenning van de bedrijfsorganisaties van de werkers enz. werden slechts daardoor bereikt, omdat met het mobiliseren van de massa's werd bedreigd.

Vroeger waren onze partij afdelingen in de bedrijven qua ledental ongelooflijk sterk. In de belangrijkste bedrijven waren soms 50% van alle werkers lid van de comm. partij; bij de vakbondsverkiezingen kregen we 70 en meer procent van alle stemmen. Niettemin waren onze partij afdelingen zeer primitief. Er waren geen gevolmachtigden van de partij; geen onderverdeling naar ledental, grote cellen in groepen, alle partijleden van een bedrijf waren in één partijcel samengevat. Er was een gebrek aan leidende functionarissen. De partijvergaderingen geleken op meetings. Het procentaantal van de functionarissen was zeer laag, met de comm. arbeiders werd geen individueel werk gedaan. In de bedrijven trad de partij als één grote potentiële kracht op. Op de landelijke conferentie van de comm. partij, die in Januari, 1946 in Florence organisatie vraagstukken aan de orde stelde, werd de taak gesteld, deze kracht te ontwikkelen, haar binnen het bedrijf uit te nutten en de zwakkere plaatselijke organisaties te versterken en uit te bouwen.

De conferentie in Florence stelde aan de partij de taak, de basisgroepen van de partij te reorganiseren. In de bedrijven bestonden cellen met honderden, ja zelfs met duizenden communisten, die door een centrale instantie geleid werden. In de werkplaatsen en mijnen werden cellen gevormd met een maximum aantal leden van 70. Besloten werd de partijleden in groepen van 10 in te delen, de functie van gevolmachtigde van de partij in te voeren en coördinatie-comité's in ieder bedrijf op te richten. Deze maatregelen bewerkstelligden een versterking van de bedrijfseenheden van de partij. Ze verlichtten voor de leiding haar taken en activeerden de gewone communisten, terwijl aan velen verantwoordelijk werk werd toevertrouwd. Dat maakte de vorming van leidende kaders mogelijk. Het werk van de partij werd beter; het werd mogelijk de partijleden bijeen te halen, met hen te discussiëren, hen in het werk te betrekken, te controleren en voor de strijd te mobiliseren. Tegelijkertijd besloot de conferentie dat partijgenoten, die in grote bedrijven werken en buiten de stad wonen tot de plaatselijke dorpsafdelingen van de partij behoren, terwijl ze in de bedrijfscellen slechts als "toegevoegd" beschouwd werden.

De communisten, die in de stad werken en wonen, moeten lid zijn van de bedrijfscellen, maar daarenboven "actief in de plaatselijke afdelingen werken".

Op de conferentie van Florence werd met nadruk vastgesteld, dat de plaatselijke eenheden versterkt moeten worden om de meerderheid van de bevolking te kunnen winnen. De vakverenigingen, de verenigingen van veteranen, de sport, culturele en ontspanningsverenigingen, evenals de andere organisaties zijn volgens het plaatselijke principe opgebouwd. Onze partij was in de bedrijven zo sterk, dat een deel van de communisten opgedragen kon worden, lid te zijn van de plaatselijke afdelingen en dientengevolge in de massa-organisaties systematisch en actief te werken. Deze organisatie-opbouw bleek juist te zijn en toonde positieve resultaten. Talrijke bedrijfsarbeiders werden ervaren leiders van territoriale eenheden van de partij en van de massa-organisaties, zij brachten er een nieuwe geest in, discipline en zin voor praktische dingen. Zelfs nu, onder wezenlijk andere voorwaarden, komt het er op aan, steeds meer communisten uit de bedrijven te trekken en hen voor de versterkingen uitbreiding van territoriale organisaties in de stad en op het land in te zetten.

Niettemin moet worden toegegeven, dat soms de bedrijfsafdelingen van de partij zelf speciale aandacht verdienen. Niet in alle provincies waren de partij-afdelingen even sterk. Hetzelfde geldt ook voor de partij-afdelingen in de diverse takken van industrie. In vele gevallen bleek, dat de betekenis van bedrijfsafdelingen van de partij werd onderschat, dat niet alle mogelijke moeite werd gedaan hen op te richten, vooral daar waar overwegend vrouwelijke arbeidskrachten zijn, en in de middel- en klein bedrijven. Menig groot district van de partij (Varese, Novara, Taranto) moest het probleem duidelijk worden, hoe de bedrijfsafdelingen van de partij opgericht konden worden, omdat de praktijk was, dat de communistische werkers in de eerste plaats in de territoriale afdelingen werkten, waardoor het bedrijfswerk werd verzwakt. Door deze onderschatting van de bedrijfseenheden kwamen er in de praktijk bij diverse leiders van de vakbewegings- en bedrijfsafdelingen opportunistische ~~kantoren~~ tendenzen naar voren, waardoor ze met grote moeilijkheden te kampen hadden. De verzwakking van de bedrijfsafdelingen had nooit een wezenlijke versterking van de territoriale afdelingen tot gevolg, omdat de communistische werkers, zodra het bedrijfswerk ophield in het middelpunt van het partijleven te staan, zich binnen de territoriale afdelingen versplinterden en niet meer in staat waren, daar hun rol van leiding en voorhoede met succes te volvoeren.

Aan de andere kant zijn er afdelingen met zwak ontwikkelde tradities en zwakke kaders, die over de betekenis en de rol van de partij-organisaties in de arbeidersklasse nog niet voldoende op de hoogte zijn. Ze capituleerden dikwijls voor objectieve moeilijkheden (werken in de mijnen, grote afstand tussen woonplaats en bedrijf, gebrek aan vergaderruimte etc.)

In de afgelopen twee jaar zijn de klassetegenstellingen en de klassestrijd voortdurend verscherpt; de door de val van het fascisme geslagen en gedemoraliseerde klassevijand verzamelde zijn krachten, bouwde zijn organisaties met ondersteuning van de Amerikaanse imperialisten en het Vaticaan weer op en begon een offensief tegen de door de arbeidersklasse bevochten posities. De bedrijven werden het toneel van de belangrijkste economische en politieke strijd.

De Italiaanse arbeidersklasse bewees en bewijst ook thans, dat zij in staat is om onder de zwaarste omstandigheden opofferingsgezind en dapper te vechten, dat ze in staat is om nieuwe strijdmethoden, nieuwe tactische vormen van strijd te vinden (passieve weerstand, langzaam-aan-actie, staking met "adem Pauze" etc.) en verstond het de belangrijkste plannen van de vijand te door kruisen.

In de bedrijven zijn de ondernemers en hun agenten door de ondersteuning van de zijde van de regering en van het staatsapparaat brutaal geworden. Iedere dag nemen de represailles toe. De arbeidersklasse staat weer in de voorste stellingen in de voorhoede van de strijd. De problemen, die voor de bedrijfsafdelingen t.a.v. hun werk oprijzen, worden weer tot de belangrijkste problemen van de dag. Al onze zwaktes en gebreken kwamen naar voren. Het bleek, dat de opdrachten om in de partij-afdelingen groepen van tien, en cellen in de werkplaatsen en mijnen te vormen, niet overal waren doorgevoerd, dat de celvergaderingen onregelmatig plaatsvonden, of dat in deze vergaderingen de belangrijkste

langrijkste politieke en ideologische vraagstukken niet werden behandeld.

Er werd een tandens tot bureaucratïsering en tot administratieve methodes van de leiding vastgesteld, die daaruit bestonden, dat de leidende comitees resp, alleen de cellenleiders bijeenriepen en politiek inlichtten, zonder dat daarna de doorvoering werd gecontroleerd resp. de leidinggevende kameraden in de basiseenheden werden geholpen.

Nu is de gehele partij gemobiliseerd om de in het verloop van de strijd vastgestelde gebreken te overwinnen. Er wordt gewerkt aan de vorming van partij-eenheden in de kleine bedrijven en daar waar er nog geen zijn en de communistische arbeiders, die vroeger tot de straatcellen behoorden in bedrijfscellen samengevat: er werden maatregelen genomen waardoor de cellen in hun vergaderingen regelmatig vraagstukken van partijpolitiek en partij-opgaven behandelen, waardoor de groepen van 10 van de partij als primaire eenheden tot mobilisatie en controle functionneren, er werden maatregelen genomen om steeds meer arbeiders op verantwoordelijke leidende posten in te zetten. Met het oog hierop werden gedelegeerdenconferenties van grootbedrijven en aparte gedelegeerdenconferenties van kleinbedrijven gehouden. Buitendien werden bedrijfsgedelegeerdenconferenties belegd, waaraan partijloze arbeiders en leden van andere partijen deelnamen. De bedrijfsconferenties moeten in het bijzonder voor de grootbedrijven, waar dozijnen cellen zijn, die gewone ^{vormen} ~~cellen~~ van werkleiding zijn tenminste 4 tot 5 maal per jaar worden bijeengeroepen. Op die manier zal het de partij gelukken haar posities te verstevigen, het revolutionnaire bewustzijn van de communisten en hun strijdbaarheid te ontwikkelen, hun ideologische en politieke niveau omhoog te heffen. De door kam. Togliatti geleide grote massapartij toont elke dag meer karakteristieke kentekenen van een door de strijd geharde werkelijk Marxistisch-Leninistische partij, die in staat is de arbeidersklasse en werkende massa te leiden in de strijd voor haar economische eisen, Vrede en de democratische vrijheden, voor de bevrijding van de kapitalistische uitbuiting en voor 't socialisme.

19

OD 895
naam o.k.

OD 895
Inleiding 11/11/49
na naam o.k.
29-11-49

Y. C. I. CONGRESS TO BE HELD IN ITALY

A meeting of the Executive of the Young Communist Federation was held recently in Rome when Comrade Bejingauer, leader of the Federation, reported on the results of activities and struggles of the Communist youth in Italy.

He described the growth of the Federation and some of its shortcomings, stressing particularly the tasks facing the Organisation.

Comrade Longo, Deputy General Secretary of the Communist Party, addressing the meeting, said the Federation should intensify its work among broad sections of young people, mobilising them in the struggle for their rights.

The Committee decided to convene a congress of the Young Communist Federation in May 1950.

notitie van B.M. - Volgen d'Urmacht (2/4-49).
heel alle man: ENRICO BERLINGUER

Best.voor B.HHe.

97 895

Afschrift

The recent Plenum of the Central Committee of the Communist Party of Italy decided to restore the organisation of the Italian Communist Youth Federation.

The Federation has been re-formed to help the Party to educate the young generation in the spirit of Socialism and to serve as a training ground to young workers and peasants from which the Party can draw reinforcements.

However, the Plenum noted a number of shortcomings in the work of winning over and educating the young generation. In 1948, the number of Party members between the ages of 18 and 25 dropped by some 40.000 compared with 1947. This was not because young people had left the Party. It was the outcome of the fact that the entry of young recruits failed to keep pace with the transfer of older age groups from youth work to general Party work. The absence of a Communist youth organisation, having as its aim the constant training and preparation of reinforcements for the Party, contributed to this decline.

The Plenum also pointed out that only young people of 18 and over could be eligible for membership, and that any lowering of the age qualification would damage the Party at the same time it was considered essential to organise and train young people under 18 in the spirit of Communism.

The Federation is being formed on the basis of the principles formulated by Lenin and Stalin for the Communist youth movement. It will draw into its ranks boys and girls of 14 and upward who, while they are not Communists, are anxious to understand the ideas of Communism and who want to become Communists.

The entire work of the Federation will follow the leadership of the Party.

The Federation Statutes will be ratified at the national congress due to be held in November. In the period since the Central Committee's decision, the work to restore the Federation has already resulted in a considerable increase in the political activity of the youth. Over 90.000 new members have joined the Federation in the course of four weeks. In some districts 50 to 60 per cent of the young people have joined. The Inaugural National Committee has set itself the target of recruiting 350.000 to 400.000 members during 1949.

*Overgenomen uit: For a Lasting Peace, for a People's Democracy
ed. Juli 1949*

Opheffing in 1945.

PA 5

BOSSA No. :
SRT: NRCrt.
DATUM: 30-6-49
CAR.:

COMMUNISTISCH BLAD IN ITALIE STAAKT VERSCHIJNING.

Het communistische blad La Republica meldt dat het ~~het~~ besloten heeft van gisteren af zijn activiteit te staken wegens de geldelijke moeilijkheden, waarmede de gehele pers thans te kampen heeft.

De Giornale d'Italia schrijft, dat deze maatregelen de oppositie het enige avondblad ontnemt, waarover zij beschikt.

Communistische infiltratie in het Italiaanse leger

Sinds de vorming van de eerste democratische Italiaanse regering na de val van Mussolini tot het einde van de periode der zgn. coalitieregeringen, waarin dus de drie grootste partijen samenwerkten (Christen-democraten, socialisten en communisten) is steeds een communist onder-secretaris (sotto segretario) van het ministerie van oorlog of, zoals het later heette, het ministerie van defensie geweest. Het is duidelijk dat deze onder-secretarissen, een soort vice-ministers, hun kans niet ongebruikt voorbij hebben laten gaan. De drie bekendsten zijn geweest: Palermo, Colaianni en Moranino.

De opdrachten die deze functionarissen van de communistische partij gekregen hebben luiden:

- 1e. het aannemen van burger-personeel, dat in bepaalde opzichten bruikbaar was,
- 2e. het promoveren van bepaalde militairen naar rangen of posten, die mogelijkheden konden bieden,
- 3e. het organiseren of her-organiseren van bepaalde voor de communisten nuttig gebleken combinaties van personen,
- 4e. het vrijspreken van bepaalde personen die zich vooral tijdens de zgn. partisanenperiode aan misdaden hadden schuldig gemaakt. In dergelijke gevallen kan vrijspraak zeer bindende verplichtingen t.o.v. personen die daarbij geholpen hebben, tengevolge hebben.

Hoewel sinds de laatste twee jaar de legerleiding in Italië een rigoreuze anti- communistische zuiveringspolitiek in het leger voert, heeft de communistische infiltratie, voor zover het tenminste de lagere rangen betreft, waarschijnlijk aan de betrouwbaarheid van het leger veel afbreuk gedaan. Een feit is het dat onder de beroepsofficieren, zowel hoog als laag, het percentage van hen die met de communisten sympathiseren, uiterst gering is, een gevolg van de voortreffelijke zuivering doorgevoerd door de ministers Facchinetti (Defensie) en Pacciardi (voorzitter van het inter-ministerieel comité voor de verdediging van de republikeinse en democratische instellingen). Opvallend is het, dat de officieren die uit de monarchistische periode stammen, zelfs door het tegenwoordige, hyper-republikeinse opperbevel als het beste en degelijkste personeel worden beschouwd.

Ondanks de zuivering in de hogere regionen, is men in Italië toch nog steeds bevreesd voor de communistische " cellen" in de lagere rangen van het leger.

De activiteit der communisten in het leger zou men kunnen verdelen in drie categorieën, die overigens zo nauw met elkaar verbonden zijn dat een nauwkeurige scheiding ondoenlijk is. Deze drie categorieën zijn:

- a. organisatie,
- b. propaganda,
- c. inlichtingendienst.

Een tweede indeling zou men kunnen maken in :

- a. beroepsleger (zowel wat betreft de beroepsmilitairen als het vast verbonden burgerpersoneel) en
- b. de dienstplichtigen, d.w.z. degenen die dus slechts tijdelijk in dienst zijn.

Onder de eerstgenoemden is de celvorming uit de aard der zaak veel belangrijker dan onder de tweede categorie.

- a. Wat de permanente celvorming betreft: op deze cellen rust met name de plicht om inlichtingen te verschaffen. In dienst hiervan

zijn dus administratief personeel (archivisti), voorts typisten en andere kantoorbeambten; daarnaast everwel ook arbeiders, boden, portiers en de meer gespecialiseerden onder het militaire beroepspersoneel. Allen dienen aan hun "celhoofd" (capo-cellula) berichten door te geven. De typisten dienen zo mogelijk door-
slagen te verschaffen van brieven of andere enigszins belangrijke stukken. De boden en portiers dienen zoveel mogelijk namen te vermelden van bezoekers, inlichtingen te verstrekken over de aard der besprekingen en over de activiteit van diverse, min of meer belangrijke, leden van het personeel, terwijl de archivisti belangrijke stukken moeten copieëren of eenvoudigweg zoek maken. Indien er zeer belangrijke zaken te melden zijn dan dient men deze direct en met voorbijgaan van zijn celhoofd te melden aan het hiervoor dienende bureau. De politie en de ministeries van binnenlandse zaken en defensie zijn er voortdurend op uit om na te vorsen waar dit bureau zetelt. Het is natuurlijk niet ondergebracht in het centrale hoofdkwartier van de partij. Gedurende een half jaar zetelde het in een klein restaurant in het centrum van Rome, de "Re degli Amici", maar daar bevindt het zich thans niet meer.

De belangrijkste taak voor de cellen is echter om de telefoon- en radioverbindingen van het leger af te luisteren, waarbij het er niet slechts om gaat gesprekken op te vangen, doch ook, wat wellicht nog belangrijker is, om maatregelen te nemen teneinde op het gewenste ogenblik deze verbindingen te kunnen verbreken. Hierbij moet direct worden opgemerkt dat de Italiaanse legeronderdelen onderling en met het ministerie van defensie verbonden zijn door een eigen telefoonnet, dat onder een zeer speciale, geheime en eigen centrale staat. Dit heeft het voordeel dat de verbindingen in stand blijven, wat er ook gebeurt. Dit systeem heeft zijn nut bewezen, wanneer er b.v. ten gevolge van stakingen af en toe geen stroom was, hetgeen met name in de laatste jaren en vooral in de laatste weken voor de verkiezingen van April j.l. geregeld voorkwam.

Veel werk wordt door de communisten gemaakt van het afluisteren der radioverbindingen, waarbij zij zich er ook op toeleggen zelf berichten in de aether te zenden. In dit verband is het interessant om te weten, dat van die Italianen die over een zendvergunning beschikken (de zgn. amateurs dus) 88% òf persoonlijk is ingeschreven als lid van de P.C.I. òf naaste familieleden, verloofden of intieme relaties bezit die lid zijn van de P.C.I. Verreweg het grootste gedeelte van de amateurs bezit echter in het geheel geen vergunning, waartegenover de regering een onverklaarbare lankmoedigheid aan den dag legt. Volgens sommige oncontroleerbare schattingen zouden er in Italië bijna een half miljoen amateur-zenders zijn (een schatting die naar men mag aannemen véél te hoog is). Het gevaarlijke is dat een gedeelte van deze "onschuldige" amateurs toch op de een of andere wijze "binnen" het leger-radiosysteem geraken. Deze mensen hebben in tijden van spanning ongetwijfeld de mogelijkheid om valse berichten door te geven, te storen enz. enz.

Er bestaan natuurlijk ook communistische cellen die de taak hebben militaire transporten. (zowel op de weg als via de spoorwegen), magazijnen, arsenalen, proefstations, vlootbases, vliegvelden enz. enz. te controleren. De mogelijkheid om hierop het oog te houden en zuiveringsmaatregelen door te voeren is groter dan bij de bovengenoemde categorieën.

- b. Wat de tijdelijke celvorming betreft, dus de communistische organisatie onder de dienstplichtigen; deze is in vele opzichten

minder belangrijk dan de onder a genoemde infiltratie in het beroepsleger. Toch wordt hieraan van communistische zijde zo mogelijk nog meer zorg besteed. Met grote nauwkeurigheid worden diegenen onder de recruten "onderzocht" die voor de partij geschikte diensten kunnen verrichten. Bepaalde jongens ontvangen alvorens zij in dienst gaan een soort "opleiding" in het systematisch overbrengen van nieuws. Bovendien leren zij hoe zij hun meerderen kunnen bespionneren, waarop zij vooral moeten letten, hoe zij de stemming onder de andere recruten moeten beïnvloeden en vooral op welke wijze zij moeten maskeren, dat zij ook maar in de verte iets met de P.C.I. of haar mantelorganisaties te maken hebben.

Merkwaardig is evenwel, dat slechts de aller-betrouwbaarsten te horen krijgen, waarom het hier eigenlijk gaat. De meesten worden in de jeugdorganisaties in de daarvoor bestemde clubs ondergebracht en onder het mom van een soort "padvinderij-voorouderen" geoefend in allerlei trucjes, enz. Velen van de betrouwbaren zijn zelfs niet eens lid van de partij of althans niet officieel ingeschreven.

Het merkwaardige is dat van de openlijke partijleden in het algemeen gezegd wordt, dat zij de besten zijn van de recruten: zij werken het hardst en kankeren het minst. Op grond hiervan is het vaak voorgekomen dat zij in allerlei baantjes geschoven werden die hun mogelijkheden nog aanzienlijk groter maakten. Op grond van de grondwet immers mag de legerleiding geen onderscheid maken waar het politieke overtuiging betreft, hoewel daar thans niet meer de hand aan gehouden wordt. De laatste tijd worden zij van wie het bekend is dat zij communist zijn, zoveel mogelijk geweerd bij benoemingen, bij het geven van baantjes, het verlenen van opdrachten, enz. enz. Bovendien is het zeer moeilijk om in het leger propaganda te maken voor de communistische partij of voor haar denkbeelden, daar hierop zware straffen staan. Het partijblad de "Unità" en nog enkele andere bladen zijn in het leger verboden. Het toezicht hierop is streng en naar het schijnt efficiënt.

Wel lukt het echter aan de communisten om de stemming in het leger te beïnvloeden door allerlei insinuaties tegen de officieren, door medelijden te tonen met gestraften, door het organiseren van "roddel"-campagnes enz. enz. Dit zijn methodes die bij Italianen in het algemeen veel beter gelukken dan bij vele andere volken De onzinnigste schandalen, de onredelijkste kletspraat, de schunnigste ontdekkingen spelen een rol bij deze insinuaties. Het staat vast, dat vooral anti-communistische officieren aan deze bijna steeds succesvolle methodes worden blootgesteld.

Voor de eigenlijke propaganda wordt vooral gebruik gemaakt van een bepaald soort vrouwen, die uitsluitend verantwoordelijk zijn tegenover hun eigen opdrachtgever, hun "capo-cellula", met wie zij overleg moeten plegen en aan wie zij strikte gehoorzaamheid verschuldigd zijn. Vooral de onervaren, "groene" recruten, afkomstig uit de provincie, worden vaak het slachtoffer van deze vrouwen, met in tal van gevallen als resultaat dat zij lid worden van de communistische partij of een van haar mantelorganisaties.

Geconcludeerd mag worden dat ondanks de strenge en met succes doorgevoerde zuivering onder de hogere rangen van het Italiaanse leger, de communistische infiltratie in de lagere regionen/geenszins denkbeeldig gevaar oplevert voor de kracht en de betrouwbaarheid van het Italiaanse defensie-apparaat.

4 December 1948.

B.I.D.
U 13494 b - C 56 - KC 1

Betr. Italiaanse Communistische Partij.

Omtrent bovengenoemd onderwerp ontving ik uit
waarschijnlijk betrouwbare bron het volgende bericht:

"Le parti communiste a ordonné l'intensification de l'action syndicale et de l'agitation sociale. Dans ce domaine, le PCI suit des instructions précises du Kominform, relative à une nouvelle tactique agitatrice que l'on appelle "grève tournante".

Jusqu'à présent, la grève générale avait été considérée comme l'armée révolutionnaire la plus efficace, mais les dirigeants se sont aperçus que le prolétariat se fatigue, que l'opinion publique répond par une attitude hostile à la désorganisation de sa vie quotidienne, que l'abstention générale oblige les gouvernements à appliquer des contremesures radicales qui entravent dangereusement les agitations futures. Ils ont par conséquent conçu la "grève tournante" dont la pratique a été expérimentée en FRANCE. - Il s'agit de perpétuer le déséquilibre économique des pays occidentaux par l'organisation systématique et "à la chaîne" de petits incidents qui affectent l'ensemble de l'économie nationale, étant donné l'interdépendance des industries dans la complexité de l'économie moderne.

Ainsi, on arrive à paralyser tour à tour les parties vitales de l'engrenage économique, sans risquer les réactions qu'un arrêt général est apte à provoquer.

En ITALIE, ce système ^{a été} est appliqué depuis plusieurs mois, et un comité spécial a été créé pour veiller à son perfectionnement et communiquer les résultats aux dirigeants internationaux."

A.

Aan het Ministerie van Algemene Zaken,
Javastraat 68,
's-GRAVENHAGE.

's-Gravenhage, 20 December 1948.

No.: B. 51128

Betr.: Italiaanse Communistische Partij.

V. RD.9

GEHEIM

UITGEBOEKT

Van doorgaans betrouwbare zijde vernam ik onderstaand bericht omtrent de activiteit van de Italiaanse Communistische Partij:

"Le parti communiste a ordonné l'intensification de l'action syndicale et de l'agitation sociale. Dans ce domaine, le PCI suit des instructions précises du Komintern, relative à une nouvelle tactique agitatrice que l'on appelle "grève tournante".

"Jusqu'à présent, la grève générale avait été considérée comme l'arme révolutionnaire la plus efficace, mais les dirigeants se sont aperçus que le prolétariat se fatigue, que l'opinion publique répond par une attitude hostile à la désorganisation de sa vie quotidienne, que l'abstention générale oblige les gouvernements à appliquer des

contremesures radicales qui entravent dangereusement les agitations futures. Ils ont par conséquent conçu la "grève tournante", dont la pratique a été expérimentée en FRANCE. - Il s'agit de perpétuer le déséquilibre économique des pays occidentaux par l'organisation systématique et "à la chaîne" de petits incidents qui affectent l'ensemble de l'économie nationale, étant donné l'interdépendance des industries dans la complexité de l'économie moderne.

"Ainsi, on arrive à paralyser tour à tour les parties vitales de l'engrenage économique, sans risquer les réactions qu'un arrêt général est apte à provoquer.

"En ITALIE, ce système a été appliqué depuis plusieurs mois, et un comité spécial a été créé pour veiller à son perfectionnement et communiquer les résultats aux dirigeants internationaux."

Ik noeg hierbij opmerken dat bovenschreven streven der communistische partij, in Frankrijk bij de jongste grote stakingsacties in dat land inderdaad reeds enigermate tot uiting is gekomen.

Enkele dagbladen gebruikten in hun verslagen over deze staking ook de termen: "rollende staking" en "ketting-acties".

VERZONDEN AAN:

Hoofdc. v. P. te Amsterdam
Rotterdam
's-Gravenhage
Utrecht
Groningen
Haarlem
Arnhem.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
voor deze:

II

J.G. Crabbendam.

49476

Ingekomen	Bijlagen
Agenda No. 30	NOV 1948
Dossier 10210	
Beantwoord	Bijlagen

29 November 1948.

Volgd.
3 DEC. 1948
ACD/50753

U 12251 e- C 56 - KC 1

Betr.: Communistische activiteit in ITALIE.

Naar aanleiding van Uw schrijven
d.d. 24 November j.l., no: 49476,
moge ik U als volgt mededelen.

Het gezantschap waarom U ver-
zoekt, was de Russische ambassade
te ROME.

Ik heb evenwel reeds enige tijd
geleden een verzoek uitgestuurd
voor nadere gegevens omtrent dit
onderwerp en hoop t.z.t. hier
dan ook op terug te komen.

ba

A.

Aan het Ministerie van Algemene Zaken,
Javastraat 68,
's-GRAVENHAGE.

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN
Javastraat 68.

's-Gravenhage, 24 November 1948.

No. 49476.

Uw No.: U 12251 c - C 56 - KC 1.

d.d.: 5-11-1948.

Onderwerp: Communistische activiteit in Italie.

GEHEIM.

UITGEBOEKT

Hierbij verzoek ik U mij te willen doen mededelen welke Russische Ambassade, genoemd in de tweede alinea van Uw in margine aangehaald schrijven, bedoeld wordt.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze,

Aan de Hoogwelgeboren Heer Jhr A.Th. de Muralt
Regeringscommissaris in Algemene Dienst
Plein 1813 No. 4
's-GRAVENHAGE.

L. Pot.

12 NOV. 1948

AID/ 49476

5 November 1948.

U 12251 c - C 56 - KC 1

Betr.: Communistische activiteit in ITALIE.

Omstreeks midden Augustus viel mijn aandacht op een artikel in de "Foreign Report", no: 7542, van de Economist Intelligence Unit, waarin de volgende passage voorkwam:

"Het is daarom bijvoorbeeld geen toeval, dat er kortgeleden op de Russische Ambassade een conferentie werd gehouden, waar instructies werden gegeven voor de opleiding van Italiaanse marconisten, dat clandestien gebeurt in Noord-ITALIE."

Op een navraag mijnerzijds omtrent dit onderwerp ontving ik uit gewoonlijk betrouwbare bron het volgende antwoord:

Het blijkt inderdaad, dat sedert enige maanden Italianen opleiding ontvangen als clandestiene marconisten, speciaal in MILAAN en TURIJN. In deze twee plaatsen is de communistische activiteit op 2 wijzen gesplitst:

- a. opleiding van communisten in militaire zin (voor diegenen, die leden zijn en ook lidmaatschapskaarten hebben);
- b. opleiding van specialisten, zonder, dat hier de hand gehouden zou worden aan politieke betrouwbaarheid en van mensen, die ogenschijnlijk niet tot de partij behoren.

Hierbij wordt aangetekend, dat het mogelijk geacht wordt, dat deze 2e groep gezien wordt om een rol te spelen tijdens een eventuele bezetting van ITALIE door de Westelijke machten.

Hoewel dit bericht nog zeer vaag is, meen ik er toch goed aan te doen U dit te doen toekomen.

KC

A.

Aan het Ministerie van Algemene Zaken
Javastraat 68,
's-GRAVENHAGE.

Leijer rapporten naar 9831 1111.9.

Aan B II
Van B III (27.9.1948.)

Volgno.

12 OCT. 1948

ACD/47433

Op de bespreking, welke ik onlangs op het bureau van Haalere met deze, Kapt. v. Soest (Marech. Broda) en Hr. Kokje heb gevoerd werden mij rapporten voorgelêd, afkomstig uit geheime bronnen in Brabant. Twee van die rapporten waren o.m. voor ons belang en zijn door mij gekwalificeerd als onbekend bij de C.V.D.

Kokje verklaarde deze rapporten wel te kennen. Hij zou een en ander nazien en mij berispen.

Thans stuurt de Marech. afschriften van deze rapporten. Bij oppervlakkige beschouwing herken ik deze rapporten niet als reeds eerder aan ons gezonden. Mogelijk zijn ze wel ontvangen, doch niet gepasseerd, reden waarom ik ze toezend ter kennisneming en eventuele opmerkingen. Daarna gaarne retour.

Aan B III
Van B II (4.10.1948.)

Ook ik herinner mij niet deze rapporten gezien te hebben. Ze lijken niet op die van Nico.

Mogelijk van een groep waartoe v.d. Griend behoort. Deze heeft onlangs aan H.B. geschreven, dat hij bereid is "zijn gegevens" ter beschikking te stellen, als er een baantje voor hem is bij de C.V.D.

UITTREKSEL

Un : 00 815

Ag.no : 47433

Voor : 00 895

Daarop is het Kominform protest tegen Tito georganiseerd, dat hem als communist in gebreke heeft gesteld.

In Rumenie dwong Sovjet-Rusland de Rumeense regering op 5 Februari van dit jaar tot de aanvaarding van een geheim militair verdrag, waarbij is bepaald, dat Rumenie zijn grondgebied in geval van enig conflict of aanleiding tot vrees daarvoor, ter beschikking van de Sovjet-Russische troepen moet stellen. Gebruikmakende van dit verdrag heeft Moscou ongeveer 750.000 man in Rumenie gelegerd, die op enkele gewichtige punten zijn samengetrokken. De meeste troepen zijn gelegerd op en rond de bergpassen van de Karpathen, de hevens en in de provincie Oltenie. Eveneens op aadrang van Moscou is een nieuwe zuivering doorgevoerd onder vooraanstaande militaire en intellectuele figuren des lands. Daaraan zijn o.a. ten slachtoffer gevallen Michael Ionescu; de gouverneur van de nationale bank Otulescu; de vroegere chef van de Koninklijke garde generaal Ungurescu en de bankier en vroegere minister van financiën Crissoveloni. In totaal zijn vele duizenden personen gearresteerd en naar onbekende bestemming ontvoerd.

Volgens betrouwbare inlichtingen van hooggeplaatste Rumeense vluchtelingen hebben in de loop van Februari en April doorlopend Russische troepenverplaatsingen plaats gevonden voornamelijk in de richting van Bratislava en vermoedelijk voor Saksen bestemd. In Slavakije staan verschillende spoorwegemplacements en spoorwegverbindingen opnieuw onder Sovjet-Russische controle.

De moordaanslag op de leider van de Italiaanse communisten Togliatti is, zoals thans uit de onderzoeken van de Italiaanse politie gebleken is, het werk van een jonge Italiaanse communist, die deze aanslag op last van de partij gepleegd heeft. Wanneer men de gevolgen van deze aanslag ziet is het duidelijk, waarom dit is geschied.

Togliatti is bij zijn aanhang zeer populair en een aanslag op hem zou, naar het gevoelen van zijn volgelingen dan ook maar alleen van de tegenstanders kunnen uitgaan. In werkelijkheid heeft men Togliatti doen verschietsen om daardoor de volkswoede te wekken en onder camo-uflage van die z.g. volkswoede de revolutie te ontketenen. Deze revolutie poging speelde zich wederom voornamelijk in Noord-Italië af waar de communisten in verscheidene grote steden en in enige provincies enkele dagen lang volkomen heer en meester zijn geweest. Het is ondenkbaar, dat de ontketenaars van deze revolutie niet zouden geweten hebben dat het de Italiaanse gezagsorganen zou gelukken, deze revolutie poging na enige dagen weer naar te slaan. Zij hebben dan na alle waarschijnlijkheid ook niet de revolutie tot uiteindelijk doel gehad maar een soort proef om te kunnen peilen hoe de machtverhoudingen liggen en waar hun eigen zwakke punten schuilen. Een herhaling in de toekomst is zeker te verwachten, vooral als deze met soortgelijke gebeurtenissen in het nabije Frankrijk zullen

VI
II

kunnen samenvallen of wanneer het in Europa tot een treffen zou komen. Het springende punt in deze blijft Frankrijk. De Franse autoriteiten houden zich op eventuele gebeurlijkheden voorbereid. Voor het ogenblik streven zij met alle kracht ernaar, dat een conflict om Berlijn vermeden wordt. De binnenlandse gevaren in Frankrijk zijn van die aard, dat bij een internationaal conflict de nationale spanningen wel eens volkomen lam gelegd zouden kunnen worden door een zeer omvangrijke en militante vijfde colonne. Weliswaar organiseert het Rechtse Frankrijk zich eveneens en stellen ook de aanhangers van de Gaulle in het geheim uitgebreide militaire formaties op, doch uiteindelijk vergroot dit alles de kans op een uiterst bloedige burgeroorlog, welke het land volkomen lam kan leggen. Insiders vrezen dan ook minder een militair conflict om Berlijn dan wel een intensivering van de communistische agitatie in West-Europa met het oog op een later uitbrekend militair conflict. In Berlijn zelf heerst de overtuiging dat de huidige spanning niet tot een oorlog zal leiden, omdat beide partijen die oorlog thans zeker niet willen. Men verwacht uiteindelijk een compromis, waarbij de westelijke Geallieerden weliswaar in Berlijn zullen blijven, doch Berlijn in zijn geheel op economisch terrein onder de Russische bezetting zal komen te vallen.

Dit zal voorlopig weer een ontspanning betekenen doch na enige tijd weer opnieuw tot een crisis leiden, die eenmaal uitgevochten moet worden. Het geeft beide partijen voorlopig enig respijt: de westelijke mogendheden om hun militaire beveiliging zo snel mogelijk op te voeren: de Russen om hun vijfde colonnes in het Westen verder te organiseren en mobiliseren. Het zal van doeltreffende maatregelen der Westelijke landen afhangen of dit laatste eenmaal een wezenlijk gevaar zal kunnen zijn.

5-5-'48
Volgno:
- 3 JUNI 1948
ACD/ 37040
OPGELEGD

Uit rechts Franse bron meldt men:

De toestand na de verkiezingen in Italië wordt gekenmerkt door een spanning, die voortduurt. De communisten zijn helemaal niet verlagen en beginnen zich zelfs min of meer tevreden te voelen, dat zij oppositie kunnen voeren. Wel heeft nu het succes der verkiezingen hierin bestaan, dat de regering de Gasperi het heft in handen heeft kunnen houden. Het merkwaardige is, dat, 3 weken vóór de verkiezingen in Italië, in Moskou een ommekeer in de Italiaanse politiek heeft plaats gevonden. Men heeft daar besloten, de Italiaanse communisten niet meer te steunen. Daar de politiek ten opzichte van Frankrijk steeds een die jegens Italië gebonden is, heeft men ook in Frankrijk iets dergelijks kunnen waarnemen, waar Moskou een tegenorder heeft gegeven en de voorgenomen geweldadige demonstraties tegen het Gaullistisch congres te Marseille heeft afgelast. De C.P.I. is op Rusland na nog altijd de sterkste in Europa. Wij kregen de volgende cijfers:
De troepen gevormd door de oude Garibaldi-formaties (Verzet) geconcentreerd in de A.N.P.I. zouden bestaan uit 220.000 man. In geval van onstand zou de P.C.I. kunnen rekenen op 130.000 man, van wie één derde deel voldoende bewapend is met automatische wapenen.

afgelezen

*uitbreid
in 1956*

Volgens de verklaringen van Pierre SECHIA, (voorzittend It. communist) dd. 30-11-'47 bevat de P.C.I.:

- 9.947 afdelingen
- 50903 cellen
- 45% industrie-arbeiders
- 17% landarbeiders
- 16% pachtboeren
- 5.6 % vrije beroepen
- 4.8 % employé's.
- 9.5 % vrouwen zonder beroep.

Desalniettemin voorzagt men niet binnenkort een vutsch in Italië. Wel stond onze zegenen zeer sceptisch tegenover opname van Italië in de Westerse Unie wegens de buitengewoon labiele situatie in dat land. Wanneer in Italië een stekingsgolf of een onstand zou beginnen, is het waarschijnlijk, gezien de Russische politiek, dat dit in Frankrijk zijn weerslag zou vinden.

In Frankrijk constateert men eveneens op dit oenblik een verminderde krachtsinspanning der communisten. Een aantal dagbladen is opgehouden te bestaan, of is weekblad geworden, omdat de Kominform niet meer subsidieerde. Men heeft echter wel fondsen beschikbaar gesteld voor tegen-manifestaties als b.v. in Marseille, die echter volgens bevel rustig zijn verlopen. De grootste inspanning is gericht op versterking van het kader. Voor een eventuele krachtmeting zijn echter de bases nog intact. Zeer kort geleden zijn nieuwe Spaanse vrijwilligerstroepen gesignaleerd, die door de communisten geconcentreerd waren in de driehoek Mont-de-Marsan - Aire - Labrit. In deze zelfde streek zouden achter Minizan-playe droppings hebben plaats gehad. Er bestaat volgens een onzeres gezelliden een plan, volgens hetwelk de Franse communisten zouden trachten het rode Zuiden onder de lijn Valence - Modane geheel in handen te krijgen, terwijl zij behoorden deze lijn met plaatselijke groeperingen zouden werken om de regering zoveel mogelijk moeilijkheden te bezorgen.

*uitbreid
in 1953*

In landen als Nederland en België verwacht men den sabotagedaden door vreedelingeen tezamen met bewoners van het land uit-

uitvoerend
in 02 117

uitgevoerd. Hiervoor zouden geen arbeiders worden gebruikt, maar personen, van wie men deze activiteit niet zal vermoeden. In Rusland zijn speciale cursussen voor de opleiding van sabotageleiders. Hiervoor worden speciaal Bulgaren en Tsjechen gebruikt, wanneer dezen worden uitgezonden, zijn zij natuurlijk van valse passen voorzien. In dit verband waarschuwde men ons ook tegen groepen gevaarlijke elementen, die zich als spionnen zouden bevinden onder de uitgeweken Tjechische anti-communisten. Men zal dezen zeer voorzichtig moeten ziften.

Wij ontvingen steeds meer berichten over de communistische invloeden onder de Joodse verzetsorganisaties, niet alleen de Sterngroep, die overheersend communistisch zou zijn, doch ook in de Hagana.

In Frankrijk worden momenteel vrijwilligers gerecruteerd voor het Joodse bevrijdingsleger in Palestina; dezen worden dan bijeengebracht in lokalen van de communistische U.J.R.F. (Union de la Jeunesse Republicaine de la France) en verder door communistische oud-verzetlieden opgeleid.

Wij ontvingen nog enige informatie over de terreur in Polen en Roemenie. In Roemenie is de toestand op dit ogenblik erger dan in Polen, omdat de regering sterker is. Deportaties zijn aan de orde van de dag en Roemenen in het buitenland worden, de een na de ander voor de keus gesteld terug te keren en lid te worden van de C.P. of hun betrekking en zelfs hun nationaliteit te verliezen.

Wij hoorden gevallen van familieleden van zeggelieden, die van uit Roemenie en Polen naar Rusland waren gedeporteerd. Uit de stad Livow (Lemberg), die na de deling van Polen door Hitler en Stalin Russisch is geworden is de gehele Poolse bevolking naar andere gebieden in Rusland overgebracht en in haar plaats zijn Kalmakken gekomen. Het cultuurleven heeft daarmee opgehouden te bestaan. In de kerken zijn bioscopen ingericht en de theaters dienen als politieke vergaderplaatsen.

Tot besluit mogen we nog een bewijs geven, hozeer de hoge Russische instanties rekening houden met de komende oorlog; zoals blijkt uit de volgende slotzin van een brief, inhoudende aanbod van de Sovjet-Ambassade aan de Ecole Nationale Supérieure des Ingénieurs, om leerlingen als bursalen naar Rusland te sturen, deze slotzin vormt de volgende intimidatie:

"Il serait regrettable qu'au moment où les peuples se doivent entr'aide et sympathie, nous ne trouverions chez vous que de l'indifférence réfléchie ou de la méfiance spontanée, carables seulement de faire peser sur votre institut une menace pour les années qui viennent".

Opsteller dezes zag een foto-copie van dezen brief nam daaruit deze zinsnede over.

afschrijft van
05 99

SECRET

Circulaire Ben C.

Volens 9-5-47

- 3 JUNI 1948

ACD/ 27000

Le P.C.I.

Le P.C.I. dans le plan du Kominform.

A la suite de l'échec des plans 45/46 pour la communication de l'Europe Occidentale, le Politburo donnait l'ordre qu'en 46 le poids total de l'effort porte sur l'Europe Sud-Est. L'Italie devenait l'objectif no 1 et du succès en Italie devaient découler les conséquences suivantes:

- a. Une liaison directe devait s'établir avec le P.C.F.
- b. Les intérêts Anglo-américains se trouvaient menacés et Moscou obtenait son débouché sur la Méditerranée.

Les directions suivantes furent données pour l'Italie:

1e. Le P.C. J-S. (C.P. Yougo Slave) devait jouer le rôle d'instructeurs et réorganiseurs du P.C.I.

2e. Le P.C. J-S. devait introduire le plus grand nombre possible de ses membres.

Localement (missions diplomatiques, militaires, commerciales, missions de rapatriement, recherche de criminels de guerre).

Illégalement ouvriers, réfugiés.

3e. Les communistes yougoslaves, déjà en Italie doivent obtenir des pièces d'identité de citoyens italiens.

Organisation du P.C.I.

1e. organisation centrale. Deuxième après le parti Russe, le P.C.I. compte 2.283.000 membres.

2e. comité central (organe consultatif) élu par le congrès; composé de membres; ratifie les décisions, prises par le secrétariat; la direction est assurée par Togliatti, qui s'est vu confirmer sa nomination de Secrétaire-Général du Kominform au congrès de Milan. Cependant, tant au secrétariat du Kominform qu'à la direction du P.C.I. on lui a adjoint des observateurs. Il semble avoir soulevé certains blâmes à la suite de l'échec des mouvements de grève.

Le secrétariat (organe exécutif) a sous sa direction les organes du parti qui étaient autrefois le contrôle de la direction.

3e. bureau d'information du P.C.I.

Le P.C.I. dispose actuellement d'un S.R. (Service d'information du Kominform) ou S.I.R. et d'un service de S.R., qui est venu à placer des agents dans toutes les administrations de l'Etat et les milieux politiques, économiques et financiers.

Le service poursuit la recherche de renseignements non seulement politiques, mais aussi militaires.

Quelques objectifs:

- a. Le maintien sous les drapeaux de certaines classes.
- b. Les noms et adresses de certains groupements anti-bolchévistes de nationalité roumaine, hongroise et croate et des groupes qui en Italie ont reçu une aide financière de l'Amérique.
- c. Les noms et signalements des prêtres, qui ont été envoyés dans les pays de l'Amérique du Sud pour y poursuivre un travail anti-communiste.

d. Dans une lettre en date du 18-9-'47 la liste du matériel américain, acheté par le P.C.I.

e. La pénétration des milieux du Vatican. Exemples de nouage d'institution sociales et organisation diverses.

1e I.R.O. (Comité intergouvernemental d'assistance aux réfugiés, a succédé le UNRA). Le directeur est agent des services spéciaux Yougo-Slaves, Titistes.

2e Laboratoire de physique Nucléaire de Rome; le professeur Tivoli membre du P.C.I. est en contact fréquent avec des agents communistes, opérant pour le compte de l'URSS.

3e La presse.

de Organisations juives. Le polonais Kaffes, délégué pour l'Italie par le "Dund" a pour mission d'organiser sur le plan électoral tous les juifs, résidant en Italie et de les faire voter pour le front démocratique de la liberté. L'Organ Nivei Leumi est également moyauté.

Interceptions téléphoniques et contrôle des organisations téléphoniques militaires et civiles. Ce contrôle tendant à connaître à temps les préparatifs des forces de police pour permettre une action préventive.

Après les élections le P.C.I. envisagerait la formation d'un front plus compact que celui des social-communistes, formant unique avec enrôlement unique et dépassant le cadre électoral, formant une force politique homogène, s'opposant au bloc démocratique chrétien et nécessitant sa participation au gouvernement quelque soit le résultat des élections. / parti.

Aux élections, les Communistes ne désirent pas une majorité absolue leur donnant le gouvernement, d'où cessation des envois américains et le P.C.I. sait qu'il ne peut gouverner le pays sans l'aide des américains.

Ils préfèrent une confirmation, rendant inévitable leur participation au gouvernement, dirigé par les démocrates chrétiens, ce qui leur permettrait de reparticiper au gouvernement et de le contrôler. Sur le plan politique il s'agirait de suivre une tactique progressive, qui pourrait ne pas avoir d'influence aussi sur le comportement communiste en vue d'une insurrection arabe. Cette éventualité si les intentions manifestées par le P.C.I. au sujet de l'action politique sont réelles et devrait être pour l'instant cartée en raison des mêmes principes qui dirigeaient la tactique politique. Cependant il faut voir l'opinion des Russes qui du jour au lendemain peuvent orienter dans un sens ou un autre le P.C.I.

DSSB. No.: 00895
CRT.: *de Volkskrant*
DATUM: *15.3.48*
NR.:

00895

00895
**De Gasperi waarschuwt:
Nieuwe dictatuur
bedreigt Italië**

ROME, 15 Maart. (A. P.). — De Italiaanse premier, Alcide de Gasperi, heeft de communisten er van beschuldigd onwettige agitatie te voeren. De Gasperi verklaarde, dat het onmogelijk is, met de Italiaanse communisten samen te werken, daar zij deel uitmaken van een internationale organisatie, die door functionarissen van een vreemde mogendheid geleid wordt.

„Italianen”, zo besloot de Gasperi — „gij hebt reeds eenmaal uw vrijheid door een Italiaanse dictatuur verloren. Zorgt er voor, dat gij uw vrijheid morgen niet opnieuw verliest en ditmaal niet door een Italiaanse dictatuur, maar een dictatuur van mensen uit een ander land. Als de communisten eenmaal de macht hebben, is alles reddeloos verloren”.

Volgens een mededeling van het Amerikaanse departement van Buitenlandse Zaken, zal Italië, mocht het een communistische regering krijgen, op geen verdere economische hulp van de Verenigde Staten meer kunnen rekenen.

B III

CD 855
rouw
14 Jan 1948
PAR.:

CD Communisme
in Italië

NOG STEEDS RUMOER IN ITALIË

De Italiaanse communistische partij heeft haar zesde nationaal congres te Milaan gehouden. Op dit congres waren de communistische leiders uit alle Kominform-landen (behalve Polen) aanwezig. Dit congres heeft de verwachting versterkt van een gemeenschappelijk communistisch offensief in het komende voorjaar.

De communistische leiding in Italië heeft de leuze „brood” tijdelijk vervangen door de leuze „vrijheid” en naar aanvallen op de Ver. Staten versterkt. De Amerikaanse mariniers en het plan-Marshall zijn de mikpunten der communistische propaganda. De waarschuwing van Togliatti, „dat de communisten den steun hebben van tienduizenden jongeren, die als partizanen geleerd hebben de wapens te gebruiken en bereid zijn deze, zo nodig, opnieuw te gebruiken tegen de reactionnaire provocateurs”, wordt door neutrale waarnemers en de regering-De Gasperi serieus opgevat.

Het uiterst-linkse kamp in Italië organiseert zich behalve in de communistische partij, in het z.g. „democratisch front van vrijheid en van vrede”, waaraan ook de links-socialist Nenni zijn steun geeft. Hierin zou Togliatti het voorbeeld volgen van maarschall Tito, die in Joegoslavië ook buiten de partijen om zich gericht heeft tot de arbeiders van alle partijen.

DOSS. No.: OD 895
 CRT: De tyd
 DATUM: 19/1-40
 PAR: B M W e M

Cominform opereert in Italië

Onder de portretten van Lenin, Stalin, Gramsci en Togliatti....

Een overzicht van de vergaderzaal te Milaan, waar het communistisch congres wordt gehouden.

wacht bij decreet van de regering voor onbepaalde tijd verlengd is met het oog op de gespannen toestand en de naderende verkiezingen, thans allerwege aan het „demonstreren“ zijn! Het was juist tijdens het congres te Milaan, dat het land een kinderachtig staaltje te zien kreeg van het organiseren van zulke „spontane demonstraties“. Ongeveer 5600 soldaten hielden een protest-wandeling door de stad, toen zij door een gelukkig toeval Luigi Longo, tweede leider der communisten, tegenkwamen, die juist ter ontspanning van de congres-drukte een luchtje schepte. Hij sprak hen toe en „haalde hen over, naar hun kasernen terug te keren...“ Even later betrad hij de vergadering en gaf een indrukwekkend beeld van de „gerechtvaardigde woede“ dezer zonen van 't volk, die door de fascistische autocraten te Rome van hard en arbeid verwijderd werden gehouden. Het congres nam meteen een vlammende protest-motie aan en de demonstraties van de soldaten gaan voort... Zo wordt de geest van het veel te kleine leger, dat de regering ter beschikking mag staan, grondig bewerkt!

Het is blijkbaar een van de manieren om de nieuwe maatschappij te verkrijgen. Zoals Togliatti uitriep: „Zagen onze tegenstanders maar in, dat het kapitalisme moet verdwijnen...“, waarop de Osservatore zuchtte: „Tja — het christendom zei dit al twee duizend jaar geleden...“

Heflige verwijten aan de Kerk

Geest van het leger wordt bewerkt

(Van onze Romeinse correspondent)

ROME, Januari.

Een Romeins blad schreef dezer dagen boven de dagelijkse lijst van stakingen, onlusten, betogingen en geweldplegingen: „De Cominform komt steeds nader“. En inderdaad, we beleven hier thans een communistisch hoogfeest!

Vooreerst het congres te Milaan, waar de gehele Cominform vertegenwoordigd is en dat door Togliatti geopend werd met een rede, die liefst vier uur heeft geduurd. Met ziek-makende centonigheid heeft hij — hij kan immers niet anders — over oorlogs-ophitsers, Amerikaans imperialisme, Russische democratie en vrije, jonge volkeren gepraat: vier uren lang. Hitler deed het korter. Een welkome afwisseling tijdens deze beproeving was dan ook zijn aanval tegen het Vaticaan. Fel, scherp, dom en goedkoop, zou deze passage als schoolvoorbeeld kunnen dienen van de ware demagogie.

De Osservatore kwam reeds daags daarna met 'n beschouwing, waarin de aanklacht tegen Paus, Vaticaan en Kerk van alle franje ontdaan werd, iedere contradictie eruit gewipt en ten slotte de eigenlijke beschuldigingen tot bewuste leugens gereduceerd werden. Het blad eindigde met de droge vraag naar bewijzen. Weer een dag later kwam de hoofd-redacteur. Graaf Dalla Torre, nogmaals op Togliatti's rede terug. Hij verklaarde thans eerst de volledige tekst onder ogen te hebben gekregen en voegde er derhalve nog een en ander aan toe. Het is een bijna komisch hoofdartikel geworden....

Togliatti en zijn partij voelen zich toch niet helemaal zeker, na alles wat er de laatste maanden in dit land is gebeurd (en veranderd). Dit bleek uit zijn banale poging om de leiding van de Kerk als vijand van het gelovige

volk voor te stellen. „De Katholieke arbeider en iedere gelovige, die zich interesseert in en nadenkt over de sociale vraagstukken, voelt, neen, wéét met ons, dat er een nieuwe maatschappij moet komen.... de hogere Hiërarchie echter is niet meer in staat op deze wijze te denken; zij is te nauw verbonden met de drijvende krachten van de kapitalistische maatschappij.... Dit geldt wel heel bijzonder voor ons land, waar wij immers iedere dag opnieuw informatie krijgen, dat het Vaticaan de aandelen van deze of gene industriële onderneming heeft verworven. Deze penetratie in de structuur, in het ganse raderwerk van de kapitalistische samenleving maakt het voor de leiding der Kerk onmogelijk nog een onafhankelijke positie te handhaven, dat begrijp ik zeer goed. Hieruit volgt die diepe tegenstelling tussen het geweten van de massa en de positie van de hogere leiding der Katholieke Kerk...“

Dit is Togliatti. De man, die alles „best begrijpt“, die met waarderende woorden spreekt over het „grote verleden“ der Kerk. De leider, die het „oprecht betreuren“ kan, dat de Paus, die „aan de ene kant“ een campagne voert voor de vrede, zich tegelijkertijd „haast“ de boodschap van Truman niet alleen in ontvangst te nemen, doch zelfs „hierop te antwoorden met een document, dat de oorlogsdoeleinden van het Amerikaans imperialisme volledig sanctionneert“.

Dit is Togliatti — vier uren lang!

Hij zeide voorts ook nog, dat de leden der partij, geregeld in het gebruik van wapens geoefend worden, „omdat de reactie zeer zeker tot de aanval zal overgaan“; verder, dat de „democratische arbeiders“ de verkiezingen moeten winnen — en ten slotte dat zo dit winnen niet goedschiks in zijn werk zal gaan, het dan maar kwaadschiks bereikt moet worden. Basta!

Dit alles is nauwelijks ernstig en helemaal niet nieuw.

Ernstiger is het, dat de militairen, lichte '25, die deze maand naar huis zouden gaan, doch wier diensttijd onver-

OD 895

KABINET VAN DEN
MINISTER-PRESIDENT

U 6495b - C 56 - KP 1.

Antwoord te richten aan den
Regeringscommissaris in Al-
gemeenen Dienst.

Plein 1813 nr. 4, Den Haag

OPGELEGD

's-Gravenhage,
Plein 1813, No. 4

13 November '47.

18 NOV. 1947

AD 25039

GEHEIM-PERSOONLIJK.

BUREAU B

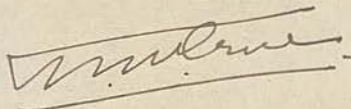
15-12-'47

In antwoord op Uw schrijven van 4 November 1947 No. 20974, onderwerp Plan SBG, heb ik de eer U thans mede te delen, dat het stuk, hetwelk U op 8 September 1947 ter hand werd gesteld, afkomstig is uit Rome, waar het van het Italiaans in het Frans vertaald werd.

De bron is erin geslaagd de P.C.I. te penetren, zodat de berichten zeker niet beschouwd mogen worden als naief en van weinig waarde. De opvattingen van een Uwer medewerkers, die Gij wilt onderschrijven, lijken mij juist.

Mocht ik in de toekomst meer van dergelijke berichten ontvangen, dan kunt U er verzekerd van zijn, dat deze U zullen worden toegezonden.

De Regeringscommissaris
in Algemene Dienst,
voor deze

Aan:
de Hoogedelgestrenge Heer
Mr. L. EINHOFEN,
Centrale Veiligheids Dienst,
Javastraat 68,
'S-GRAVENHAGE.

(Dr. Th. W. CRUL)

LA 20974
/vab.

antw.: 25039

AAN: de Regeringscommissaris in
Algemene Dienst,
Plein 1813 No.4,
's-GRAVENHAGE.

PLAN SBG.

GEHEIM-PERSONLIJK.

U stelde mij op 8 September 1947 een stuk ter hand, hetwelk handelde over communistische sabotage-directieven in Italië, met het verzoek mijn oordeel daarover kenbaar te maken.

Mijn medewerkers zijn het onderling oneens over de waarde en authenticiteit van het stuk. Het is ook moeilijk, daarover te oordelen wanneer men de bron in het geheel niet kent.

De meesten vinden het naief en hechten er weinig waarde aan.

Ik heb de neiging om mij aan te sluiten bij het oordeel van een mijner medewerkers, die mij het navolgende bericht :

"Men moet het stuk beoordelen vanuit de plaats waarvan het "is uitgegaan. Het opschrift: "Du Soviet au Central-Soviet Courier "Unique 134/3/22" is mij volkomen duister, doch uit de bijlagen "blijkt, dat deze stukken afkomstig zijn van P.C.I. (de Italiaanse "Communistische Partij), direction Général.

" Bij een dergelijke algemene directie van een partij is niet "te verwachten, dat gedetailleerde instructies zullen worden gege- "ven voor ieder afzonderlijk geva. Als richtlijn omtrent de algeme- "ne gedragslijn is het plan SBG logisch van opbouw. Begonnen wordt "met richtlijnen voor industriele sabotage. Daarbij worden de be- "drijven onderscheiden in grote en kleine. Ter illustratie van wat "onder groot en klein moet worden verstaan, worden getallen genoemd "van 100 en 50. Dit zijn vanzelfsprekend geen exacte getallen.

" Allereerst wordt dan besproken de sabotage in de grote be- "drijven, waarbij kennelijk de zware industrie voorbeeld is ge- "weest. Er wordt daarvoor een methode ontwikkeld, geïllustreerd "met een voorbeeld. Dat dit niet meer is dan een voorbeeld blijkt "duidelijk doordat rustpauzen afhankelijk worden gesteld van de "omstandigheden, evenals het aantal ploegen. Het wissel-systeem is "in een grote machinefabriek zeer beslist uitvoerbaar.

" Vervolgens wordt besproken de sabotage ten aanzien van de "administratie en de ondersteuning van de actie door politieke ac- "tiviteit.

" Met betrekking tot de klein-industriële bedrijven wordt vol- "staan met een vage aanwijzing, dat in principe een gelijksoortige "gedragslijn moet worden gevolgd als in de grote bedrijven.

" De opmerking over het foutief adresseren, slaat op hun eigen "post!

" In geval een onderzoek plaats vindt moeten de politie-cellen "in actie komen, waartoe deze een algemene instructie krijgen.

" Met betrekking tot de landbouw in Italië wordt een scherp "oordeel gegeven over de huidige situatie. Het tekort aan arbeids- "krachten in de landbouw (geboorte-teruggang, trek naar de stad)

drijft naar

- 2 -

"drijft naar combinatie van bedrijven, waarvan de schrijver
"ironisch spreekt als "Italiaanse kolchozen".

" Ten aanzien van de Amerikaanse invloeden wordt in feite
"geen actie genomen, doch om inlichtingen gevraagd.

" De eerste bijlage vermeldt, dat het planSEB in verkeerde
"handen is gevallen. Dat klopt.

" De vraag om meer communistische Joden in het Ministère de
"la Marine is niet onlogisch, gezien de verschepingen vanuit
"Italië van joodse emigranten naar Palestina.

" Het laatste gedeelte van bijlage I schijnt niet afkomstig
"van P.C.I., doch aan de hand van mondelinge mededelingen te zijn
"opgesteld door de Italiaanse Security. Er staat vermeld, dat het
"nog steeds "lekt". Dit klopt wederom. Blijkbaar "lekt" het nog."

Ten zeerste zal ik het op prijs stellen indien U mij iets
naders omtrent de herkomst van dit stuk zoudt kunnen mededelen,
terwijl ik wij aanbevolen houd voor meerdere stukken van deze
zelfde bron.

Het Hoofd van de
CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST,

Mr. L. Einthoven.

Evaluatie van plan SBG.

Ik kan me niet verenigen met de meningen van B. en C..

Men moet het stuk beoordelen vanuit de plaats waarvan het is uitgegaan. Het opschrift: "Du Soviet au Central-Soviet Courier Unique 134/3/22" is mij volkomen duister, doch uit de bijlagen blijkt, dat deze stukken afkomstig zijn van P.C.I. (de Italiaanse Communistische Partij), direction Général.

Bij een dergelijke algemene directie van een partij is niet te verwachten, dat gedetailleerde instructies zullen worden gegeven voor ieder afzonderlijk geval. Als richtlijn omtrent de algemene gedragslijn is het plan SBG logisch van opbouw. Begonnen wordt met richtlijnen voor industriële sabotage. Daarbij worden de bedrijven onderscheiden in grote en kleine. Ter illustratie van wat onder groot en klein moet worden verstaan, worden getallen genoemd van 100 en 50. Dit zijn vanzelfsprekend geen exacte getallen.

Allereerst wordt dan besproken de sabotage in de grote bedrijven, waarbij kennelijk de zware industrie voorbeeld is geweest. Er wordt daarvoor een methode ontwikkeld, geïllustreerd met een voorbeeld. Dat dit niet meer is dan een voorbeeld blijkt duidelijk doordat rustpauzen afhankelijk worden gesteld van de omstandigheden, evenals het aantal ploegen. Het wissel-systeem is in een grote machinefabriek zeer beslist uitvoerbaar.

Vervolgens wordt besproken de sabotage ten aanzien van de administratie en de ondersteuning van de actie door politieke activiteit.

Met betrekking tot de klein-industriële bedrijven wordt volstaan met een vage aanwijzing, dat in principe een gelijksoortige gedragslijn moet worden gevolgd als in de grote bedrijven.

De opmerking over het foutief adresseren, slaat op hun eigen post!

In geval een onderzoek plaats vindt moeten de politie-cellen in actie komen, waartoe deze een algemene instructie krijgen.

Met betrekking tot de landbouw in Italië wordt een scherp oordeel gegeven over de huidige situatie. Het tekort aan arbeidskrachten in de landbouw (geboorte-teruggang, trek naar de stad) drijft naar combinatie van bedrijven, waarvan de schrijver ironisch spreekt als "Italiaanse kolchozen".

Ten aanzien van de Amerikaanse invloeden wordt in feite geen actie genomen, doch om inlichtingen gevraagd.

De eerste bijlage vermeldt, dat het plan SBG in verkeerde handen is gevallen. Dat klopt.

De vraag om meer communistische Joden in het Ministère de la Marine is niet onlogisch, gezien de verschepingen vanuit Italië van joodse emigranten naar Palestina.

Het laatste gedeelte van bijlage I schijnt niet afkomstig van P.C.I., doch aan de hand van mondelinge mededelingen te zijn opgesteld door de Italiaanse Security. Er staat in vermeld, dat het nog steeds "lekt". Dit klopt wederom. Blijkbaar "lekt" het nog.)

25cSeptember 1947
D III.

Stukken out van van Mr. Fock 8/9/47

Le zijn heeft uit het Stal. verstaak.

Fock waspt of kate ten mijn ons onddel hier over.

Rondkring B., C en D (Mr. Kuipers) en 15/9 bij
mij terug.

S.

BUREAU B	
Nummer:	1
Datum:	9-9-47

NORMAAL

9.9.47

ACD/20774

Du Soviet au Central-Soviet Courier unique 134/3/22.

Afin de suivre utilement l'activité, feuillet 18/SR de ce centre, il est opportun de subdiviser en deux catégories distinctes l'ordre industriel.

La première comprend les groupes, qui ont vous leur dépendance un nombre d'employés de maîtrise ouvriers vraiment important (plus de 100 unités)

La seconde, au contraire, comprend les groupes industriels, dont le nombre d'employés et d'ouvriers est relativement petit (moins de 50 unités dans l'ensemble)

Cette subdivision est nécessaire afin de démontrer comment la tâche peut être facilitée dans la première catégorie et comme elle peut, en réalité, être conduite beaucoup plus facilement que dans la seconde.

En effet, plus le nombre des travailleurs est grand, plus il est facile de trouver parmi eux ou d'y introduire des éléments particulièrement fidèles sur lesquels on peut compter, d'autant plus que, plus grand est le nombre des dépendants, moindres sont les possibilités de contrôle de la part des dirigeants dépendants.

L'action de sabotage aura un caractère de continuité, mais ne sera pas conçue ni avec application immédiate, ni avec résultats immédiats.

Les chefs de cellules agissantes ont reçu la charge précise de former (si possible avec les mêmes éléments GAP (groupes action partisans) de la lutte de la libération) de petites unités d'action, de 3-5 hommes, qui sont distinctes et fonctionnent par équipes. Chaque secteur de production, d'après l'ordre de grandeur matérielle et de l'importance de l'organisme lui-même aura une ou plusieurs équipes qui prévoient au sabotage systématique du matériel d'emploi, soit du matériel construit dans le secteur à eux assigné.

Avec un système échelonné, la première équipe commencera dans son propre secteur, puis la deuxième dans le sien, ensuite la troisième et ainsi de suite jusqu'à la clôture du cycle, tenant compte que chaque équipe agit toujours exclusivement dans son propre secteur de travail, sans intervenir dans le rayon d'action des autres.

Suivant les réactions qui peuvent se vérifier on attendra un certain temps avant de reprendre les opérations.

A titre d'exemple, supposons que dans l'usine X soient en action 7 équipes, qui s'appellent ABCDEFG et qui doivent agir dans sept secteurs distincts.

L'activité commençant le 3 du mois, il suffit de considérer le tableau suivant:

JOUR.	SECTEUR.	EQUIPE.
3	I	A
4	II	B
5	III	C
6	IV	D
7	V	E
8	VI	F
9	VII	G

Attente de quatre jours, puis:

14	II	B
15	III	C
16	IV	D
17	V	E
18	VI	F
19	VII	G
20	I	A

Nouvelle attente de quatre jours, puis:

Jour	Secteur	Equipe.
25	III	C
26	IV	D
27	V	E
28	VI	F
29	VII	G
30	I	A
31	II	B

Et ainsi de suite.

Tous les saboteurs seront surveillés à leur insu. Quiconque donne des nouvelles à des étrangers de son travail sera supprimé.

Le même sort sera réservé à quiconque sera mis volontairement ou incidemment au courant de l'activité décrite ci-dessus.

On a pensé adopter cette forme en considération surtout le haut pourcentage des communistes contenu dans les maîtrises des établissements passés sous la juridiction de ce centre Soviet Italt des usines, des éléments de confiance seuls doivent rapporter ce qui suit:

- a- Demandes de fournitures envoyées, avec indication exacte du receveur.
- b- Montant des entrées et indications des banques où elles sont déposées.
- c- Tendances politiques des employés non inscrits au Parti Communiste Italt.
- d- Dépenses générales soutien de la société.
- e- Gain net.

En outre les mêmes agents sont chargés de détruire et de faire disparaître des papiers du bureau, de faire retarder les paiements aux ouvriers, afin d'entretenir le mécontentement et dans des cas particuliers de provoquer, au moyen de plaques de phosphores l'h 6 retardées, des incendies dans les fichiers et en général dans les bureaux contenant des papiers d'une certaine importance. L'action des saboteurs sera toujours soutenue par l'œuvre des agents provocateurs, qui maintiendront toujours l'effervescence voulue de l'esprit de la masse ouvrière lui parleront de l'exploitation des prolétaires et de la marche victorieuse vers un avenir meilleur.

En ce qui regarde la deuxième catégorie, par contre, (celle des petites industries) la tâche est beaucoup plus ardue. Les possibilités de contrôle de la part des dirigeants du travail sont proportionnellement plus grandes avec le risque de faire faillir et de donner la possibilité aux industriels de connaître ce plan, avec les conséquences qu'on imagine facilement. Cependant, même dans les petites entreprises, on suit une ligne à peu près semblable à celle décrite plus-haut.

Au sabotage direct suivre l'action retardatrice indirecte. Ainsi par exemple, dans le secteur voirie, les organes particuliers retarderont la fourniture du ciment et du fer de construction en accord avec les cellules agents des centres de production et triage, par exemple, dans les secteurs voiries, les organes particuliers retarderont la fourniture du ciment et du fer de construction en accord avec les cellules, agents des centres de production et triage.)

La même chose arrivera dans les établissements sidérurgiques où outre le sabotage intérieur on retardera au maximum les consignes.

Dans les limites des possibilités et toujours en accord avec les cellules des FF.SS tous les envois seront expédiés avec des erreurs d'adresse.

L'action de sabotage n'est pas prévue pour les entreprises nationalisées, sinon excessivement réduites.

Si un incident consécutif au sabotage provoquait des enquêtes et des descentes sur les lieux, les cellules de la Préfecture, des bureaux de la Police et des agents de ville veilleraient à entremêler et confondre les dossiers et en l'occurrence à les dérober.

? 1. Toute cette gigantesque installation suivra le rythme et la voie qu'elle suivit dans les années 1938 - 1943. Dans l'ensemble environ 600.000 unités agiront avec une dépense globale variant de 5 à 8 millions de Lires par trimestre.

? 2. En ce qui concerne l'agriculture, s'il était permis de faire de l'ironie je dirais qu'il est inutile de donner des directives de sabotage.

La ligne de conduite actuelle des travailleurs de la terre est déjà un sabotage. Cultures réduites, récoltes cachées, désertion des champs pour les usines et les bureaux de la ville en sont une claire démonstration.

Au sujet de cette catégorie, il n'y a qu'à persévérer dans l'action commencée pour arriver au phénomène de la "transmission de la propriété".

Fonction ardue parce que si le phénomène arrivait, il faudrait diminuer sensiblement les impôts et les taxes sur les terrains puisque les futurs nouveaux propriétaires ne montrent pas la moindre intention de payer ce qui est payé par les propriétaires actuels. Unique solution du Kolkhoz, opportunément adaptée à la mentalité italienne.

Comme dernier signe, la tendance qui se vérifie en ces derniers temps, relative à la constitution de trusts industriels avec apports de capitaux extérieurs, surtout américains, peut éveiller quelque préoccupation. Nous tenons pour opportun de montrer comment une telle situation des industries tournerait au désavantage du prolétariat.

Afin de prévenir cette manœuvre, les cellules vancaines ont reçu des dispositions précises pour signaler tout mouvement qui semble avoir trait au problème traité.

Cette action devra être étudiée pour chaque cas, parce que nous pensons que le système unique est impossible et inutile. Les cas particuliers seront transmis au Centre, duquel nous espérons des directives précises.

? 3. Nous raffermissons notre confiance dans la marche victorieuse des forces saines du peuple, pour la poursuite des hauts idéaux de Liberté, Justice et Travail.

Les photo-copies des documents originaux sont en notre possession.

Confidentiel.

P.C.I.
Direction Generale.

B° 189 strictement reserve.

A tous les Dirigeants des Sections.

D'après un entretien ayant eu lieu en date d'hier entre le camarade Togliatti et un représentant du gouvernement actuel, il est possible d'affirmer que les informations et les instructions communiquées par la dite Direction aux différentes Cellules avec la plus grande discrétion, ne sont non seulement divulguées, mais d'aucunes d'elles, sont connues dans des cercles adversaires en leur texte intégral.

C'est pourquoi nous attirons l'attention des Camarades Dirigeants sur l'extrême gravité de ce qui s'est passé et à la suite de quoi une très rigoureuse enquête sera faite dans toute section par les dirigeants eux-mêmes, tendant à établir la responsabilité de chacun et à connaître les coupables.

En tous les cas, afin d'éviter que de telles infractions très graves ne se reproduisent, la Direction communiquera d'ici peu directement par écrit aux Camarades Dirigeants qui devront ensuite transmettre verbalement les instructions et les ordres pour les faire exécuter immédiatement par les Chefs de Groupes.

Afin de pouvoir obtenir la plus grande discrétion sur tous les ordres éventuels qui ont un caractère exceptionnellement grave, ceux-ci seront communiqués par un signe convenu qui s'allie à la présente au moyen de descriptions respectives. Ce signe devra être appris par cœur et les feuilles devront être détruites.

Enfin, il sera pourvu dans le plus court délai, de transmettre à la dite Direction, les listes des Camarades Israélites régulièrement inscrits qui incessamment prendront service dans n'importe quelle section et à n'importe quelle tâche dans le Ministère de la Marine et on favorisera de toutes façons la manière d'introduire de nouveaux éléments Israélites dans ces cadastres.

Signes convenus.

(A détruire)

✓	Ministère de la Marine
X	" " " Guerre
O	" " 1 ^{er} Intérieur
O-O	" " 1 ^{er} Extérieur
-	" des Travaux Publics
□	" des P.P.
o o	Carabinieri
≈	P.S.
///	Gares
///	Radio
—	Mobilisation générale
⋮	Dépôts d'armes
⊂	dans les cellules pour l'alimentation

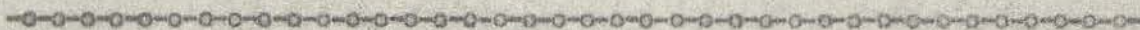
20-62
1

..... Occupation de la radio, des Chemins de fer
Ministères, etc.

..... Le Vatican, Les Eglises

..... Les casernes

D'autres instructions suivront: Veuillez détruire.

D'après une seconde circulaire à ce sujet, écrite à peu de jours de distance, et qui a été rédigée trop rapidement, on signale que l'enquête confidentielle a été menée trop superficiellement. Dorenavant, elle sera faite par la Direction.

Les normes qui suivent sont semblables aux précédentes. Finalement on demande de signaler les noms de tous les membres au P.C.I. qui sont en service à la R.A.I. et le dernier mot est suivi du signe convenu qui doit signifier que le siège de la R.A.I. est un dépôt d'âmes.

A la circulaire est jointe une nouvelle liste de signes convenus qui ne transcrivent comme suit:

Signes convenus.
(A détruire)

- S ≡ S de façon mixte FF.SS.
- * Gab.Bloc.
- ☺ Synagogues.
- .Δ. Yougoslavie.
- ∅ Commandements Alliés.
- F Frontières.
- A Adistique.
- ✓ A favoriser.
- ≡ A empêcher.
- /- A interrompre.

~~B IV~~ accord met bezing?
acc. WMP

895.
Kw R. Cat

22-9-57

PCI

~~Afvallige Italiaanse
communistenleiders bijeen~~

~~B IV B II~~
Italiaanse communistische dissidente leiders zullen vandaag of morgen bijeenkomen om de mogelijkheid van een nationaal congres te bespreken. De communistische afgevaardigden Cucchi en Magnani zullen de leiding hierbij op zich nemen. Zij hebben beiden sinds hun „rebellie” tegen de Kominform in Januari het land doorgereisd teneinde ontevredenen in een organisatie bijeen te brengen. (Reuter).

PCI

Doss. no. 8125
Cat. *Waarheid*
De H.
Datum 9-4-51

895

Congres Italiaanse Comm. Partij geëindigd

*Strijd voor vredesregering
belangrijkste taak*

Het 7de Congres van de Italiaanse Communistische Partij is Zondag te Rome geëindigd.

Op de slotzitting werd een resolutie aangenomen, waarin Togliatti's voorstel om te strijden voor een vredesregering, tegen de inmenging van het buitenlandse imperialisme en de heerschappij van een handjevol van zijn Italiaanse lakeien, als belangrijkste taak van de Partij en het gehele land wordt omschreven.

„Het 7de Congres begroet de strijd van het Italiaanse volk voor de vrede tegen de oorlogsaanstichters en verplicht de Partij alles te doen om de omvang van deze strijd te vergroten en met succes een volksstemming over het Vredespact van de vijf grote mogendheden door te voeren”.

In de resolutie brengt het Congres ook het onwankelbare geloof tot uitdrukking in de Sowjet-Unie, het bolwerk van de vrede, het voorbeeld en het lichtbaken voor alle volkeren en haar grote leider, kameraad Stalin.

Eenstemmig koos het Congres het nieuwe centraal comité met aan het hoofd Togliatti, Longo en Secchia. In het centraal comité zijn een aantal jeugdige kameraden opgenomen, die de laatste jaren naar voren zijn gekomen.

Togliatti wees in zijn slottoespraak nogmaals op de betekenis van de oproep voor het vormen van een regering, die in staat is de vrede voor het Italiaanse volk te verzekeren. „De taak van de Communisten is het”, aldus zei Togliatti, „de leiding te nemen in de strijd van het Italiaanse volk voor de overwinning van zijn wil tot vrede en vrijheid”. Togliatti besloot zijn slottoespraak met de uitroep: „Leve de vrede”.

Het Congres werd gesloten met het zingen van de Internationale.

(Tass)

895

Doss. no.	895
Cat.	Tijd
datum	30 - 3 - 51

PCI

Manifest van uitgetreden Italiaanse communisten

De leiders van de tegen de Cominform en de eenzijdige oriëntering op de Sovjet-Unie gerichte opstand in de gelederen der twee miljoen tellende Italiaanse communistische partij hebben het eerste officiële manifest uitgegeven, waarin zij uiteenzetten, hetgeen zij met hun „beweging voor eenheid en onafhankelijkheid” hopen te bereiken.

In het in hoofdzaak door de communistische afgevaardigden Cucchi en Magnani opgestelde manifest wordt herhaald dat Italië tegen elke aanval moet worden verdedigd en dat de Italiaanse arbeiders zelf de doeleinden van hun „maatschappelijke revolutie” moeten verwezenlijken, onafhankelijk van enig blok van buitenlandse mogendheden.

Samenvallend met het tijdstip, waarop Cucchi en Magnani hun manifest uitgaven, wordt in berichten uit Toscana en Sicilië melding gemaakt van het opnieuw uittreden van leden en functionarissen der Italiaanse communistische en met haar verbonden links-socialistische partijen. Zo is de secretaris der communistische partij te Gela, in Sicilië, uit de partij getreden; hij heeft om het lidmaatschap van de christen-democratische (katholieke) partij verzocht.

Twee Italiaanse communisten zeiden NEEN tegen Moskou

ALDO CUCCHI werd in 1911 geboren. Hij is de zoon van een slager en ging medicijnen studeren. Hij hield niet van het vak van zijn vader. „Toch wel” zeiden zijn tegenstanders, toen hij zich ging specialiseren in de chirurgie. Hoe het ook zij, Cucchi is thans een zeer bekende arts, die is verbonden aan de universiteit van Bologna. Evenals Magnani werd hij in het geheim lid van de communistische partij, in 1936, en heeft sindsdien zonder onderbreking in de partijkern gewerkt. Bij de bevrijding van Bologna onderscheidde hij zich ten eerste. Hij was waarnemend commandant van een divisie partizanen in de stad. Zijn wapenfeiten bezorgden hem de hoogste Italiaanse onderscheiding: de gouden medaille. Ook hij werd tot afgevaardigde gekozen en ook hij ging voort met het winnen van aanhangers in de voormalige verzetsgroeperingen en in de arbeidersbeweging.

HET stormpje, dat de Italiaanse communistische afgevaardigde Valdo Magnani op 19 Januari jl. op het partijcongres in de „rode” provincie Emilia ontketende, door te zeggen dat Italië zich tegen iedere aanval, dus eventueel ook tegen Rusland, zou moeten verzetten, is nog steeds niet geluwd. „Crisis” is er misschien een te groot woord voor, maar toch achtte Palmiro Togliatti, de leider van de Italiaanse communistische partij — die na een hersenoperatie in Rusland vertoefde — het gewenst de partijgenoten in Moskou goedendag te zeggen en naar Italië terug te keren. Daar aangekomen kostte het hem moeite genoeg woorden te vinden om zijn minachting voor Magnani en diens vriend en medestander Aldo Cucchi uit te drukken. Dat is echter minder belangrijk, aangezien reeds van te voren vaststond, dat hij dit zou doen.

De gebeurtenissen in Italië zijn vooral in twee opzichten van belang: 1e. Niet in het communisme is een scheuring ontstaan, want beide „rebellens” hebben met nadruk gezegd, zich nog steeds communist te voelen, doch wel heeft het gezag van de Kominform een geduchte knauw gekregen. 2e. Eens te meer is de tegenstelling tussen de Italiaanse partizanen, die een voorname rol in de na-oorlogse communistische partij speelden, en de op Moskou georiënteerde leiders gebleken.

Moskou herinnert zich nog al te goed wat in Joegoslavië is gebeurd. Met deze les voor ogen — Tito's partizanen waren bereid opnieuw voor de onafhankelijkheid van hun land op te komen, toen men in Moskou bezig was Joegoslavië tot satelliet te maken — zal de partijleiding te Rome er waarschijnlijk wel toe overgaan de macht van de partizanen aanzienlijk te beperken. Reeds zijn er tekenen gesignaleerd, die er op wijzen dat een drastische reorganisatie aanstaande is.

In het onderstaande artikel doet de Engelse journalist Francis Noel-Baker, oud-lid van het Lagerhuis voor de Labour-partij en zoon van de bekende staatsman Philip John Noel-Baker, verslag van zijn bevindingen in Italië, waar hij onlangs Magnani en Cucchi bezocht.

„Ik sprak met Cucchi en Magnani”

KORTGELEDEN had ik het voorrecht in Italië de beide communistische afgevaardigden Valdo Magnani en Aldo Cucchi, die onlangs met Moskou braken, te ontmoeten. Dit zijn niet zo maar een paar communisten; in de partijgenoten zij een enorm prestige. De aanhangers van Moskou zullen dan ook moeite hebben, het verhaal te doen, dat deze twee afgevaardigden al sinds 1936 verraders zijn en agenten van het fascisme, die zich in de communistische partij hebben binnengedrongen om de reactie in de kaart te spelen.

Men kan zich indenken, dat de op Moskou georiënteerde partijleiders onder deze omstandigheden hebben geprobeerd, zich van deze zo gevaarlijke tegenstanders te ontdoen. Zij zijn daarbij niet bepaald zachtzinnig te werk gegaan.

Tijdens het zevende congres van de provinciale federatie van Emilia sprak Magnani zijn geruchtmakende rede uit. Men dwong hem allereerst aan het einde van het congres een resolutie, die hij had willen indienen en waarin hij voor Italië het recht zocht te verdedigen opeiste en aanspraak maakte op vrijheid van spreken en discussie in de boezem van de communistische partij, in te trekken. Maar ondanks deze tegemoetkoming legden de mannen van Moskou hem zijn eerste straf op. Zoals te doen gebruikelijk is, had men aan de voornaamste strijders grote bouquets bloemen aangeboden. In zijn functie van secretaris van de provincie Emilia had Magnani het mooiste en grootste bouquet ontvangen. Toen het congres echter was afgelopen kreeg hij, in tegenstelling tot de anderen, slechts een armzalig bosje bloemen.

Dit was het eerste teken van de ongenade. Maar er zou nog iets ergers gebeuren.

door
**Francis
NOEL-
BAKER**

stellen en de partij definitief de rug toe te keren. Men moest dus trachten van deze drie elementen af te komen. Een afgevaardigde, genaamd Audisio (dezelfde die tijdens de verzetsstrijd zich als partisaan-kolonel meester had gemaakt van Mussolini) bracht een bezoek aan de beide opstandigen. Een auto wachtte voor de deur. Audisio had nl. opdracht gekregen Magnani en Cucchi te bewegen naar het hoofdkwartier van de partij te gaan. Maar hij slaagde er niet in. Toen ging men grovere middelen gebruiken.

Een van de Italiaanse afgevaardigden is een merkwaardig communist. Zijn naam is Cuifoli. Meestal leeft hij te Praag. In ieder geval moet hij zeer gewild zijn aan de andere kant van het IJzeren Gordijn. En men beweert te Rome, dat hij al vaker opdracht kreeg, afvalligen weer met een zacht lijntje in de gelederen terug te brengen. Welnu, op de dag, dat Magnani en Cucchi naar het Romeinse station gingen om naar Bologna terug te reizen, ontmoeten zij op het perron deze Cuifoli, die was vergezeld van enige „mannetjes”. Men wilde zich meester maken van beide afgevaardigden, doch dezen boden verzet. Een socialistisch gedeputeerde bevond zich ter plaatse. Om kort te gaan, hij sloeg alarm en de ontvoering mislukte.

Na dit avontuur zijn de beide uitgestoten (de communistische partij heeft nl. hun ontslagaanvraag niet geaccepteerd en heeft ze uitgestoten) verplicht de meest nauwkeurige voorzorgsmaatregelen te nemen. Ik zal zeer nauwkeurig de plaats beschrijven, waar ik ze ontmoette. Dat was in een arbeiderswijk te Bologna. Voor het grote huis, dat hen tot verblijfplaats diende, moest ik me legitimeren tegenover een aantal partizanen die op wacht stonden.

Magnani en Cucchi wonen in een klein vertrek. Toen ik op de deur had geklopt, werd ik opengedaan door drie resolute jongemannen met een sigaret in de mond, die aan het kaarten waren. Een kwartier had ge-

VALDO MAGNANI is nog jong. Hij werd in 1912 te Reggio in de provincie Emilia geboren. Hij heeft een uitstekende universitaire opleiding achter de rug; hij is doctor in de economie en filosofie. Op 24-jarige leeftijd sloot hij, vurig anti-fascist als hij was, zich in het geheim aan bij de communistische partij. Maar hij was reserve-officier en als zodanig werd hij in 1940 gemobiliseerd. Toen hij zich echter als kapitein in Joegoslavië bevond, maakte hij van de gelegenheid gebruik, zich te voegen bij de Zuidslavische verzetsstrijders en hij vocht vervolgens in de gelederen van Tito. Hij werd zelfs politiek commissaris van de eenheid, waar hij deel van uitmaakte.

In 1946 keerde hij naar Italië terug, hernam zijn plaats in de communistische partij en werd tot afgevaardigde gekozen. Uitstekend redenaar als hij is, oefende hij grote invloed uit op zijn medestrijders in Emilia en hij werd secretaris van deze provincie. Dank zij zijn optreden steeg het aantal leden in Emilia tot 67.000.

ingezien, dat elke hoop op het democratisch maken van de organisatie vergeefs zou zijn. Voor mij is het bewijs geleverd, dat alleen de leiders in Moskou en Rome iets in te brengen hebben en dat alle anderen slechts hebben te gehoorzamen.

Geloof u het? Zelfs mijn partijgenoten begrepen de diepere zin van mijn rede niet. Bij het begin applaudisseren ze automatisch omdat ze dachten, dat ik een officiële zienswijze zou verkondigen. Niet meer dan drie leden van het communistische partijbestuur, die zich op de tribune bevonden, geraakten in opwindning.

„Maar thans gaat u uw vrienden toch voor uw denkbeelden winnen?”

De macht van de partij

DAT zal niet zo vlot verlopen. U begrijpt niet hoe de partij-machine werkt. Zonder twijfel zijn er een aantal partijgenoten die van mening zijn, dat de tegen mij ingebrachte beschuldigingen onjuist zijn, maar zij zullen het niet durven zeggen. Zij weten heel goed, dat wanneer zij ons geval ter sprake brengen, hun niets anders overblijft, ook voor het lidmaatschap te bedanken. En velen kunnen het idee, de partij te moeten verlaten, nog niet verwerken.

Ik zal u een bekentenis doen. Toen Audisio naar Rome kwam om ons te bewegen naar het hoofdbestuur te gaan, hebben wij geweigerd hem te volgen. „Dat was zonder twijfel omdat u wist, wat u te wachten stond.”

Bekering mislukte

probeerd, zich van deze zo gevaarlijke tegenstanders te ontdoen. Zij zijn daarbij niet bepaald zachtzinnig te werk gegaan.

Tijdens het zevende congres van de provinciale federatie van Emilia sprak Magnani zijn geruchtmakende rede uit. Men dwong hem allereerst aan het einde van het congres een resolutie, die hij had willen indienen en waarin hij voor Italië het recht zich te verdedigen opeiste en aanspraak maakte op vrijheid van spreken en discussie in de boezem van de communistische partij, in te trekken. Maar ondanks deze tegemoetkoming legden de mannen van Moskou hem zijn eerste straf op. Zoals te doen gebruikelijk is, had men aan de voornaamste strijders grote bouquets bloemen aangeboden. In zijn functie van secretaris van de provincie Emilia had Magnani het mooiste en grootste bouquet ontvangen. Toen het congres echter was afgelopen kreeg hij, in tegenstelling tot de anderen, slechts een armzalig bosje bloemen.

Dit was het eerste teken van de ongenade. Maar er zou nog iets ergers gebeuren.

Bekering mislukte

MAGNANI en zijn vriend Cucchi, die zich solidair met hem had verklaard, kregen in het plaatselijk partijgebouw van de partij een lange uitzetting te verwerken. Men probeerde hem, vergeefs overigens, op de juiste weg terug te brengen. Het was vergeefse moeite en zij besloten hun zetel als afgevaardigde beschikbaar te

gebruik zijn aan de andere kant van de Lijzen Gordijn. En men beweert te Rome, dat hij al vaker opdracht kreeg, afvalligen weer met een zacht lijntje in de gelederen terug te brengen. Welnu, op de dag, dat Magnani en Cucchi naar het Romeinse station gingen om naar Bologna terug te reizen, ontmoeten zij op het perron deze Cuifoli, die was vergezeld van enige „mannetjes”. Men wilde zich meester maken van beide afgevaardigden, doch dezen boden verzet. Een socialistisch gedeputeerde bevond zich ter plaatse. Om kort te gaan, hij sloeg alarm en de ontvoering mislukte.

Na dit avontuur zijn de beide uitgestoten (de communistische partij heeft nl. hun ontslaaanvraag niet geaccepteerd en heeft ze uitgestoten) verplicht de meest nauwkeurige voorzorgsmaatregelen te nemen. Ik zal zeer nauwkeurig de plaats beschrijven, waar ik ze ontmoette. Dat was in een arbeiderswijk te Bologna. Voor het grote huis, dat hen tot verblijfplaats diende, moest ik me legitimeren tegenover een aantal partizanen die op wacht stonden.

Magnani en Cucchi wonen in een klein vertrek. Toen ik op de deur had geklopt, werd ik opengedaan door drie resolute jongemannen met een sigaret in de mond, die aan het kaarten waren. Nadat ik een kwartiertje had gewacht tussen lijfwachten, die een erg ingewikkeld kaartspel beoefenden, werd ik bij Magnani aangediend. Naast Magnani zaten Cucchi en een vooraanstaande communist, die zojuist had bedankt voor de partij, dokter Riccardo Cocconi.

Magnani is een magere man, met dik grijzend haar. Men hoeft niet lang naar hem te luisteren om te weten, dat hij als redenaar succes heeft bij de massa. Hij spreekt vlot en krachtig. Zijn ogen zijn levendig. Hij maakt ontegenzeggelijk een openhartige indruk.

Cucchi is veel groter en heeft brede schouders. Men ziet in hem de partisaan uit de strijd tegen het fascisme. Hij is degelijk en zwijzaam en tijdens ons onderhoud voerde Magnani meestal het woord. Ik beweer evenwel niet, dat ik in staat ben, de hartstochtelijke opmerkingen van Magnani woord voor woord weer te geven.

Onderhoud

„U bent dus geen afgevaardigde meer?” vroeg ik.

„U vergist zich,” antwoordde hij mij toen. „Ik ben het nog altijd en Cucchi ook. Volgens de Italiaanse grondwet moet het ontslag worden bekrachtigd door het parlement. Dit is nog niet geschied.”

„Alleen de communisten en misschien de aanhangers van Nenni hebben zeker vóór gestemd?”

„Daar vergist u zich alweer. De communisten en de volgelingen van Nenni hebben zich eenvoudigweg van stemming onthouden. Zij hadden gehoopt, dat in de bedankbrief alleen gezondheidsredenen werden genoemd. Maar wij hebben in deze brief heel duidelijk gemaakt, dat wij de partij verlieten, omdat wij er prijs op stelden de onafhankelijkheid van het land mee te helpen bewaren. Wanneer de communisten vóór hadden gestemd, zouden ze de indruk hebben gegeven, dat ze tegen de nationale verdediging waren. Dat risico was te groot.”

„De partij zal u voortaan in ieder geval beschouwen als verraders, spionnen, collaborateurs en vijanden van het volk.”

„Natuurlijk,” zei Magnani half lachend. „Maar er is nog meer. Zij zullen zelfs zeggen, dat ons verraad al in 1936, toen wij lid werden van de partij, begon. Dat zal er evenwel niet gemakkelijk in gaan bij onze vrienden, die met ons in de verzetstijd hebben samengewerkt.”

Op dit punt viel Cocconi in de rede. „Op het provinciale hoofdkwartier, waar ik na mijn opzegging nog was, heeft men de bedankbrief op onverstaaanbare toon voorgelezen, om alle commentaar te vermijden.”

Maar Magnani ging verder: „Het zal ze echter nog moeilijker vallen in mijn verraad te doen geloven, want ik ben in mijn positie als provinciaal commissaris duizendmaal in de gelegenheid geweest om verraad te plegen. Maar ik heb integendeel met de grootst mogelijke toewijding mijn werk gedaan. Ik heb geheel overeenkomstig de statuten gehandeld. Ik ben naar het congres van mijn provincie gegaan, omdat ik daar alleen volgens de statuten het recht had, problemen naar voren te brengen.

Maar juist daar heeft men mij op beslissende wijze teleurgesteld. Ik heb

rede niet. Bij het begin applausgevoelen ze automatisch omdat ze dachten, dat ik een officiële zienswijze zou verkondigen. Niet meer dan drie leden van het communistische partijbestuur, die zich op de tribune bevonden, geraakten in opwinding.”

„Maar thans gaat u uw vrienden toch voor uw denkbeelden winnen?”

De macht van de partij

DAT zal niet zo vlot verlopen. U begrijpt niet hoe de partij-machine werkt. Zonder twijfel zijn er een aantal partijgenoten die van mening zijn, dat de tegen mij ingebrachte beschuldigingen onjuist zijn, maar zij zullen het niet durven zeggen. Zij weten heel goed, dat wanneer zij ons geval ter sprake brengen, hun niets anders overblijft, ook voor het lidmaatschap te bedanken. Nu hebben wezen het idee, de partij te moeten verlaten, nog niet verwerken.

Ik zal u een bekentenis doen. Toen Audisio naar Rome kwam om ons te bewegen naar het hoofdbestuur te gaan, hebben wij geweigerd hem te volgen. . . .”

„Dat was zonder twijfel omdat u wist, wat u te wachten stond.”

„Nee. Er zijn natuurlijk heel wat veronderstellingen te maken. Maar dat heeft ons niet weerhouden. Wij waren bang, dat wij bij het weerzien met de partijgenoten opnieuw onder de invloed zouden komen van de trouw aan de partij.”

Magnani heeft me nog heel wat meer verteld: Hij heeft me vooral duidelijk gemaakt, dat hij en zijn vrienden niet door een of ander programma van de partij tot hun besluit waren gekomen. De oorzaak zat dieper. Het gaat hier om niets minder dan een volledige kloof tussen de opvattingen van degenen, die deel namen aan het verzet en dus rechtstreeks het fascisme bestreden, en de leiders, die in het buitenland en met name in Moskou hebben vertoefd. Eerstgenoemden zijn afkerig van iedere vorm van onderdrukking en dictatuur.

„Mijn generatie,” zei Magnani mij, „weet heel goed wat een autoritair bewind is.” Om dit te bestrijden zijn we lid geworden van de communistische partij. Voor ons is de vrijheid van denken zelfs het belangrijkste. De communisten, die buiten Italië verbleven, zijn daarentegen gewend geraakt aan dictatoriale regimes en trachten zoals vanzelf spreekt, die sfeer ook over te brengen in de Italiaanse communistische partij.

Het is uiterst moeilijk te voorspellen wat de gevolgen zullen zijn van de breuk tussen Magnani en Cucchi en het Stalinisme. Zijzelf zijn nog wat in de war, zoals gelovigen die zich juist hebben losgemaakt van de kerk.

Maar deze breuk kan invloed uitoefenen op alle Westerse communisten.

Magnani zei mij bij het afscheid: „In de Oosteuropese landen, waar men nooit de ware democratie heeft gekend, kan men waarschijnlijk niet een zekere vorm van dictatuur vermijden. Voor ons ligt de zaak heel anders.”

(Copyright Opera Mundi. — Het overnemen, ook gedeeltelijk, is verboden.)

PCI

895

Doss. no. 895
 Cat. De Volkskrant
 datum 10-2-1956

ZEVEN BRESSEN IN PARTIJ VAN TOGLIATTI Magnani werkt aan manifest tegen Stalinisme Politie bewaakt afvalligen

„Kalkslag” in Noord-Italië en Rome

(Van onze correspondent)

ROME, 9 Febr. — De beide Kamerleden Cucchi en Magnani, die onlangs zo veel opschudding hebben verwekt door hun openlijke breuk met de Communistische Partij Italië, worden dag en nacht door de politie bewaakt. Zij hebben hierom niet gevraagd maar minister Scelba heeft deze maatregel uit eigen beweging genomen, omdat de verbitterde campagne, die op het ogenblik tegen de „rebellien” wordt gevoerd voor fanatieke heethoofden wel eens aanleiding zou kunnen zijn het tweetal uit de weg te ruimen. Voorlopig blijven Cucchi en Magnani binnenshuis. Zij werken aan een publicatie, waarin zij de reden van hun breuk met de partij verklaren en nader toelichten, waarschijnlijk met geheime documenten, waarvan de inhoud tot nu toe angstvallig binnen een kleine kring van betrouwbare ingewijden werd gehouden. Men verwacht, dat Magnani en Cucchi een manifest zullen uitgeven, waarin zij de vorming aankondigen van een nationaal communistische partij. Magnani zou hiervan de leider worden. De afbrokkeling van de Communisti-

sche Partij Italië heeft zich de laatste 48 uur met nieuwe breuken voortgezet. Na de sensationele bedankjes van de oud-partisanenleiders Rolando Maramotti en Riccardo Cocconi, hebben twee Noord-Italiaanse communistische burgemeesters, Giuseppe Rusco en Francesco Serafini, de beeldhouwer Sarti Vignoli en een veertien vooraanstaande communisten in Bologna zich bij de groep Magnani-Cucchi aangesloten.

Eigen hersens

Het is begrijpelijk, dat al deze mensen, die tot de intellectuele en artistieke wereld behoren, zich het eerst losmaken van de voogdtij van het Kremlin en de Kominform. Zij zijn gewend met hun eigen hersens te denken en kunnen het maar kwalijk verdragen, dat Moskou „dictatoriale bevelen geeft en politieke en democratische discussies verbiedt”, zoals Cocconi in zijn afscheidsbrief aan de partijleiding schreef. Iedere nacht schrijven geheimzinnige handen op de muren van de huizen in de steden en de dorpen van Noord-Italië enthousiaste instemmingen met de afvalligen. Als het dag wordt trekken reinigingsploegen van verbeten Stalinisten door de straten om de opschriften te begraven onder dikke klodders witte kalk. Wie vroeg genoeg op is, kan dit schouwspel ook in Rome meemaken.

Met spanning wordt gewacht op de

bekendmaking van het program van Magnani en Cucchi. Ignazio Silone, die het Stalinistische communisme reeds lang de rug heeft toegekeerd en sindsdien onbevredigd heeft rondgedwaald in de socialistische splintergroepen, heeft zijn coalitie met de socialist Nenni opgezegd. Met al zijn volgelingen is hij overgelopen naar de groep Magnani-Cucchi. De partij van Nenni werkt nauw samen met Togliatti. Er zijn echter in Italië talrijke socialistische en communistische groepen, die vijandig staan tegenover Stalin en Togliatti.

De scheuring, die zich langzaam maar zeker ontwikkelt, begon tegen het einde van 1949, vooral in de grote industrie-centra: Turijn, de staalstad Tenni en andere. Als gevolg hiervan werden in Januari 1950 de Gruppi Communisti Rivoluzionari (Communistisch Revolutionaire Groepen) gevormd. Deze beweging bestaat uit losse afdelingen onder een algemene secretaris: Livio Maitan. De politiek sterkste afdeling hiervan is die van Napels. Zij staat onder leiding van een docent in de filosofie: Libero Villone. Hij was de eerste Italiaanse communist, die, kort na de bevrijding, met Togliatti brak, omdat hij zich met diens opportunisme niet kon verenigen. De grootste afdeling is die van Rome. Deze communisten hebben in Augustus vorig jaar hun tweede nationale congres gehouden na afloop waarvan zij hun program bekend maakten: de Celere (politie van Scelba) moet worden vervangen door een proletarische volksmilitie; om de werkloosheid te bestrijden moet alle arbeid verdeeld worden onder alle beschikbare arbeiders; de productie en verdeling ervan moet onder toezicht staan van proletarische organisaties; geen enkele arbeider mag worden ontslagen; er moet een absolute vrijheid van staken zijn; alle Italiaanse koloniën moeten onafhankelijk worden en Italië mag het mandaat over Somaliland niet aannemen. Deze

communisten zijn aangesloten bij de IVE Internationale, de zogenaamde Trotskistische.

Ofschoon zij dus feitelijk tegenstanders zijn van Tito, die het nationaal-communisme predikt, staan zij niet vijandig tegenover de experimenten van de Zuid-slavische dictator.

Concurrenten

In dezelfde maand Augustus vorig jaar werd in Rome een concurrerende groep gevormd: de *Politica Nuova* (Nieuwe Politiek). Deze is overwegend Titoistisch maar praktisch niet georganiseerd. In Turijn bestaat bovendien sinds korte tijd de *Movimento Comunista per l'Ordine Nuovo* (Communistische Beweging voor de Nieuwe Orde). De stichters van deze beweging werden door de Stalinistische communisten zo fel vervolgd, dat zij ondergronds moesten werken uit vrees voor represailles. Zij beschouwen Gramsci als hun geestelijke leider. En Gramsci staat tot Togliatti ongeveer zoals Lenin staat tot Stalin. In de Noord-Italiaanse stad Bergamo werkt bovendien een afgescheiden communistische groep, die de revue „Citadella” uitgeeft. Hun program is echter maar vaag. En dan is er nog een *Partito Comunista Internazionale* (Internationale Communistische Partij) geleid door Bordiga, die destijds een der medestichters is geweest van de Communistische Partij Italië. Bordiga en zijn aanhangers zijn volslagen anarchisten. Zij schelden zowel op Stalin als op Tito.

Volgelingen van Tito vindt men vooral onder de vroegere partizanen, die onder zijn opperbevel hebben gevochten. Tenslotte is er nog een in November 1949 met veel enthousiasme begonnen maar sindsdien kwijnende *Partito Nazionale Comunista* (Nationaal Communistische Partij) onder leiding van Communardo Morelli. De man lijdt aan een nijpend gebrek aan geldmiddelen.

Al deze communistische bewegingen — zeven in totaal — hebben tot nu toe niet kunnen doorbreken, omdat zij niet beschikken over werkelijk sterke figuren, die als leiders kunnen optreden. Het lijkt daarom logisch, dat Cucchi en Magnani samen met de andere grote afvalligen (Cocconi, Silone, Maramotti) een poging zullen doen om de uiterst linkse socialisten en anti-Stalinistische communisten te verenigen onder één marxistisch vandel, dat sterk nationaal getint zal zijn.

24/4 51 B. Loo. Biff.
Retour
P & B
PCI

Doss. no. 895
Cat. Waarheid. H
Datum 24-2-51

895

De zelf-ontmaskering van de titoïsten Magnani en Cucchi

PLOTSSELING en gelijktijdig dook in alle anti-communistische kranten het bericht op, dat twee afgevaardigden in het parlement voor de Communistische Partij van Italië (CPI), Magnani en Cucchi, uit de Partij getreden waren. Zij deden dat niet geruisloos, maar sloegen de deur hard achter zich dicht; zij verwekten dus wat de anti-democratische pers likkebaardend een „schandaal“ noemde; zij proclameerden luidruchtig een „nieuw politiek standpunt“, dat... een solidariteitsverklaring met de Tito-bende was.

Het lawaai, dat beide heren maakten, steekt zich voort tot in het provinciale blaadje van het kleinste gat in het verst afgelegen kapitalistische land. Een dikke modderstroom begon te vloeien over „scheuring in de CPI“, over de „oprichting van een nationaal-communistische beweging in Italië“, enz. Het gejubel was niet van de lucht, dat de CPI „een enorme klap te incasseren heeft gehad“ (De Tijd).

Er werden inderdaad klappen uitgedeeld. Alle afdelingen van de CPI eisten zonder uitzondering het onmiddellijke roeyement van Magnani en Cucchi uit de Partij en in antwoord op het verraad, traden bijv. in de provincie Livorno 670 en in Terni 758 eerlijke mensen tot de Partij toe. (Zie „Voor Duurzame Vrede“ van 16 Febr., uitgegeven in de Nederlandse taal).

OM het verraad van Magnani en Cucchi, dat de honderdduizenden partijleden beantwoordden, met zich hechter aaneen te sluiten, juist te kunnen beoordelen, moet men de algemene politieke situatie in de wereld en die in Italië in het bijzonder in ogenschouw nemen.

De algemene politieke situatie is, dat de strijd tussen de krachten van de vrede en de oorlog scherper is geworden; dat de reactie niet meer in staat is de door haar geschapen enorme problemen baas te worden en dat het de reactie steeds moeilijker wordt de volkeren in West-Europa wijs te maken, dat bewapening het geneesmiddel is voor alle maatschappelijke kwalen.

De situatie in Italië in het bijzonder is, dat de koloniale zetbazen van Washington — het ministerie-de Gasperi — volkomen is vastgelopen, (getuige o.m. de wanhoopsvastenbrief van de Milaneze kardinaal Schuster „dat er toch iets gebeuren moet“) en dat de Communistische Partij, achter wie reeds miljoenen en miljoenen Italianen gesloten staan, steeds meer het enige perspectief voor het gehele Italiaanse volk wordt om uit de koloniale afhankelijkheid van Amerika en als gevolg daarvan, ondraaglijke ellende, te komen.

NAAST Italië ligt Joegoslavië, waar Tito zijn fascistische dictatuur uitoefent. Tito ontvangt vele dollars. De

Amerikaanse gezant in Belgrado, Borden Reams, zeide in December van het vorige jaar: „Wij kunnen geen betere belegging vinden“. Maar dollars moeten hun rente opbrengen. Tito krijgt ze niet alleen om van Joegoslavië een Zuid-Korea op de Balkan te maken, hij moet er ook een politieke onderwereld voor organiseren, die in de Communistische Partijen agenten stuurt.

Het is niet voor de eerste maal, dat spionnen in de Communistische Partijen ontmaskerd worden of op bevel van buiten af op een zekere dag met veel misbaar uitreden. Dat gebeurde en gebeurt niet alleen in Italië; dat komt van tijd tot tijd voor in Frankrijk, in West-Duitsland en ook in Nederland, waar af en toe titoïsten vanuit hun volkomen geïsoleerde positie iets proberen te organiseren, zoals uit onze publicaties „Roorda zonder masker“ bleek.

De methode, die de titoïsten Magnani en Cucchi hebben toegepast, is ook al niet nieuw. Terwijl ze gisteren nog tot opdracht hadden om zich te camoufleren in de Partij en een bijzondere werkljver aan de dag te leggen, krijgen ze vandaag bevel „om zich te branden“ en luid schreeuwend de Partij te verlaten. Hun nieuwe opdracht houdt dan in om zo veel mogelijk voedsel aan te dragen voor een nieuwe lastercampagne tegen de Communistische Partij en om de leugénachtige bewering, als zou de Communistische Partij niet nationaal zijn, aan te lijken.

Van de ondermijningsarbeid in het geheim in de Partij zijn ze overgegaan tot de openlijke provocatie tegen de Partij. Gebleken is bijv., dat Magnani vele jaren in Joegoslavië heeft doorgebracht en het contact met de titoïsten nimmer heeft verbroken. Hij haalde zijn instructies van het Joegoslavische consulaat te Milaan.

NATUURLIJK is er een reden, waarom de oorlogsreactie twee van haar agenten, die zich zulk een goede positie in de Partij verschaft hadden, prijs geeft. Die reden ligt in de situatie in Italië zelf, in de onoverkomenlijke moeilijkheden, waarin de regering-De Gasperi verkeert en in de onaantastbare positie van onze zusterpartij in het volk. De plv. algemene secretaris van de CPI, kameraad Luigi Longo, schreef in de „Unita“:

„De reden daarvoor kan slechts zijn, dat de oorlogsdrijvers, die zulke provocatie-centrales leidden, na de ineenstorting van hun laster-

campagne tegen onze Partij, nadat zij gezien hebben, dat al hun manoeuvres afstuiten op de organisatorische en politieke standvastigheid van de communistische beweging, geprobeerd hebben, hun openlijke scheuringsarbeid te versterken door twee van haar agenten, die tot dusver in onze rjen verscholen waren, in het openbaar te laten optreden.“

Endus was het geen wonder, dat de reactionaire kranten prompt overschuimden en zoveel wiecok zwaaiden naar de trawanten van Tito; dat was, naar de woorden van Lelio Basso, die naast Nenni de voornaamste leider van de Italiaanse Socialistische Partij is, omgaf de reactie altijd bereid is „alles te verdedigen mits de arbeidersbeweging maar bestreden wordt en schade kan worden toegebracht.“

WAT was „het politieke standpunt“, dat wij reeds in de aanvang een solidariteitsverklaring met Tito noemden, van de verraders en spionnen Magnani en Cucchi?

Laat ons De Telegraaf van 10 Februari als kroongetuige citeren. Welnu, dit moedigste blad uit de jaren 1940-1945 schreef, dat zij in Italië de kern zullen vormen van „een nieuw nationaal-communisme à la Tito“.

Het behoort tot het spel van de reactie om, ondanks het applaus, de beide verraders te blijven afschilderen als „was-echte communisten“, die „alleen maar onder de dictatuur van het Kremlin“ (Volkskrant) uit willen, zoals Tito zelf door de reactie demagogisch een „was-echte communist“ genoemd blijft worden. De reactie heeft geen last van standpunten; zij is katholiek met de katholieken, sociaal-democraat met de sociaal-democraten en „was-echte communist“ met de „was-echte communisten“. Het „nationaal-communisme“ is haar even welkom nu als haar het nationaal-socialisme welkom was in 1933.

In de voze bewering, dat het „nationaal-communisme“ nodig is, omdat de communistische partijen niet nationaal zouden zijn, ligt de voornaamste reden van de activiteit van de Tito-centrale. Want de oorlogsreactie zoekt vóór alles een propagandistisch argument om de betekenis, die de communistische partijen voor de gehele natie en haar toekomst hebben, te kunnen bestrijden.

De politiek van de communistische partij is een politiek van strijd voor de vrede — dat is in het belang van de

natie en tegen het belang van Washington.

De politiek van de communistische partij is een politiek van verdediging van alle sociale, culturele en politieke belangen van het gehele werkende volk — dat is in het belang van de natie en tegen het belang van de vaderlandsloze oorlogsdrijvers.

De politiek van de communistische partij is een politiek van strijd voor de nationale zelfstandigheid — dat is in het belang van de natie en tegen het belang van Wallstreet.

Voor deze politiek verenigen de communistische partijen de volksmassa's in het grote wereldfront van de vrede tegen de imperialistische oorlog, aan het hoofd waarvan het land staat, dat tot in zijn wortels het kapitalisme en dus ook het imperialisme heeft vernietigd, de grote socialistische Sowjet-Unie.

AAN deze internationale verbondenheid van de vredeskrachten, die de garantie is voor de nationale zelfstandigheid van elke natie, en welke verbondenheid de communistische partijen koesteren als hun oogappel, is het dat de titoïstische ratten knagen.

Zij ontkennen ratten te zijn, ja sterker, zoals „Voor Duurzame Vrede“ vaststelt, „de volledige ontmaskering van de klik van Tito en Rankovic doet krampachtige pogingen om te bewijzen, dat ze zogenaamd verbanden heeft met enkele kringen der arbeidersbeweging in andere landen“.

Zij willen daarmee ook de indruk wekken van een „politieke stroming“ te zijn, maar zij bewijzen door hun daden, de directe handlangers van de aanstokers van een nieuwe oorlog te zijn, en voor geen misdaad terug te deinzen, om de communistische partijen schade toe te brengen. De feiten hebben reeds lang onomstotelijk bewezen dat zij de politieke onderwereld vormen in dienst van Washington zonder moraal, zonder ideologie, hetgeen het kenmerk van de onderwereld is. De Tito-klik is het voornaamste werktuig voor de fascistische contra-revolutie in Europa en tegen de Sowjet-Unie en de volksdemocratische landen.

HET is nodig om nog op één begeleidend verschijnsel van het verraderlijke optreden van Magnani en Cucchi

te wijzen. De burgerlijke partijen, maar in het bijzonder de voormalige sociaal-democratische partijen worden geschokt door crises. Het in het openbaar treden van de twee spionnen heeft de bedoeling ook een „crisis” in de grootste Communistische Partij van West- en Zuid-Europa te suggereren. Het vertrouwen in en de liefde voor de CPI van miljoenen Italianen moeten ondermijnd worden. En daar komt voor Italië nog een bijzondere omstandigheid bij.

De CPI werkt op alle terreinen innig samen met de Socialistische Partij, onder leiding van Nenni.

En ziet, de geschiedenis geeft onfeilbare lessen. Terwijl de partij van Nenni groeit en bloeit, zijn de twee splinterpartijtjes van Saragat en Silone, de deserteurs uit de Socialistische Partij, de trekezeltjes geworden voor de Amerikaanse oorlogsmachine in Italië.

Hoe gretig vloog De Telegraaf van 10 Februari af op het bericht dat er „twee afvalligen uit de CPI” waren en hoe gretig ook begon het de bekende huid te verkopen voor het beestje geschoten was: „Bovendien begint het nu ook te kraken in de links-socialistische (en communistisch gezinde) socialistische partij van Pietro Nenni, de derde partij van het land”.

Een socialistische partij, die samenwerkt met de communistische, dat is onoverkomenlijk voor de reactie! Inderdaad, en daarom hadden de beide verraders de dubbele opdracht, zowel de Communistische als de Socialistische Partij te treffen.

Maar tevergeefs! Het was de Nenni-partij, die indertijd een verklaring het licht deed zien, dat „de feiten en de feiten alleen... de socialisten en de voorstanders van de vrede hebben gedwongen te erkennen, dat het tegenwoordige Joegoslavië buiten het internationale front van de volhardende strijd voor de vrede staat”.

* * *

MMAGNANI en Cucchi hebben niets bereikt en zullen niets bereiken. De CPI is na hun zelf-ontmaskering nog sterker geworden. En zo kon ook „Voor duurzame Vrede” vaststellen, dat het „tegenwoordig ieder duidelijk kan zijn, dat de deerniswekkende troep fascistische moordenaars, die in Joegoslavië naar de macht geslopen is, volledig geïsoleerd staat van de internationale arbeidersbeweging en dat de corrupte Belgradose klik zich slechts overeind kan houden met Amerikaanse dollars en het bloedige beulsmes”.

Maar ook:

„De jongste afleidingsmanoeuvres van de Tito-klik in Italië tonen de dringende noodzaak de revolutionaire w a a k z a a m h e i d ook in de toekomst te verscherpen en de leden van de Communistische Partijen op te voeden in de geest van het proletarische internationalisme en de heilige haat tegen verraders van de arbeidersklasse”.

F. S.

Fréd!

Doss no	895
Cat	VolkisKrant
Datum	10-1-51

895

PCI

Zieke leiders naar Moskou

BERLIJN, 17 Jan. (Rias) — Vandaag zijn de twee plaatsvervangers van de Italiaanse communistenleider Togliatti, de heren Longo en Secchia, in Moskou aangekomen. Beide heren voelden zich niet erg wel. Togliatti is reeds langer dan een maand onder geneeskundige behandeling. Verder zijn de drie communistische leiders van de Scandinavische landen met een speciaal gecharterd vliegtuig naar de Russische hoofdstad gebracht.

00-3

Doss no:	895
Cat:	Waarheid M.
Datum:	18-12-50

PCI

**Togliatti naar Sowjet-Unie
vertrokken**

De Secretaris-generaal van de Italiaanse Communistische Partij, Palmiro Togliatti, is voor een rustkuur naar de Sowjet-Unie vertrokken. Togliatti heeft een tijd geleden een ernstig auto-ongeluk gehad, waardoor hij een zware operatie moest ondergaan.

TOGLIATTI verliest leidende positie in Italiaanse communistische partij

Paleisrevolutie brengt de „harde fractie” aan de macht

(Van onze Romeinse correspondent)

ROME, November.

De mededeling, dat de secretaris van de Italiaanse communistische partij, Palmiro Togliatti, absolute rust moest houden op advies van zijn dokters, heeft in heel Italië grote opwinding verwekt. Het waren „l'Unità”, het officieel orgaan van de P. C. I., en het allesbehalve betrouwbare sensatieblad „Il Momento”, beide van Dinsdagmorgen 31 October, wier frontpagina's het sein gaven tot een menigeling van verhitte discussies, uit brede duimen afkomstige kletsverhalen en de meest walgelijke onderlinge beledigingen. En eigenlijk zijn de discussies alleen nog maar in hun beginstadium.

„l'Unità” dan bracht een berichtje van niet meer dan honderd woorden, waarin werd gezegd, dat kameraad Togliatti's toestand weliswaar geen reden tot ongerustheid gaf, maar dat zijn artsen hem, in afwachting van een nader onderzoek, een periode van absolute rust hadde voorgeschreven. Maar het was „Il Momento”, die op dezelfde morgen verscheen met sensatiekoppen, die alles, zelfs de voorafgaande jaargangen van „Il Momento”, zelf nog overtroffen. De voorpagina begon met een vervaarlijke kop, waarin al vast onthuld werd, dat de Italiaanse communistenleider door Moskou van zijn post was ontheven. Door het verhaal dat volgde, werd een daverend begin gemaakt met de Niagara van „onthullingen”, uit betrouwbare bron vernomen dwaasheden, exclusieve voorlichting en andere hete persprimeurs, waarop alle sensatiebladen en een groot deel van de andere couranten zich met enorme wellust stortten.

Snelle voorbereiding op revolutie

„Il Momento” kwam namelijk te voorschijn met twee geheime rapporten van de Engelse Secret Service en de Amerikaanse O.S.S., waarin bericht werd, dat er op 23 October vier Russische geheime agenten uit Parijs waren vertrokken en als Tsjechische studenten de Italiaanse grens waren overgegaan. Deze geheime agenten hadden pas een bespreking met Togliatti, nadat zij eerst langdurig hadden overlegd met de partijbonzen, die tot de oppositie binnen de communistische partij horen. Togliatti werd meege-deeld, dat hij van zijn functie was ontheven en dat de leiding van de partij zou worden overgenomen door een vier-

manschap, waarvan Pietro Secchia de voornaamste exponent was. „Il Momento” legde verband tussen de afzettingen van Thorez en Togliatti en de nieuwe gedragslijn van de communistische internationale, die gezien heeft, dat het politieke spel verloren is en daarom besloten heeft alle partij-organisaties te gaan reorganiseren in die zin, dat zij in de hele wereld zullen kunnen gaan samenwerken met het rode leger. En het blad vond de bevestiging voor deze nieuwe lijn in de antecedenten van Secchia, die, dominerend in het interim-comité dat Togliatti moest vervangen, de toekomstige leider van de C.P.I. zou zijn.

Nu is Secchia er inderdaad om bekend, de „harde” richting voor te staan, dit in tegenstelling tot Togliatti's methode van benadering van de bourgeoisie en het spannen van „nuttige idioten” voor de communistische wagen. De fanatieke Secchia wil niet langer het tijdrovend

PALMIRO TOGLIATTI

en inspannend inpalmen van de domme burgerij; hij wil de snelle voorbereiding op de revolutie.

Helaas, zowel voor „Il Momento” als voor Togliatti zelf, bleek in de volgende uren, dat Togliatti's behoefte aan absolute rust allesbehalve een diplomatiek karakter droeg. Al drie dagen lang had de communistische leider last van hoofdpijnen, die steeds ondraaglijker werden, en na herhaalde consulten kwamen de huisdokter en de professoren Cerletti en Frugoni tot de conclusie, dat er sprake was van een ernstige hersenbloeding. Professor Valdani, een beroemd chirurg, werd opgebeld in Parijs, waar hij vertoefde en vertrok jilings per vliegtuig naar Rome. Enige uren later begon de hersenoperatie, waartoe men had moeten besluiten ondanks een pneumothorax en de diabetes, die beide het gevolg waren van de aanslag op Togliatti twee jaar geleden, toen zijn longen en zijn milt geraakt waren door kogels. (Ook bij die gelegenheid sprak men al van een door partijgenoten georganiseerde aanslag.) De operatie verliep buitengewoon gunstig en de koorts daalde. Zaterdagavond werd het laatste bulletin van de geneesheren uitgegeven, waarin gemeld wordt, dat Togliatti buiten gevaar is.

Maar al bleek dan, dat het partij-communiqué geen leugen had verteld, toen het mededeelde, dat de leider voorlopig buiten staat zou zijn, z'n functie uit te oefenen, daarmee is nog niet gezegd, dat de „harde” fractie van de C.P.I. niet met beide handen de gelegenheid heeft aangegrepen een, reeds maanden lang in feite bestaande, toestand te bezegelen en daarmee een einde te maken aan het formeel leiderschap van Togliatti, die reeds sinds maanden van het direct contact met Moskou is uitgesloten. Daar men hem wegens zijn enorme populariteit bij het proletariaat niet kon laten vallen, was er een, voor beide partijen ondraaglijke, situatie ontstaan.

Aangenomen dat de ziekte van Togliatti hem weer spoedig in staat zal stellen zijn werk te hervatten, dan nog, ook al zou hij weer optreden als secretaris van de partij, zou hij zijn werkelijke leidende positie voorgoed verloren hebben. De richting die we de integralistische kunnen noemen, heeft het pleit gewonnen. De briljante redenaar Togliatti, de gewiekste parlementariër, de man, aan wie de samenwerking in één front van communisten en Nenni-socialisten is te danken, heeft zijn werk gedaan. De communisten geven het parlementaire front op. Nadat men op verschillende tijden en plaatsen al heeft

kunnen vernemen, dat ze toch nooit rekenden op de parlementaire instellingen om aan de macht te komen.

De communistische partij zal onder de misschien bedekte, maar zeer reële leiding van Secchia het roer omgooien. Met Togliatti heeft het parlement afgedaan. Met Togliatti's heengaan zal er ook een koersverandering komen in de communistische vakbeweging, die nog onder leiding staat van de, Togliatti zeer nabij staande, Di Vittorio. Ook hier zal de aandacht nog meer worden afgewend van de strijd voor economische verbetering om te gaan dienen voor een „hoger” doel.

Ongetwijfeld zal met dit alles een verschuiving van de partij-activiteiten naar onder de grond gepaard gaan. De voorbereiding op gewapend verzet, gewapende hulp aan mogelijke buitenlandse paladijnen van het onderdrukte proletariaat, zal een voornamere plaats innemen dan tot nog toe.

Zeer gunstig kan deze ontwikkeling zijn, wanneer zij de communistische partij, die vijf jaar lang de hoop is geweest van de talloze misérables van Italië, duidelijker zou isoleren. Wanneer dit met zich mee zou brengen dat de zeer invloedrijke, oude socialist Nenni zich met zijn partij los zou maken uit het aan Moskou dienstbaar volksfront, dan zou er eindelijk een reële mogelijkheid worden geschapen voor een levensvatbaar democratisch socialisme, waar het verlangen van zovele Italianen nog steeds naar uitgaat. Een terza forza of derde macht van de Nenni-aanhangers met de groepen van Saragat (in de regering) en van Romita en Silone (democratische oppositie) die nu in twee jaar lang bezig zijn met één worden.

Alleen dan gunstig natuurlijk, wanneer de opzet van deze, ongetwijfeld door Moskou gedeceeteerde, paleisrevolutie haar doel niet bereikt, iets wat wel meer afhangt van de regering en de bezittende klassen dan van een communistische partij, hoe goed georganiseerd en krachtig die ook in Italië moge zijn.

P.D. ops.

P.C.I.

Dors no
Cal
Toga
8-11-50
895

PCI

895-
The Times
28-11-49

R.V.D.

FUNDS OF ITALIAN COMMUNISTS

TRADE WITH SOVIET SATELLITES

FROM OUR OWN CORRESPONDENT

ROME, Nov. 27

The origin of the ample funds which the Italian Communist Party has at its disposal has always been one of the enigmas of post-war Italian political life, but, according to information which has just become available from unimpeachable sources here, a major contribution to the party's finances comes from a number of Communist-run import and export firms now working in the country.

These firms, it is stated, exist solely to handle trade with the satellite States of Soviet Russia, including Poland, Czechoslovakia, Rumania, and Hungary, and, under agreements reached with the State trading departments of those countries, have secured what is a virtual monopoly of their commerce with Italy. Independent Italian commission houses are thereby shut out from this sphere of business, the profits from which go to the Italian Communist Party after the relatively low overhead expenses have been deducted.

A guide to the sums involved can be obtained from the total trade between Italy and the Iron Curtain countries of eastern Europe (excluding Soviet Russia) which during the first six months of the current year amounted to about £20m. at current exchange rates. While it is not asserted that the whole of this trade passed through the Italian Communist commission houses, an indication of their profitable activities is given by the fact, vouched for by one of the highest authorities here, that on one export order alone to Poland the Italian supplier paid a commission of £45,000. Czechoslovak pottery exports to Italy are cited as another profitable field, and nearly all this trade is stated to pass through a single Italian Communist commission firm, which also handles the compensating exports of special clays to Czechoslovakia.

The number of Communist-sponsored firms which have either been newly formed or transferred from their former owners is authoritatively stated to be about 30, with offices in Rome, Milan, Florence, Turin, and Trieste. They are all controlled by men chosen by the Communists, and the staffs of some of them are stated to have been strengthened by technical experts brought from eastern European countries.

It is understood that the Government first became aware of what was going on when a suspiciously high number of these foreign nationals applied for permits to work in Italy.

PCI.

00 895

BILK W'ing

BOEK No.:	895
ERT:	Rode Vaan.
NUMMER:	1-0-49
ART.:	

De Italiaanse Kommunistische Partij telt **2.242.000 leden**

Rome, 31. — Tijdens de laatste bijeenkomst van het centraal comité van de Italiaanse kommunistische partij, heeft de secretaris Pietro Secchia verduidelijkt dat de partij 2 miljoen 242

duizend leden telt. De verslaggever heeft eveneens melding gemaakt van de ontwikkeling van de verspreiding van de centrale communistische pers in Italië.

Kameraad Secchia heeft volgende cijfers gegeven: de verkoop van het dagblad «Unita» is van 336.225 nummers in December 1948 tot 506.654 in Juni 1949 gestegen;

— de «Unita»-Zondagblad is gedurende diezelfde periode van 444.798 tot 843.078 gestegen.

— de verspreiding van de tijdschriften van de partij «Vie Nuove» en «Rinascita» steeg respectievelijk van 144.932 tot 230.598 en van 40.451 tot 49.171.

PCI

DATE:	895
ORT.:	Manchester 4000
PATUM:	13-0-48
PAR.:	

SIGNOR TOGLIATTI'S BODYGUARD

Italian Communists Accused of Forming a Private Army

From our own Correspondent

ROME, AUGUST 22.

A controversy has been raging in the press here over a statement made on Tuesday by Signor Longo, who maintained, in an Italian Communist party manifesto, that the time had come for the party to take its own precautions for the safety of its leaders and premises. Did he mean that the Communist party would now have its own armed guard? The non-Communist press maintains that Italy is now assisting at the formation of a political private army, carrying revolvers, similar to Black Shirts, Brown Shirts, or Pink Shirts, but much more difficult to detect.

Signor Longo replied in Wednesday's "Unita," that all this hue and cry was unnecessary. He granted that the protection of the life and property of each citizen was the task of the police, but added: "What if the police prove incapable or unwilling to do their proper duty? Then even the traditional Republican would, we think, see to his own protection."

To-day the Italian Minister of the Interior enters the controversy, with a revealing communiqué and a warning. Signor Scelba recalls that in February 1947, the head of the Rome police, in agreement with the Italian chief of police, visited Signor Togliatti to discuss the question of providing for his personal protection in such a way that it would not seem to be an interference with his political activities.

GUARD FOR COMMUNIST H.Q.

Signor Togliatti had said he would think it over, but no further communication came from him. Nevertheless, says Signor Scelba, the police had put six men on duty at Signor Togliatti's private residence and ten more at the Communist headquarters in Rome, because Signor Togliatti sometimes slept there.

Then the direction of the Communist party, in a letter signed by Signor

Togliatti's private secretary, had asked for four arm's licences for persons entrusted to look after the party leader, among them Dr. Caprara (Signor Togliatti's private secretary), and the Deputy, Signor Walter Audisio (the man who shot Mussolini). The third "guard" was a certain Rosati, referred to in the above letter as "Signor Togliatti's personal escort," and the fourth was the Communist leader's own guard-driver, Signor Scelba's communiqué continued:

"For reasons of discretion these details had not been made public until now. No other Italian deputy or party leader had enjoyed such privileges. Faced with an absolutely unfounded accusation of negligence and, above all, in view of the attempt to seek to justify a party organisation for the defence of Communist leaders, the Ministry of the Interior deems it useful that the public should now know the situation."

"Unita" takes the communiqué seriously and calls it "ignoble."

THE CLASS STRUGGLE

Meanwhile the new secretary of the Italian Socialist party, Signor Jacometti, in the fifth of a series of articles on "New Italian Socialism," to-day devotes his attention to the function of intellectuals in his party. He says: "They are welcome provided they espouse the doctrine of the inevitable class struggle. If they do not do so, they will only be a disturbing element, make deviations, and become liable in the long or short run to expulsion from the ranks of the proletariat." These articles actually represent the collapse of the brittle "Centre" executive committee, which was elected at the recent Genoa Conference. Again Signor Jacometti toes the line.

The agricultural labourers' strike in Italy yesterday appears to have been a failure. The Christian Democrats kept out of it. The landlords will negotiate, they say, only if the new Christian Unions are admitted to the negotiations. A Christian Union leader was badly beaten yesterday in the Tosi dockyards, at Taranto, and six Communists have been arrested for attacking him. Labourers at the Tosi dockyards are now on strike, demanding release of the men.

Italian Reds Obey Stalin 'Warning'

Directorate Orders 'Defense' of Party

Admits Russian's Letter On Shooting of Togliatti Is Responsible for Move

By Barrett McGurn

From the Herald Tribune Bureau
ROME, Aug. 17. — Elaborate measures for the "defense" of Communism in Italy were published today by the leaders of the Italian Communist party in obedience to wishes indicated a month ago by Premier Josef V. Stalin of the Soviet Union.

The fifteen men and one woman who constitute the Italian Communist party directors ordered Italy's 2,200,000 enrolled Communists to set up "adequate measures" to protect the Italian Communist party and, in particular, its chief-tain.

The Communist directorate charge that anti-Communist spies have worked themselves into their organization. They commanded every Communist to consider it a personal duty to "unmask these enemy agents no matter how well camouflaged they are."

Recall Duce's Organization

The directorate's order brought, of course, an immediate protest from supporters of Italy's anti-Communist government. They said the instructions seemed to call for the same sort of private semi-military bodyguard organization Benito Mussolini set up when he established the Black Shirts.

They objected vigorously that such measures are all right for dictatorships but not for democracies such as Italy's two-year-old Republic.

The Italian government made no comment, but in the past it has given evidence of its determination to prevent establishment of such organizations.

Heed Stalin's Warning

The new Communist orders admittedly were in response to the letter Mr. Stalin sent immediately after last month's attempt on the life of Palmiro Togliatti, the Russian-trained head of the Italian Communists. Mr. Stalin commented angrily that Russian Communists were "sad" that Mr. Togliatti's friends failed to defend him.

The Stalin letter was "a grave and authoritative warning to all of us," the directors of Italian Communism observed humbly today.

"It is a warning to give greater attention to the defense of our chief and of the leaders of our party and to stand guard against the activities of reaction," the directorate said. "Measures taken previously to guarantee the life of Comrade Togliatti were completely insufficient and inadequate."

The directorate told Italy's Communists that "the campaign of hatred" unleashed against Communism in Italy last spring during the national elections by "agents in the service of American imperialism" and by other anti-Communists has made extensive defensive measures necessary. It said that Communists have made the mistake of becoming "too affable" lately.

From now on, the directorate ordered, all Communists, and particularly those in the directorate, must adopt at least "the more elementary norms of vigilance." The directorate in its public announcement did not explain what these were.

Says Enemy Uses Human Scum

The directorate gave only brief details about the alleged spies in the ranks of Italy's Communists. It said merely: "The enemy is using human scum, employing the old methods of the Ovra (the Fascist secret police)."

The directorate said that Italy's Communists also must "strike severely" at certain professed Communists who have been embarrassing their leadership recently by "ill-advised acts." The directorate cited those Communists who wounded women and children recently by throwing hand grenades at a Roman Catholic religious procession in honor of the Virgin Mary.

Anti-Communists used the incident as evidence that official Italian Communist professions of devotion to the principle of religious tolerance are false.

No Communist must "do anything which is not authorized and checked by the responsible organization of the Italian Communist party," the directorate instructed. It said: "Actions like the hand grenading merely served to discredit the party and to play into the hands of its enemies."

BOSS. No.: 895
CRT.: New York Herald
DAYUM: 18-8-48
P.:

R.V.D.

CP Italia

PCI

BOSS. No.: 895
ORT.: Gaz. v. Ant
DATUM: 14-8-48
NR.:

**Pallante, die op Togliatti
schoot, had communis-
tische sympathieën**

Uit het te Catania ingestelde onderzoek in verband met de student Antonio Pallante, die de aanslag pleegde op Togliatti, is gebleken dat Pallante geen medeplichtigen heeft en evenmin tot deze aanslag werd aangezet. Na voorzitter te zijn geweest van de plaatselijke afdeling der « Uomo Qualunque » te Randazzo op Sicilië, had Pallante verzocht opgenomen te worden in de communistische partij en te worden aangesteld tot correspondent van de « Unita » te Randazzo. Hij had talrijke vrienden onder de communisten van Randazzo.

P15

PCF

(Italia)

895

6668. No.: 895
OBT.: de Waarheid
DATUM: 17.7.48
PAR.:

B

H.

Stalin telegrafeert

J. W. Stalin zond onmiddellijk na het bekend worden van de aanslag, namens het Centraal Comité van de Communistische Partij van de Sowjet-Unie, een telegram aan de Italiaanse Communistische Partij.

Het telegram luidt: „Het C. C. van de Communistische Partij van de Sowjet-Unie is verontwaardigd over de laaghartige aanslag van het uitvaagsel der mensheid op het leven van de leider van de arbeidersklasse en het werkende volk van Italië, onze geliefde kameraad Togliatti. Het Centraal Comité betreurt het, dat het de vrienden van kameraad Togliatti niet gelukt is hem te beschermen tegen deze arglistige aanval.”

w.g. J. W. STALIN

Het Partijbestuur van de C. P. N. (De Waarheid) zond de Italiaanse Communistische Partij het volgende telegram: Met diepe verontwaardiging namen wij kennis van de door de reactie geïnspireerde aanslag op Palmiro Togliatti. De Nederlandse arbeidersbeweging volgt met gespannen aandacht en gevoelens van solidariteit de gebeurtenissen in Italië. Wij wensen onze grote vriend een snel herstel en spoedige terugkeer in Uw midden.

w.g. Paul de Groot

Partijbestuur C. P. N. (De Waarheid).

De Franse communistische partij verklaarde in een telegram: „De moordaanslag heeft de gerechtvaardigde woede en de energieke vastberadenheid van de volksmassa's opgewekt en zal de strijdwil versterken. Deze laffe aanval is een complot van de imperialistische oorlogshitsers en hun agenten.” De Tsjechoslowaakse partij uitte zich in soortgelijke termen.